

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1379/2014**z dnia 16 grudnia 2014 r.****nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 248/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15, oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽²⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4 oraz art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 248/2011 ⁽³⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych, obecnie objętych kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00 i 7019 31 00 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Wszczęcie dochodzenia antysubsydyjnego

- (2) W dniu 12 grudnia 2013 r. Komisja Europejska („Komisja”) powiadomiła o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego w odniesieniu do przywozu do Unii Europejskiej niektórych produktów z włókien szklanych ciągłych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”) w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego”) ⁽⁴⁾.
- (3) Komisja wszczęła postępowanie w następstwie skargi złożonej w dniu 28 października 2013 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Włókna Szklanego (European Glass Fibre Producers Association „APFE”) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji niektórych produktów z włókna ciągłego szklanego. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na subsydiowanie niektórych produktów z włókna szklanego i spowodowaną nim istotną szkodę, co Komisja uznała za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.
- (4) Zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”) Komisja powiadomiła rząd Chińskiej Republiki Ludowej przed wszczęciem dochodzenia o otrzymaniu odpowiednio udokumentowanej skargi zawierającej zarzut, iż subsydiowany przywóz niektórych produktów z włókien szklanych pochodzących z ChRL powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja zaprosiła rząd ChRL do konsultacji mających na celu wyjaśnienie sytuacji w związku z informacjami zawartymi w skardze i ustalenie wspólnie uzgodnionego rozwiązania.
- (5) Rząd ChRL przyjął ofertę konsultacji, które zostały następnie przeprowadzone w dniu 5 grudnia 2013 r. W trakcie konsultacji nie ustalono wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Komisja uwzględniła jednak należycie wyjaśnienia rządu ChRL dotyczące programów wymienionych w skardze. Po zakończeniu konsultacji rząd ChRL przedstawił swoje uwagi na piśmie w dniu 9 grudnia 2013 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 248/2011 z dnia 9 marca 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 67 z 15.3.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych produktów z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 362 z 12.12.2013, s. 66).

- (6) Zaproponowano przeprowadzenie dodatkowych konsultacji z rządem ChRL w odniesieniu do dodatkowych programów, których istnienie stwierdzono w trakcie dochodzenia. Jednak rząd ChRL nie przyjął tej oferty, ponieważ twierdził, że nie przedstawiono mu wystarczających informacji w odniesieniu do tych programów.

3. Równoległy wniosek dotyczący częściowego przeglądu okresowego obowiązujących środków antydumpingowych

- (7) Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie częściowego przeglądu okresowego obowiązujących środków antydumpingowych⁽¹⁾, ograniczony do zbadania szkody, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”). Wniosek został złożony w dniu 28 października 2013 r., również przez APFE, w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji niektórych produktów z włókna ciągłego szklanego.
- (8) Po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła w dniu 18 grudnia 2013 r., w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych”) ⁽²⁾, wszczęcie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- (9) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że obowiązujące środki nałożone rozporządzeniem wykonawczym Rady 248/2011 są nieważne w zakresie, w jakim go dotyczą, oraz że obecne dochodzenie przeglądowne dotyczące obowiązujących środków wprowadzonych tym rozporządzeniem powinno zatem zostać uchylone. Producent ten twierdził, że obowiązujące środki są niezgodne z Porozumieniem antydumpingowym WTO, ponieważ odmówiono mu indywidualnego traktowania na podstawie przepisów art. 9 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego w ich oryginalnym brzmieniu. Na poparcie swojego twierdzenia powołał się on na sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO z dnia 28 lipca 2011 r. w sprawie DS397⁽³⁾.
- (10) W następstwie sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO z dnia 28 lipca 2011 r. w sprawie DS397 art. 9 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego został zmieniony⁽⁴⁾. Zmiana ta ma zastosowanie do wszystkich dochodzeń rozpoczętych po jej wejściu w życie, które nastąpiło w dniu 6 września 2012 r. Jeżeli chodzi o producentów eksportujących objętych środkami, które obowiązywały przed tą datą, Komisja opublikowała w dniu 23 marca 2012 r. zawiadomienie⁽⁵⁾ wzywające producentów eksportujących z państw nieposiadających gospodarki rynkowej do wystąpienia z wnioskiem o wszczęcie przeglądu, jeśli uważają oni, że środki, którym podlegają, powinny zostać poddane przeglądowi w świetle wyżej wspomnianego sprawozdania Organu Apelacyjnego. Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 248/2011 zostało wyraźnie wymienione w tym zawiadomieniu. Komisja nie otrzymała takiego wniosku o wszczęcie przeglądu od tego producenta eksportującego, ani wniosku o wszczęcie przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (11) W związku z tym ważność obowiązujących środków pozostaje niezmienną, a wniosek zostaje odrzucony.

4. Okres objęty dochodzeniem i okres badany mające zastosowanie do obu dochodzeń

- (12) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 września 2013 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do końca OD („okres badany”).
- (13) Analizy szkody przeprowadzone w ramach dochodzenia antysubsydyjnego oraz w ramach częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych opierają się na takiej samej definicji przemysłu unijnego, na tych samych reprezentatywnych producentach unijnych i tym samym okresie objętym dochodzeniem oraz, o ile nie określono inaczej, doprowadziły do identycznych wniosków. Rozwiązanie takie uznano za stosowne dla usprawnienia analizy szkody i uzyskania spójnych ustaleń w ramach obu dochodzeń. Dlatego też uwagi na temat aspektów szkody przedłożone w ramach któregokolwiek z postępowań były uwzględniane w ramach obydwu dochodzeń.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 248/2011 (Dz.U. L 67 z 15.3.2011, s. 1).

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu niektórych produktów z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. C 371 z 18.12.2013, s. 19.

⁽³⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO, Wspólnoty Europejskiej — ostateczne środki antydumpingowe wprowadzone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chin, WT/DS397/AB/R, s. 152.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 765/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, Dz.U. L 237 z 3.9.2012, s. 1-2.

⁽⁵⁾ Zawiadomienie dotyczące orzeczenia Organu Rozstrzygania Sporów WTO wydanego w dniu 28 lipca 2011 r., Dz.U. C 86 z 23.3.2012, s. 6.

5. Strony zainteresowane dochodzeniami

- (14) W obydwu zawiadomieniach o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do zgłoszenia chęci udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w ChRL i władze ChRL, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu obydwu dochodzeń i zaprosiła ich do udziału.
- (15) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia obu dochodzeń oraz możliwość wnioskowania o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

6. Kontrola wyrywkowa

- (16) Komisja ogłosiła w obu zawiadomieniach o wszczęciu, że może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę producentów eksportujących w ChRL, niepowiązanych importerów i producentów unijnych, którzy mogą zostać wybrani do próby zgodnie z art. 17 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 27 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

6.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych mająca zastosowanie do obu dochodzeń

- (17) W obu zawiadomieniach o wszczęciu Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie wielkości produkcji w Unii, wielkości sprzedaży na rynku unijnym produktu podobnego w OD oraz zasięgu geograficznego. Próba składała się z zakładów produkcyjnych trzech producentów unijnych, zlokalizowanych w Belgii, we Francji i na Słowacji⁽¹⁾, reprezentujących około 52 % całkowitej produkcji unijnej oraz 49 % sprzedaży na rynku UE. W związku z tym próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu unijnego. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby.
- (18) W trakcie dochodzenia rząd ChRL twierdził, że bez odpowiedniego uzasadnienia zastosowano inną metodykę doboru próby producentów unijnych w pierwotnym dochodzeniu antydumpingowym, a inną w ramach obecnego dochodzenia. Rząd ChRL stwierdził, (i) że Komisja dokonała doboru próby już przed przystąpieniem do wszczęcia dochodzenia, a zatem uznała przed wszczęciem dochodzenia, że dobór próby był konieczny, (ii) że w pierwotnym dochodzeniu wszystkie strony, które wyraziły chęć uczestnictwa w próbie musiały dostarczyć informacje Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia dochodzenia, podczas gdy w niniejszym przypadku uprzednio objęci próbą producenci nie zostali do tego zobowiązani, (iii) że strony, które wyraziły chęć uczestnictwa w próbie nie uzyskały w obydwu zawiadomieniach o wszczęciu jakichkolwiek informacji dotyczących danych, jakie powinny przekazać w celu włączenia ich do próby, oraz że nie dostarczono żadnych informacji dotyczących wielkości produkcji i sprzedaży producentów objętych próbą, (iv) że zastosowane kryterium wyboru („próba ta stanowi największą reprezentatywną ilość producentów, która może zostać objęta dochodzeniem w dostępnym czasie”) nie zostało uwzględnione w art. 17 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, a zatem próba dobrana na tej podstawie nie jest zgodna z tym przepisem.
- (19) W obydwu zawiadomieniach o wszczęciu Komisja wyjaśniła, że w związku z dużą liczbą producentów unijnych oraz w celu zakończenia dochodzenia w wyznaczonym terminie, podjęła decyzję o zastosowaniu doboru próby, a jednocześnie zaproponowano tymczasową próbę. Taką samą metodykę, tj. zastosowanie kontroli wyrywkowej, wykorzystano w poprzednim dochodzeniu. Zastosowanie tymczasowej próby nie zmieniło metodyki, lecz jedynie zwiększyło skuteczność, umożliwiając zaoszczędzenie czasu, przy pełnym poszanowaniu prawa stron do obrony. Komisja umożliwiła innym producentom unijnym, którzy uważali, że istnieją powody do włączenia ich do próby, skontaktowanie się z nią, a wszelkim innym zainteresowanym stronom umożliwiła przedstawienie wszelkich innych stosownych informacji w odniesieniu do doboru próby. W ostatecznej próbie powinno się uwzględnić wszystkie ewentualnie otrzymane uwagi. Ponieważ nie otrzymano żadnych uwag na temat zaproponowanej próby, próba tymczasowa została potwierdzona. W odniesieniu do drugiego twierdzenia, producenci, którzy zostali wstępnie objęci próbą, wypełnili stały formularz zawierający informacje niezbędne Komisji w celu doboru tymczasowej próby. Stały formularz oraz odpowiedzi były dostępne do wglądu w dokumentacji nieopatrzonej klauzulą poufności. W odniesieniu do trzeciego twierdzenia, strony, które chciały zostać uwzględnione, zostały

(1) 3B Fibreglass SPRL, Owens Corning Fibreglass France oraz Johns Manville Slovakia a.s.

poproszone o zgłoszenie się do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania obydwu zawiadomień o wszczęciu i miały możliwość zapoznania się z dokumentacją nieopatrzoną klauzulą poufności., w której znajdowały się również stałe formularze. Te stałe formularze zawierały informacje na temat wielkości produkcji i wielkości sprzedaży. Czwarte twierdzenie jest również bezzasadne, ponieważ art. 17 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego wyraźnie odsyła do największej reprezentatywnej wielkości, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie.

- (20) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL powtórzył swoje zarzuty dotyczące domniemych proceduralnych niespójności w odniesieniu do doboru próby producentów unijnych przed wszczęciem obu dochodzeń i podkreślił, że: (i) uzasadnienie Komisji związane z dotrzymaniem terminów dochodzenia jest nie do przyjęcia, ponieważ art. 17 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego oraz art. 27 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego jasno przewidują dobór próby po wszczęciu obu dochodzeń oraz na podstawie uwag przedstawionych w terminie trzech tygodni od wszczęcia obu dochodzeń; (ii) tymczasowy dobór próby ma charakter dyskryminujący lub nieobiektywny i działałby jako czynnik zniechęcający pozostałych producentów unijnych do zgłaszania się, oraz (iii) Komisja nie zapewniła innym producentom unijnym okresu trzech tygodni na przedstawienie uwag.
- (21) Zgodnie z art. 17 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 27 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego „preferowany będzie wybór wzorca w konsultacji i za zgodą zainteresowanych stron, pod warunkiem że strony takie ujawnią się i dostarczą wystarczających dostępnych informacji w ciągu trzech tygodni od wszczęcia dochodzenia”. W odniesieniu do pierwszego argumentu, podstawowe rozporządzenie antydumpingowe i podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne nie uniemożliwiają Komisji wskazania, w momencie wszczęcia dochodzenia, tymczasowej próby, w odniesieniu do której strony są wzywane do przedstawienia uwag. Ponadto biorąc pod uwagę fakt, że producenci unijni (lub co najmniej znaczna ich część) popierają skargę oraz uwzględniając informacje uzyskane w stałych formularzach, Komisja znajdowała się w posiadaniu niezbędnych danych dotyczących przemysłu unijnego, aby dokonać doboru tymczasowej próby na etapie wszczęcia postępowania. Wiedza ta sprawia, że dobór próby producentów unijnych różni się od doboru próby mającego zastosowanie w przypadku producentów eksportujących. W odniesieniu do drugiego i trzeciego twierdzenia, zawiadomienia o wszczęciu zawierały informację, że producenci unijni, którzy uważają, że powinni zostać włączeni do próby, muszą zgłosić się do Komisji w terminie 15 dni. Komisja nie dostrzega w jaki sposób działanie to mogłoby naruszać przepisy rozporządzenia podstawowego lub mogłoby zostać uznane za dyskryminujące, nieobiektywne czy wręcz zniechęcające.
- (22) Rząd ChRL stwierdził, że próba nie jest reprezentatywna, gdyż żadne przedsiębiorstwo o znaczącej produkcji na wewnętrzne potrzeby nie zostało uwzględnione, a zatem część przemysłu unijnego po prostu nie została poddana ocenie.
- (23) Argument ten zostaje odrzucony, ponieważ producenci unijni objęci próbą prowadzili sprzedaż wewnętrzną. Ponadto rząd ChRL nie wskazał, który producent unijny powinien zostać włączony do próby oraz który powinien zostać wyłączony.
- (24) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że próba producentów unijnych nie była reprezentatywna, ponieważ żaden z producentów unijnych objętych próbą nie produkował ani nie sprzedawał mat z nici ciętych.
- (25) Objęte próbą podmioty trzech producentów unijnych istotnie nie produkowały takich mat, jednak wytwarzały maty z włókna ciągłego, a także inne główne rodzaje produktu. W związku z tym podmioty objęte próbą uznano za reprezentatywne, również ze względu na fakt, iż stanowiły one około 52 % całkowitej produkcji unijnej i około 49 % całkowitej sprzedaży na rynku unijnym, a także charakteryzowały się zróżnicowaną lokalizacją geograficzną. Fakt, że jeden z wielu różnych rodzajów produktu nie był produkowany przez objętych próbą producentów unijnych, nie zmienia tego wniosku.

6.2. Kontrola wyrywkowa importerów mająca zastosowanie do obu dochodzeń

- (26) W celu podjęcia decyzji o konieczności zastosowania kontroli wyrywkowej i ewentualnego dokonania doboru próby Komisja wezwała importerów niepowiązanych do przedłożenia informacji określonych w obu zawiadomieniach o wszczęciu.
- (27) Mając na uwadze fakt, że tylko dwóch niepowiązanych importerów odpowiedziało na formularz dotyczący doboru próby, uznano, że dobór próby nie był konieczny.

6.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL mająca zastosowanie do obu dochodzeń

- (28) W celu podjęcia decyzji o konieczności zastosowania kontroli wyrywkowej i ewentualnego dokonania doboru próby Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniach o wszczęciu. Poza tym Komisja zwróciła się do Stałego Przedstawicielstwa ChRL przy UE o zidentyfikowanie pozostałych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi, jeżeli tacy producenci istnieją.

- (29) Ośmiu producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 27 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego oraz art. 17 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego Komisja dobrała próbę złożoną z trzech producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu, jaką można było rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 27 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego i art. 17 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego wszyscy znani producenci eksportujący oraz władze państwa, których dotyczy postępowanie, zostali poproszeni o przedstawienie uwag na temat tymczasowego doboru próby. Nie otrzymano żadnych uwag. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o zachowaniu proponowanej próby, a wszystkie zainteresowane strony powiadomiono o ostatecznym doborze próby.
- (30) Próba producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących obejmuje następujące podmioty:
- Chongqing Polycomp International Corporation („CPIC”)
 - Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd („OCH”) i powiązane przedsiębiorstwa; Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd („NCH”) i Changzhou Tianma Group Co., Ltd („Tianma”). Te trzy przedsiębiorstwa określa się jako „Jiangsu Changhai Group”;
 - Jushi Group Co. Ltd i powiązane przedsiębiorstwa; Jushi Group Chengdu Co., Ltd oraz Jushi Group Jiujiang Co., Ltd. Te trzy przedsiębiorstwa określa się jako „Jushi Group”.
- (31) Z odpowiedzi na formularze dotyczące doboru próby wynikało, że próba obejmowała 78 % całkowitej sprzedaży eksportowej z ChRL do Unii w OD.

7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (32) Komisja przesłała kwestionariusze do rządu ChRL, wszystkich objętych próbą chińskich producentów eksportujących, którzy wystąpili z takim wnioskiem, jak również do objętych próbą producentów, użytkowników i stowarzyszeń handlowych w UE, którzy zgłosili się w terminie określonym w obu zawiadomieniach o wszczęciu.
- (33) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od rządu ChRL, od trzech objętych próbą chińskich producentów eksportujących, od trzech producentów unijnych objętych próbą, od 14 użytkowników oraz od dwóch importerów niepowiązanych. Jednakże odpowiedź jednego z użytkowników była niewystarczająca, co uniemożliwiło Komisji przeprowadzenie miarodajnej analizy tych danych, pomimo wysłania kilku ponagień.
- (34) Ponadto stowarzyszenie reprezentujące przemysł szklarski „Glass Alliance Europe” zgłosiło się jako zainteresowana strona w imieniu swoich członków i przedstawiło oświadczenie na piśmie.
- (35) Pisemne oświadczenia otrzymano również od kilku stowarzyszeń użytkowników, w szczególności od „Danish Wind Industry Association” (Duńskie Stowarzyszenie Przemysłu Energii Wiatrowej), „Danish Plastics Federation” (Duńska Federacja Producentów Tworzyw Sztucznych), a także od „Groupement de la Plasturgie Industrielle et des Composites (GPIC)” i od Siemens Wind Power AG.
- (36) Ponadto swoje uwagi przekazała Chińska Izba Gospodarcza ds. Przywozu i Wywozu Produktów Przemysłu Lekkiego i Rzemiosła (ang. China Chamber of Commerce for Import/Export of Light Industrial products & Arts-Crafts — „CCCLA”).
- (37) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uważane za niezbędne w celu ustalenia występowania subsydiowania, powstałych szkód oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne zgodnie z art. 16 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 26 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego odbyły się w siedzibie rządu ChRL oraz w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni:

- 3B Fibreglass SPRL, Belgia;
- Owens Corning Fibreglass France, Francja;
- Johns Manville Slovakia a.s., Słowacja.

Producenci eksportujący w ChRL:

- Chongqing Polycomp International Corporation;
- Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd;

- Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd;
- Changzhou Tianma Group Co., Ltd;
- Jushi Group Co., Ltd;
- Jushi Group Chengdu Co., Ltd;
- Jushi Group Jiujiang Co., Ltd.

Przedsiębiorstwa handlowe powiązane z producentami eksportującymi z siedzibą w ChRL:

- China National Building Materials and Equipment Import and Export Corporation („CMBIE”);
- China National Building Materials International Corporation („CNBMIC”).

Przedsiębiorstwa handlowe powiązane z producentami eksportującymi z siedzibą w UE:

- Jushi Italia Srl;
- Jushi Spain SA;
- Jushi France SAS.

Importerzy niepowiązani:

- Helm AG, Niemcy.

Użytkownicy:

- Basell Polyolefine, Niemcy;
- DSM, Niderlandy;
- DuPont de Nemours, Belgia;
- Exel Composites, Belgia;
- Fiberline Composites, Dania;
- Formax, Zjednoczone Królestwo;
- Polyone, Niemcy;
- Vestas Wind Systems, Dania.

- (38) Rząd ChRL stwierdził, w skrócie, że jego prawo do obrony w odniesieniu do dostępu do dokumentów udostępnionych zainteresowanym stronom do wglądu zostało naruszone, ponieważ w niepoufnej wersji dokumentacji brakowało informacji bez podania „ważnej przyczyny” lub brakowało wystarczająco szczegółowych streszczeń lub, w wyjątkowych przypadkach, nie podano powodów, dla których nie udostępniono streszczenia nieopatrzonego klauzulą poufności.
- (39) Komisja uznała, że niepoufna wersja dokumentacji udostępniona zainteresowanym stronom do wglądu zawierała wystarczające informacje, aby umożliwić zainteresowanym stronom zbadanie danych, które zostały wykorzystane przez Komisję w jej analizie i w związku z tym zarzut ten został uznany za bezpodstawny. Rząd ChRL została poinformowany o powodach, dla których Komisja uznała, że zarzuty były bezpodstawne.
- (40) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL oraz jeden producent eksportujący ponowili zarzut, że przepisy dotyczące poufności były stosowane w zbyt szerokim zakresie i zwrócili się z wnioskiem o ujawnienie rodzajów produktów sprzedawanych przez producentów unijnych, a także całkowitych ilości dla poszczególnych numerów kontrolnych produktu (PCN).
- (41) Komisja uważa, że nie doszło do naruszenia prawa do obrony, ponieważ wszyscy producenci eksportujący otrzymali szczegółowe dane dotyczące numerów kontrolnych produktów wytwarzanych przez objętych próbą producentów unijnych, w odniesieniu do których istnieje konkurencja z ChRL. W związku z tym zarzut ten został odrzucony.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**1. Produkt objęty postępowaniem**

- (42) Produkt, którego dotyczą oba dochodzenia, jest taki sam jak produkt określony w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 248/2011 i opisany w obydwu zawiadomieniach o wszczęciu, mianowicie nici cięte z włókien szklanych, o długości nieprzekraczającej 50 mm; niedoprzędzy z włókien szklanych, z wyłączeniem niedoprzędów z włókien szklanych, które są impregnowane i powlekane i których straty podczas prażenia wynoszą więcej niż 3 % (zgodnie z normą ISO 1887); maty z włókien ciągłych szklanych z wyłączeniem mat z waty szklanej („produkt objęty postępowaniem” lub „produkty z włókien ciągłych szklanych”), obecnie objęte kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00 and 7019 31 00 (ten ostatni zastąpił kod 7019 31 10 w dniu 1 stycznia 2014 r.) i pochodzące z ChRL.
- (43) Produkt objęty postępowaniem jest surowcem stosowanym najczęściej do wzmacniania żywic termoplastycznych i termoutwardzalnych w przemyśle materiałów kompozytowych. Wzmocnione w ten sposób materiały kompozytowe (tworzywa sztuczne wzmocnione włóknem ciągłym szklany) są stosowane w wielu gałęziach przemysłu, takich jakich: przemysł samochodowy, elektryczny/elektroniczny, produkcja śmigieł silników wiatrowych, budownictwo, produkcja rur i zbiorników, towarów konsumpcyjnych, lotnictwo i obronność itd.
- (44) Występują trzy podstawowe typy produktów z włókien ciągłych szklanych objętych niniejszym postępowaniem: nici cięte ⁽¹⁾, niedoprzędzy ⁽²⁾ i maty ⁽³⁾ (z wyłączeniem mat z waty szklanej). Dochodzenie wykazało, iż pomimo różnic w wyglądzie i możliwych różnic w zastosowaniach końcowych wszystkie wspomniane typy produktu objętego postępowaniem mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz są zasadniczo wykorzystywane do tych samych celów.

2. Wnioski o wykluczenie produktu**2.1. Kod CN 7019 31 90**

- (45) Po opublikowaniu obu zawiadomień o wszczęciu CCCLA twierdziła, iż odnosiły się one do kodu CN 7019 31 10, natomiast skarżący odnosił się do kodu CN 7019 31 00, który przestał istnieć. CCCLA twierdziła, że produkty poprzednio objęte kodem CN 7019 31 00 są obecnie sklasyfikowane pod dwoma różnymi kodami CN: 7019 31 10 (Maty z włókna szklanego z włókien ciągłych) i 7019 31 90 (Pozostałe maty z włókna szklanego). Mając na uwadze fakt, że obecne dochodzenia obejmują niektóre produkty z włókien ciągłych szklanych, CCCLA jest zdania, że produkty sklasyfikowane w ramach kodu CN 7019 31 90, a mianowicie „maty z włókien szklanych nieciągłych”, powinny zostać wykluczone z zakresu produktu objętego postępowaniem.
- (46) Argument ten jest bez znaczenia, ponieważ produkt ten nie jest produktem objętym postępowaniem w pierwszej kolejności.
- (47) Skarżący odnosił się do kodu CN ex 7019 31 00 i wyraźnie stwierdził, że maty z waty szklanej (tj. inne maty lub maty z włókien szklanych nieciągłych) są wyłączone. Dlatego też adnotacja „ex” poprzedza kod CN.
- (48) Oba zawiadomienia o wszczęciu zostały opublikowane w grudniu 2013 r. i zawierają sformułowanie „obecnie objęte kodami CN [...] 7019 31 10”. Biorąc pod uwagę fakt, że od dnia 1 stycznia 2012 r. produkty poprzednio objęte kodem CN 7019 31 00 zostały podzielone na dwie kategorie (kody CN 7019 31 10 i 7019 31 90), zawiadomienie o wszczęciu nie zawiera sformułowania „maty z włókien szklanych nieciągłych”, ponieważ zawiera stwierdzenie „obecnie objęte kodami CN [...] 7019 31 10”.
- (49) Jednak niniejsze rozporządzenie zawiera sformułowanie „obecnie objęte kodami CN [...] 7019 31 00” jako że oba kody CN 7019 31 10 i CN 7019 31 90 zostały ponownie połączone od dnia 1 stycznia 2014 r., ze względu na fakt, że zakres kodu CN 7019 31 90 pozostawał w praktyce pusty (pozostałe maty z włókna szklanego czyli maty z waty szklanej były raczej klasyfikowane pod kodem CN 7019 39 00).
- (50) W związku z powyższym wniosek o wyłączenie kodu CN 7019 31 90 nie jest istotny.

⁽¹⁾ Nici cięte są ciągłymi nićmi szklanymi, rozdrabnianymi do uzyskania pożądanej długości i dostępnymi w wielu różnych rodzajach obróbki powierzchniowej w celu zapewnienia zgodności z większością zastosowań wykorzystujących żywicę. Mogą to być nici cięte do zastosowań suchych lub nici cięte do zastosowań mokrych.

⁽²⁾ Niedoprzędzy są ciągłymi nićmi szklanymi, zebranymi razem, bez mechanicznego skręcania i zwijania, tworzącymi pakiet o cylindrycznym i rurkowatym aspekcie.

⁽³⁾ Maty z włókien ciągłych są stworzone z nici ciętych lub nici ciągłych połączonych.

2.2. Niedoprzędzy teksturowane

- (51) Jeden z użytkowników wystąpił z wnioskiem o wykluczenie niedoprzędów teksturowanych ⁽¹⁾ z zakresu produktu objętego postępowaniem, argumentując, że unijne zakłady wytwarzające włókna ciągłe szklane nie produkują niedoprzędów.
- (52) Ustalono jednak, że trzy przedsiębiorstwa w Unii produkowały niedoprzędzy teksturowane i posiadały wystarczające moce produkcyjne, aby zaspokoić potrzeby rynku. Dochodzenia wykazały, iż pomimo możliwych różnic w zastosowaniach końcowych wszystkie wspomniane typy produktu objętego postępowaniem mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz są wykorzystywane zasadniczo do tych samych celów. Wniosek o wykluczenie niedoprzędów teksturowanych z zakresu produktu zostaje zatem odrzucony.
- (53) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL twierdził, że niedoprzędzy teksturowane powinny zostać wyłączone, ponieważ (i) tylko jeden producent unijny dostarczał niedoprzędzy teksturowane na rynek w ograniczonych ilościach i że w związku z tym jakkolwiek przywóz takich produktów nie mógł wyrządzić szkody przemysłowi unijnemu, (ii) niedoprzędzy teksturowane różnią się od zwykłych niedoprzędów, gdyż te ostatnie mają większą kierunkową wytrzymałość charakterystyczną dla profili kompozytowych poddanych prasowaniu ciągłemu, a także różni się ich proces produkcji oraz (iii) w przeciwieństwie do tego, co uczyniono w pierwotnym dochodzeniu antydumpingowym w odniesieniu do przędz, Komisja uważa, że ograniczona substytucyjność nie jest znaczącym czynnikiem, który umożliwiłby wykluczenie niedoprzędów teksturowanych.
- (54) W odniesieniu do pierwszego argumentu Komisja przypomina, że jest wielu producentów w Unii, którzy są w stanie zaspokoić potrzeby rynkowe na niedoprzędzy teksturowane, nawet jeżeli tylko jeden z nich obecnie prowadzi sprzedaż tego rodzaju produktu. Argument rządu ChRL, mówiący o tym, że tylko jeden producent unijny w rzeczywistości dokonuje sprzedaży produktu jest raczej wskaźnikiem szkody, ponieważ oznacza, że użytkownicy przestawili się na kupowanie tego produktu od dostawców spoza Unii, w szczególności z ChRL.
- (55) W odniesieniu do drugiego argumentu proces produkcyjny niedoprzędów teksturowanych jest identyczny z procesem produkcji „zwykłych” niedoprzędów, z wyjątkiem jednego dodatkowego etapu polegającego na wdmuchiowaniu powietrza wewnątrz niedoprzędów, który wymaga jedynie względnie niedrogiego dodatkowego sprzętu i nie ma wpływu na podstawowe właściwości techniczne i fizyczne produktu. Niedoprzędzy teksturowane wydają się jedynie być gęstsze niż „zwykłe” niedoprzędzy.
- (56) W odniesieniu do trzeciego argumentu Komisja zastosowała takie samo podejście, jak w poprzednim dochodzeniu, gdy niedoprzędzy teksturowane zostały również objęte zakresem produktu objętego postępowaniem, a wniosek o ich wyłączenie został odrzucony. Nie przedstawiono argumentów, które mogłyby prowadzić do innego wniosku.
- (57) Wniosek o wykluczenie niedoprzędów teksturowanych z zakresu produktu zostaje zatem odrzucony.

2.3. Produkty przemysłu unijnego, wobec których nie istnieje konkurencja ze strony produktów z ChRL

- (58) Rząd ChRL wystąpił z wnioskiem o wykluczenie z zakresu produktu tych produktów, w odniesieniu do których przywóz z Chin nie stanowi konkurencji dla przemysłu unijnego (jak stwierdzono w nieobjętej klauzuli poufności wersji skargi antysubsydynnej). Produkty, o których mowa, to nici cięte do zastosowań mokrych („WUCS”) i maty.
- (59) WUCS charakteryzują się ograniczonym okresem trwałości oraz wyższymi kosztami transportu związanymi z dodatkową zawartością wody. WUCS są jednak przedmiotem handlu na całym świecie. Dochodzenie wykazało, iż pomimo niektórych różnic w wyglądzie i możliwych różnic w zastosowaniach końcowych wszystkie wspomniane typy produktu objętego postępowaniem mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz są wykorzystywane zasadniczo do tych samych celów. WUCS oraz maty, podobnie jak jakiegokolwiek inne rodzaje produktu objętego postępowaniem, wykorzystywane są jako materiał wzmacniający. Ponadto twierdzenie rządu ChRL, że niektóre chińskie produkty z włókien ciągłych szklanych nie są jeszcze obecne w dużych ilościach na rynku unijnym nie wyklucza przyszłych zmian w zachowaniu przedsiębiorstw w odniesieniu do tych poszczególnych rodzajów wywożonych produktów. Wniosek o wykluczenie tych produktów z zakresu produktu zostaje zatem odrzucony.

⁽¹⁾ Niedoprzędzy teksturowane są uzyskiwane z niedoprzędów, które zostały odwinęte z jednej szpuli na inną i w trakcie tego procesu została im nadana większa objętość/została zmieniona tekstura wewnątrz maszyny teksturyzującej, która wdmuchuje powietrze bezpośrednio w nici niedoprzędów.

- (60) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL twierdził, że: (i) tylko jeden producent unijny produkuje WUCS i że w związku z tym jakikolwiek przywóz tego produktu nie mógł wyrządzić szkody przemysłowi unijnemu, (ii) producenci unijni nie ponieśli żadnej szkody w odniesieniu do wyżej wymienionych produktów, ponieważ producenci unijni twierdzili w jawnej wersji skargi, że ich zysk w odniesieniu do tych produktów może wynieść powyżej 8 % — 10 %, (iii) WUCS charakteryzują się wyższą zawartością wody, ograniczonym okresem trwałości i innym procesem produkcji, w związku z tym różnią się pod względem fizycznym i chemicznym od zwykłych nici ciętych, oraz (iv) w przeciwieństwie do tego, co uczyniono w poprzednim dochodzeniu w odniesieniu do przędz, Komisja uważa, że ograniczona substytucyjność nie jest znaczącym czynnikiem, który umożliwiłby wykluczenie WUCS i mat.
- (61) Pierwszy argument został odrzucony, ponieważ kilku producentów unijnych dokonuje sprzedaży WUCS i w związku z tym przemysł unijny jest podatny na szkodę w przypadku tego rodzaju produktu.
- (62) W odniesieniu do drugiego argumentu fakt, że produkcja niektórych rodzajów produktu w pewnych okresach jest rentowna, nie jest wystarczającym powodem do wyłączenia ich z zakresu produktu. Ponadto WUCS są przywożone do Unii w znacznie mniejszych ilościach niż inne produkty z włókien ciągłych szklanych. Marża zysku dla tego jednego rodzaju produktu nie jest więc reprezentatywna w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.
- (63) Jeżeli chodzi o trzeci argument, definicja produktu objętego postępowaniem nie opiera się na jego zawartości wody. Zatem większa zawartość wody w WUCS nie uzasadnia wykluczenia tego rodzaju produktu. Ponadto proces produkcji WUCS jest taki sam, jak w przypadku nici ciętych do zastosowań suchych (DUCS), z wyjątkiem ostatniego etapu produkcji, czyli procesu suszenia.
- (64) W odniesieniu do czwartego argumentu Komisja zastosowała takie samo podejście, jak w poprzednim dochodzeniu antydumpingowym, w którym WUCS również uwzględniono w zakresie produktu objętego postępowaniem. Nie przedstawiono argumentów, które mogłyby prowadzić do innego wniosku.
- (65) Wniosek o wykluczenie WUCS z zakresu produktu zostaje zatem odrzucony.

3. Produkt podobny

- (66) Podobne jak w poprzednim dochodzeniu antydumpingowym uznano, że produkt objęty postępowaniem oraz produkty z włókien ciągłych szklanych wytwarzane i sprzedawane na rynku krajowym w ChRL, a także produkty z włókien ciągłych szklanych wytwarzane i sprzedawane w Unii przez przemysł unijny mają te same podstawowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania. W związku z powyższym produkty te stanowią produkty podobne do celów obecnych dochodzeń w rozumieniu art. 1 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego oraz art. 2 lit. c) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

C. SUBSYDIOWANIE

1. Wprowadzenie

- (67) W 12. planie pięcioletnim na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego Chińskiej Republiki Ludowej podkreślono strategiczną wizję rządu ChRL w zakresie rozwoju i promowania sektorów przemysłu o kluczowym znaczeniu, która obejmuje, między innymi, wytwarzanie produktów z włókien szklanych. W szczególności, rozdział 9 tego 12. planu pięcioletniego, dotyczący przekształcenia i modernizacji przemysłu wytwórczego zawiera następujące sformułowanie:

„Będziemy koncentrować się na rozwijaniu nowych materiałów, takich jak szkło fotowoltaiczne, ultracienkie szkło nośne, specjalne włókna szklane oraz specjalne materiały ceramiczne”.

- (68) W sekcji 3 rozdziału 9 wyżej wymienionego planu dotycząca modernizacji technologicznej przedsiębiorstw stanowi się wyraźnie, że rząd ChRL „... będzie zachęcać przedsiębiorstwa, by rozwijały swoje możliwości opracowywania nowych produktów, zwiększały udział technologii oraz wartość dodaną swoich produktów, a także szybciej dokonywały ich aktualizacji i modernizacji.”

- (69) Ponadto w sekcji 1 rozdziału 10 tego planu zaznaczono, że:

„Nacisk na rozwój przemysłu nowych materiałów skupi się na nowych materiałach funkcjonalnych, zaawansowanych materiałach strukturalnych, wysokowydajnych włóknach, a także na wytworzonych z nich materiałach kompozytowych i podstawowych materiałach ogólnego zastosowania”.

- (70) Znaczenie innowacji i nowych materiałów ogółem zostało wyraźnie podkreślone zarówno w „12. pięcioletnim programie na rzecz innowacji technologii przemysłowej”, jak i w „Krajowym długoterminowym planie rozwoju nauki i technologii (2006-2020)”.
- (71) Ponadto w „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłowej z 2011 r.” (decyzja nr 9) wyraźnie wymienia się wśród sektorów promowanych „produkcję drutów z wykorzystaniem pieca do włókien ze szkła typu E [...], rozwój i produkcję wysokowydajnych włókien szklanych i wytwarzanych z nich produktów”. Dodatkowo „Katalog wytycznych dla sektorów przemysłu korzystających z inwestycji zagranicznych”, zawierający wykaz sektorów, w których propagowane są inwestycje zagraniczne ⁽¹⁾, odnosi się wyraźnie do wytwarzania produktów z włókien szklanych oraz specjalnych włókien szklanych.
- (72) Rząd ChRL twierdził, że powyższe plany zawierają jedynie wskazówki i nie są wiążące. Jednakże w 12. planie pięcioletnim stwierdzono wyraźnie, że jest on prawnie wiążący:
- „Po jego zatwierdzeniu przez Ogólnochińskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych niniejszy plan ma moc prawną”.*
- (73) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL twierdził, że produkt objęty postępowaniem obejmuje jedynie standardowe produkty z włókna szklanego („włókna ze szkła typu E”), natomiast nie obejmuje bardziej zaawansowanych technologicznie i wysokowydajnych produktów z włókien szklanych (włókna szklane specjalnego przeznaczenia — „włókna ze szkła typu S”). W związku z tym produkt objęty niniejszym dochodzeniem nie wchodzi w zakres sektorów promowanych, ponieważ promowana jest wyłącznie produkcja specjalnych rodzajów włókien szklanych lub włókien wysokowydajnych. Rząd ChRL powołuje się między innymi na 12. plan pięcioletni, który odnosi się wyłącznie do „włókien wysokowydajnych” i „specjalnych rodzajów włókien szklanych”.
- (74) Należy zauważyć po pierwsze, że produkt objęty postępowaniem to „niektóre produkty z włókien ciągłych szklanych”. Definicja produktu nie wprowadza rozróżnienia w zależności od tego, czy produkty są wykonane ze standardowych włókien szklanych (zwanymi dalej „włóknami ze szkła typu E”) czy ze specjalnych włókien szklanych (zwanymi dalej „włóknami ze szkła typu S”). Po drugie, żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła wniosku o wykluczenie niektórych rodzajów produktu, twierdząc, że specjalne włókna szklane nie powinny być objęte zakresem produktu. Po trzecie, rząd ChRL nie zakwestionował faktu, że zachęca on do rozwijania sektora „specjalnych włókien szklanych”. W istocie nawet standardowe produkty z włókna szklanego wymieniane są wśród produktów, dla których promowane są inwestycje zagraniczne (zob. motywy 71).
- (75) W każdym przypadku, nawet gdyby przyjąć, że rząd ChRL wspiera wyłącznie rozwój wysokowydajnych włókien szklanych (np. S-glass), w toku dochodzenia nie wykazano żadnego rozróżnienia między przemysłem produkującym standardowe włókna szklane, z jednej strony, a przemysłem produkującym specjalne włókna szklane, z drugiej strony. Wręcz przeciwnie, produkty z włókien szklanych są wytwarzane przez ten sam przemysł włókien szklanych niezależnie od tego, czy są one wykonane ze szkła typu E, czy też z wysokowydajnych włókien szklanych takich jak włókna ze szkła typu S. W tym kontekście Komisja stwierdziła w szczególności, że wszyscy objęci próbą chińscy producenci eksportujący wykorzystują w procesie produkcji zarówno standardowe włókna szklane (włókna ze szkła typu E), jak również wysokowydajne włókna szklane (np. włókna ze szkła typu S), oraz że nie istnieje mechanizm mający na celu ograniczenie wsparcia (w formie preferencyjnych pożyczek lub w formie przyznawania prawa do użytkowania gruntów) dla jednego z tych rodzajów produkcji. Wynika z tego, że w odniesieniu do wyraźnej zachęty do rozwijania wysokiej jakości produktów z włókien szklanych nie może (formalnie lub faktycznie) nie można wykluczyć podstawowego przemysłu włókien szklanych z ogólnej strategicznej polityki zachęcania przedsiębiorstw, by rozwijały swoje możliwości opracowywania nowych produktów, zwiększały udział technologii oraz wartość dodaną swoich produktów, a także szybciej dokonywały ich aktualizacji i modernizacji.
- (76) Z powyższego wynika, że twierdzenie, iż produkt objęty postępowaniem nie należy do produktów promowanych jest bezpodstawne i w związku z tym zostaje odrzucone.
- (77) Ponadto w „Decyzji Rady Państwowej nr 40 w sprawie promulgacji i wdrożenia »Tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej«” (która wraz z „Tymczasowymi przepisami w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej” nazywana jest dalej „decyzją nr 40”) stanowi się, że rząd ChRL będzie aktywnie wspierać rozwój różnych rodzajów przemysłu ⁽²⁾.
- (78) Chociaż decyzja nr 40 nie odnosi się wyraźnie do przemysłu włókien ciągłych szklanych ani, bardziej ogólnie, do sektora nowych materiałów, to jednak zobowiązuje wszystkie instytucje finansowe do zapewnienia wsparcia kredytowego jedynie dla promowanych projektów, a także przewiduje wdrożenie „innych polityk preferencyjnych w stosunku do popieranych projektów” ⁽³⁾. W związku z tym można stwierdzić, że przepisy decyzji nr. 40 miały zastosowanie do przemysłu włókien szklanych ciągłych.

⁽¹⁾ Również w pkt 6 rozdziału XIV katalogu dla sektorów przemysłu, w którym popiera się inwestycje zagraniczne, wyraźnie odnosi się do produktów z włókien szklanych: „Wytwarzanie produktów z włókien szklanych oraz specjalnych włókien szklanych”.

⁽²⁾ Rozdział II, art. 5 Tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej.

⁽³⁾ Rozdział III, art. 17 Tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej.

- (79) Rząd ChRL twierdził, że z decyzji nr 40 wynika tylko to, że promowane sektory powinny otrzymywać wsparcie kredytowe „zgodnie z zasadami udzielania kredytów”, co nie oznacza, że takie wsparcie powinno odbywać się na zasadach preferencyjnych.
- (80) Dochodzenie wykazało jednak, że przedsiębiorstwa objęte próbą odnosiły korzyści płynące z polityki w zakresie udzielania pożyczek preferencyjnych. Istotnie, niektóre przedsiębiorstwa przynoszące straty nadal uzyskiwały finansowanie na preferencyjnych warunkach. W związku z tym Komisja odrzuca twierdzenie rządu ChRL, zgodnie z którym pożyczki dla sektora włókien ciągłych szklanych były udzielane „zgodnie z zasadami udzielania kredytów”. Kluczowe znaczenie wciąż ma fakt, że zgodnie z decyzją nr 40 wszystkie instytucje finansowe udzielają pożyczek sektorom promowanym, w tym sektorowi włókien ciągłych szklanych, oraz że wsparcie to jest w rzeczywistości udzielane na warunkach preferencyjnych.
- (81) Ponadto w dokumencie pt. „Zarys strategii krajowej w zakresie rozwoju naukowego i technologicznego w perspektywie średnio- i długoterminowej (na lata 2006–2020)” obiecuje się „zapewnić pierwsze miejsce finansowaniu polityki”, „zachęcać instytucje finansowe do udzielenia preferencyjnego wsparcia kredytowego na potrzeby ważnych krajowych projektów naukowych i technologicznych związanych z uprzemysłowieniem”, „zachęcać instytucje finansowe do udoskonalania i wzmacniania usług finansowych dla przedsiębiorstw zaawansowanych technologicznie” oraz „wprowadzić preferencyjne traktowanie podatkowe, aby promować rozwój przedsiębiorstw zaawansowanych technologicznie”.
- (82) Produkcja włókien ciągłych szklanych jest objęta zakresem definicji przedsiębiorstwa zaawansowanego technologicznie, o czym świadczy liczba producentów mających status przedsiębiorstw wykorzystujących nowe i zaawansowane technologie w ChRL. Dochodzenie wykazało faktycznie, że niektóre przedsiębiorstwa objęte próbą uzyskały certyfikaty przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, które mogły korzystać z preferencyjnego traktowania określonego w dokumencie pt. „Zarys strategii krajowej w zakresie rozwoju naukowego i technologicznego w perspektywie średnio- i długoterminowej (na lata 2006–2020)”, o którym mowa powyżej.

2. Odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów

2.1. Zastosowanie przepisów art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego wobec jednego producenta eksportującego

- (83) Podczas wizyty weryfikacyjnej w jednym z przedsiębiorstw w ChRL ustalono, że przedsiębiorstwo zastąpiło skontrolowane sprawozdanie finansowe, które zostało pierwotnie przedłożone Komisji w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym środków antysubsydyjnych. Przedsiębiorstwo nie ujawniło dobrowolnie tej informacji, a istnienie innego skontrolowanego sprawozdania finansowego wykryto dopiero w momencie, gdy przedsiębiorstwo zostało poproszone o dostarczenie oryginału sprawozdania finansowego. Ponadto to nowe sprawozdanie zostało udostępnione wyłącznie w języku chińskim. Ponieważ istnienie dwóch różnych sprawozdań finansowych jest niezgodne z Międzynarodowymi Standardami Rewizji Finansowej (standard nr. 560 dotyczący „późniejszych zdarzeń”), zespół weryfikacyjny podkreślił, że jest to poważny problem, gdyż wzbudza wątpliwości dotyczące wiarygodności przedłożonych sprawozdań finansowych. Przedsiębiorstwo wyjaśniło, że skontrolowane sprawozdanie finansowe pierwotnie przedłożone w odpowiedzi na kwestionariusz zawierało błędy, w związku z czym zostało zastąpione nową wersją sporządzoną przez tę samą firmę audytorską, a następnie zostało antydatowane i ponownie wydane z tym samym numerem porządkowym co oryginalne sprawozdanie finansowe, które zostało zniszczone.
- (84) W następstwie wizyty weryfikacyjnej oraz po przetłumaczeniu „drugiego” zestawu sprawozdań finansowych Komisja wysłała pismo do przedmiotowego przedsiębiorstwa przedstawiające konkretne i szczegółowe powody, dla których uznała, że niektóre z danych dostarczonych w kwestionariuszu nie mogły zostać uznane za zweryfikowane. Przedsiębiorstwo zostało poinformowane, że Komisja może oprzeć swoje ustalenia na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego i uzyskała możliwość przedstawienia uwag.
- (85) Przedsiębiorstwo przedstawiło swoje uwagi zarówno na piśmie, jak i podczas przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron. Z udzielonych odpowiedzi wynikało, że istnieje jeszcze inne (trzecie) skontrolowane sprawozdanie finansowe (w formie przewidzianym dla spółek notowanych na giełdzie). Mimo że nie ustalono istotnych różnic między „drugim” i „trzecim” sprawozdaniem, to ostatnie było jednak dużo bardziej szczegółowe i wyczerpujące. Podczas wizyty weryfikacyjnej sprawozdanie zostało już wydane i było w posiadaniu przedsiębiorstwa podczas wizyty weryfikacyjnej, jednak o istnieniu tego trzeciego sprawozdania finansowego również nie poinformowano Komisji w odpowiednim czasie w trakcie weryfikacji⁽¹⁾. W przeciwieństwie do innych sprawozdań finansowych, ta „trzecia” wersja wymieniała wyraźnie i szczegółowo wszystkie subsydia (wraz z ich podstawą prawną), które przedsiębiorstwo otrzymało w OD. W związku z tym zbadanie tego sprawozdania finansowego byłoby bardzo przydatne podczas wizyty weryfikacyjnej w celu sprawdzenia wszystkich przedłożonych informacji na temat poszczególnych programów subsydiów, z których korzystało to przedsiębiorstwo.

(1) „Trzeci” zestaw zbadanych sprawozdań finansowych datowany był na 15 maja 2014 r., natomiast wizyta weryfikacyjna na terenie przedsiębiorstwa miała miejsce w dniach 29-30 maja 2014 r.

- (86) Skontrolowane sprawozdanie finansowe jest podstawowym dokumentem umożliwiającym Komisji przeprowadzenie właściwej weryfikacji informacji dostarczonych przez przedsiębiorstwo w odniesieniu do, między innymi, dotacji, pożyczek, praw użytkowania gruntów, odroczeń podatkowych itp.
- (87) Jak wskazano powyżej, przedsiębiorstwo to nie współpracowało, co stanowiło poważną przeszkodę dla zapewnienia właściwej weryfikacji informacji przekazanych Komisji, która nie mogła w związku z tym odpowiednio zweryfikować otrzymanych informacji dotyczących, między innymi, poziomu subsydiów otrzymanych przez to przedsiębiorstwo. W związku z tym Komisja nie mogła dokonać wystarczająco dokładnych ustaleń, w szczególności w odniesieniu do poziomu otrzymanych subsydiów.
- (88) Uznaje się, że przedsiębiorstwo przekazało wprowadzające w błąd informacje i nie współpracowało w sposób właściwy. W związku z tym Komisja postanowiła zastosować przepisy art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Ponieważ przedsiębiorstwo to jest częścią grupy, przepisy art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego miały zastosowanie do całej grupy.
- (89) Niemniej jednak, podobnie jak w przypadku ustalenia poziomu subsydiowania w odniesieniu do grupy, Komisja skorzystała z rzeczywistych danych dwóch przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy, które w pełni współpracowały w obu dochodzeniach i których informacje zostały uznane za wiarygodne w odniesieniu do ich poziomu subsydiowania. Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwo wchodzące w skład tej grupy, które przedstawiło wprowadzające w błąd informacje, poziom subsydiowania został ustalony na podstawie dostępnych faktów. Przy ustalaniu poziomu subsydiowania w odniesieniu do tego podmiotu prawnego, Komisja wykorzystała dostępne dane dotyczące najwyższego poziomu subsydiowania ustalonego dla każdego programu subsydiowania w odniesieniu do każdego z podmiotów prawnych należących do objętych próbą przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, o których mowa w motywie 30 i które w pełni współpracowały podczas dochodzenia.
- (90) Po ujawnieniu ustaleń skarżący twierdził, że metodyka zastosowana do obliczenia poziomu subsydiowania przedmiotowej grupy nie była prawidłowa. Według skarżącego margines subsydiowania grupy powinien być znacznie wyższy ze względu na fakt, iż jest on sumą najwyższych marginesów subsydiowania w odniesieniu do każdego programu subsydiowania dla każdego z przedsiębiorstw współpracujących.
- (91) Argument ten opiera się na nieporozumieniu. Metodyka użyta do obliczenia poziomu subsydiowania, o której mowa w motywie 89 powyżej, została zastosowana wyłącznie wobec przedsiębiorstwa (wchodzącego w skład grupy), które dostarczyło informacje wprowadzające w błąd, a nie wobec grupy jako całości. Argument ten został zatem odrzucony.
- (92) Przedsiębiorstwo, które przedstawiło wprowadzające w błąd informacje, nie dokonywało wywozu produktu objętego postępowaniem. Wywóz produktu objętego postępowaniem był dokonywany w ramach grupy przez jedno z przedsiębiorstw powiązanych z przedmiotowym przedsiębiorstwem. Przedsiębiorstwo powiązane współpracowało jednak w pełni w obu dochodzeniach i dostarczyło wiarygodne informacje na temat cen eksportowych grupy. W związku z tym przedłożone przez nie informacje zostały wykorzystane w ostatecznych ustaleniach Komisji w tym postępowaniu.
- (93) Po ujawnieniu ustaleń przedmiotowy producent eksportujący twierdził, że Komisja popełniła błąd stosując przepisy art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (94) Twierdził on po pierwsze, że w wysłanym do niego piśmie, w którym Komisja przedstawiła szczegółowo powody proponowanego zastosowania przepisów art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, Komisja nie stwierdziła, że nie mogła sprawdzić informacji dotyczących otrzymywanych subsydiów. W związku z tym, jego zdaniem, Komisja nie może opierać się na tej argumentacji w swoich ostatecznych wnioskach, ponieważ przedsiębiorstwo nie miało możliwości ustosunkowania się do tego argumentu.
- (95) Twierdzenia tego nie można zaakceptować. W swoim piśmie Komisja stwierdziła wyraźnie, że „nie może stwierdzić, że informacje dotyczące poziomu subsydiów otrzymywanych przez [przedsiębiorstwo] zostały zweryfikowane”. W każdym przypadku przedsiębiorstwo to zostało w pełni poinformowane o powodach zastosowania ustaleń opartych na najlepszych dostępnych faktach w dokumencie zawierającym ostateczne ustalenia; przedsiębiorstwo miało także możliwość przedstawienia uwag w tej sprawie i z tej możliwości skorzystało.

- (96) Przedmiotowy producent eksportujący twierdził po drugie, że nawet jeżeli Komisja miałaby zastosować przepisy art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, nie powinna wykorzystywać danych innych przedsiębiorstw jako podstawy do określenia poziomu subsydiowania, ale powinna raczej opierać się na rzeczywistym zestawie skontrolowanych sprawozdań finansowych tego przedsiębiorstwa, ponieważ zawiera on „najbardziej odpowiednie” i „najbardziej właściwe” informacje dotyczące jego poziomu subsydiowania.
- (97) Jak wyjaśniono w motywach 83-88 powyżej, Komisja ma poważne wątpliwości co do wiarygodności przedłożonych sprawozdań finansowych i w związku z tym nie może powoływać się na nie w celu sprawdzenia poziomu subsydiowania w przypadku różnych planów lub programów subsydiów, takich jak pożyczki preferencyjne i prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Wiarygodne, skontrolowane sprawozdania finansowe mają istotnie podstawowe znaczenie dla sprawdzenia dokładności i kompletności informacji uzyskanych z innych źródeł. W związku z tym Komisja musiała wykorzystać najlepsze dostępne fakty w celu ustalenia poziomu subsydiowania. W tym przypadku były to zweryfikowane informacje na temat obowiązujących programów subsydiów uzyskane od innych współpracujących podmiotów. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (98) Przedmiotowe przedsiębiorstwo twierdziło również, że Komisja błędnie zastosowała międzynarodowe standardy rachunkowości („MSR”) jako kryterium odrzucenia zestawu zbadanych sprawozdań finansowych. Zdaniem tego przedsiębiorstwa należy dokonać rozróżnienia między rolą zestawu zbadanych sprawozdań finansowych, a znaczeniem MSR podczas oceny traktowania na zasadach rynkowych w postępowaniach antydumpingowych, z jednej strony, oraz postępowaniach antysubsydyjnych, z drugiej strony. Naruszenie MSR nie może stanowić podstawy do zastosowania przepisów art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (99) Komisja zauważa, że naruszenie międzynarodowych standardów rachunkowości, które wykazano w toku dochodzenia, nie jest samo w sobie powodem do zastosowania przepisów art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Powodem tym był fakt, że przedmiotowe przedsiębiorstwo przekazało Komisji różne wersje zestawu skontrolowanych sprawozdań finansowych, które budzą wątpliwości co do ich wiarygodności i, w związku z tym, Komisja doszła do wniosku, że inne informacje dotyczące poziomu subsydiowania nie mogły zostać zweryfikowane. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (100) Przedsiębiorstwo to twierdziło również, że zastosowana przez Komisję metodyka obliczania jego marginesu subsydiowania, która polegała na przyjęciu najwyższej stawki cła wyrównawczego, jaki ustalono w przypadku każdego programu w odniesieniu do każdego ze współpracujących podmiotów prawnych (a nie każdej grupy), była nieuzasadniona. Zdaniem tego przedsiębiorstwa metodyka ta jest błędna, ponieważ przedsiębiorstwa należące do tej samej grupy mogą zdecydować o skoncentrowaniu subsydiów na rzecz jednego szczególnego podmiotu, z korzyścią dla całej grupy.
- (101) Jak wyjaśniono w motywie 89, przy obliczaniu poziomu subsydiowania w ramach grupy Komisja korzystała z rzeczywistych danych dotyczących dwóch innych przedsiębiorstw należących do grupy, które współpracowały w obydwu postępowaniach przy obliczaniu poziomu subsydiowania w odniesieniu do całej grupy. Wykorzystanie dostępnych faktów miało miejsce wyłącznie w przypadku jednego podmiotu prawnego należącego do grupy, który dostarczył wprowadzające w błąd informacje. W celu ustalenia poziomu subsydiowania podmiotu prawnego w ramach grupy Komisja stwierdziła, że najbardziej odpowiednie będzie oparcie obliczeń na tym samym poziomie w strukturze organizacyjnej oraz przyjęcie najwyższego ustalonego poziomu subsydiowania dla wszystkich podmiotów prawnych (w ramach tej grupy w stosownych przypadkach) należących do przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw objętych próbą. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

2.2. Zastosowanie przepisów art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego wobec banków państwowych

- (102) Żadnego z banków państwowych w ChRL nie podjął się współpracy z Komisją. Banki te zostały zaproszone do dostarczenia niezbędnych informacji do celów dochodzenia antysubsydyjnego poprzez wypełnienie kwestionariusza. W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że rozważa możliwość oparcia swoich ustaleń na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego w odniesieniu do informacji dotyczących banków państwowych.
- (103) W odpowiedzi na pismo Komisji, a następnie po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował zastosowanie art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego w odniesieniu do informacji, o które zwrócono się do banków państwowych. Zdaniem rządu ChRL dostarczył on w trakcie dochodzenia znaczną część przedmiotowych informacji. Komisja stwierdziła jednak, że informacje te nie mogą w pełni zastąpić odpowiedzi banków państwowych na szczegółowe pytania zawarte w kwestionariuszach. Rząd ChRL nie zakwestionował faktu, że banki państwowe nie udzieliły odpowiedzi na kwestionariusz, ani faktu, że banki te są własnością państwa. W związku z tym Komisja musiała oprzeć swoje ustalenia dotyczące banków państwowych na dostępnych faktach.

3. Programy objęte dochodzeniem

- (104) Komisja przesłała kwestionariusze do rządu ChRL, w tym kwestionariusze dla banków państwowych, oraz do objętych próbą producentów eksportujących, prosząc o informacje dotyczące programów, które rzekomo obejmowały przyznawanie subsydiów dla przemysłu włókien ciągłych szklanych. Dochodzeniem objęto następujące programy:
- a) pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną, gwarancje i ubezpieczenia na rzecz przemysłu włókien ciągłych szklanych:
 - pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną
 - programy subsydiowania kredytów eksportowych
 - gwarancje i ubezpieczenia eksportowe dla nowych materiałów
 - korzyści związane z dostępem do spółek holdingowych typu offshore oraz ze spłatą pożyczek przez rząd
 - b) programy dotacji:
 - subsydia na rozwój w ramach programów „famous brands” i „China world top brands”
 - dotacje rządu centralnego
 - dotacje podmiotów rządowych na szczeblu regionalnym i lokalnym
 - fundusze na zewnętrzny rozwój przemysłu w prowincji Guangdong
 - c) dostarczanie zasobów przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia
 - dostarczanie energii przez rząd
 - dostarczanie wody przez rząd
 - dostarczanie surowców przez rząd
 - przyznawanie przez rząd gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia
 - d) programy zwolnień i ulg w zakresie podatku dochodowego oraz innych podatków bezpośrednich
 - program „Two Free, Three Half” (bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata) dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym
 - ulga w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym zorientowanych na wywóz
 - korzyści w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym na podstawie ich położenia geograficznego
 - lokalne programy zwolnień i ulg w zakresie podatku dochodowego kierowane do wydajnych przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym
 - ulgi podatkowe dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej
 - odliczenia od podatku za badania i rozwój dokonywane przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym
 - zwroty podatkowe za reinwestycje zysków przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym w przedsiębiorstwa zorientowane na wywóz
 - preferencyjne programy podatkowe dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym uznawanych za przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane lub nowe technologie
 - ulgi podatkowe dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane lub nowe technologie zaangażowanych w wyznaczone projekty
 - preferencyjna polityka podatkowa w zakresie podatku dochodowego wobec przedsiębiorstw z regionu północno-wschodniego
 - programy podatkowe w prowincji Guangdong
 - zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami
 - obniżone stawki podatku od osób prawnych
 - e) Programy w zakresie podatków pośrednich i należności celnych przywozowych:
 - zwolnienia z VAT dla przywożonych urządzeń
 - obniżki podatku VAT dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej
 - zwolnienia z podatku VAT i opłat celnych na zakup środków trwałych w ramach „Foreign Trade Development Programme” (programu rozwoju handlu zagranicznego)

4. Pożyczki udzielane zgodnie z polityką preferencyjną oraz inne instrumenty finansowe, gwarancje i ubezpieczenia

4.1. Pożyczki preferencyjne

a) Wprowadzenie

(105) Ustalenia w odniesieniu do banków państwowych zostały dokonane na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, jak wyjaśniono w sekcji C.2.2.

b) Podstawa prawna

(106) W ChRL pożyczki preferencyjne przewidziane są w następujących przepisach prawa: Ustawa ChRL o bankach komercyjnych („ustawa bankowa”) z 2003 r., Zasady ogólne dotyczące pożyczek opublikowane przez Ludowy Bank Chin („LBCh”) w dniu 28 czerwca 1996 r. i decyzja nr 40 Rady Państwa.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

Występowanie subsydiowania

(107) Chociaż władze ChRL przedłożyły jedynie ograniczone informacje dotyczące posiadania udziałów w bankach/ własności banków w ChRL, w toku dochodzenia ustalono na podstawie dostępnych faktów, że cechą charakterystyczną chińskiego rynku finansowego jest znaczący wpływ oraz kontrola ze strony rządu. Analizując kwestię tego, czy banki posiadają władzę publiczną, wykonują ją lub władza ta została im powierzona (tj. czy są organami publicznymi), Komisja wykorzystała wszystkie dostępne informacje dotyczące nie tylko tego, czy banki są własnością państwa, lecz także innych aspektów, takich jak obecność przedstawicieli rządu w zarządzie, kontrola działalności banku oraz wywieranie wpływu ze strony rządu, realizowanie polityki lub interesów rządu oraz tego, czy podmioty bankowe założono na podstawie statutu.

(108) Na podstawie dostępnych informacji stwierdza się, że w ChRL banki będące w pełni własnością państwa, których zarząd jest zdominowany przez rząd ChRL, mają największy udział w rynku i są głównymi podmiotami na chińskim rynku finansowym. Banki państwowe podlegają również przepisom prawa, na mocy których mają między innymi obowiązek prowadzić swoją działalność kredytową zgodnie z potrzebami gospodarki krajowej, zapewniać wsparcie kredytowe promowanych projektów⁽¹⁾ lub priorytetowo traktować rozwój sektorów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie⁽²⁾.

(109) Kolejnym elementem świadczącym o zaangażowaniu rządu ChRL na chińskim rynku finansowym jest rola odgrywana przez LBCh w wyznaczaniu określonych ograniczeń w odniesieniu do sposobu ustalania i zmiany stóp procentowych⁽³⁾. Od instytucji finansowych wymaga się oferowania oprocentowania pożyczek pozostającego w określonym zakresie w stosunku do referencyjnej stopy procentowej pożyczek LBCh. W przypadku pożyczek preferencyjnych stopy procentowe nie podlegają wzrostowi. Ograniczenia stóp procentowych pożyczek wraz z pułapami nałożonymi na oprocentowanie depozytów tworzą sytuację, w której banki mają zagwarantowany dostęp do taniego kapitału (z powodu regulacji oprocentowania depozytów) i są w stanie udzielać wybranym sektorom kredytów z korzystnym oprocentowaniem zgodnie z polityką rządową zlecającą bankom działanie w sposób szczególnie sprzyjający niektórym sektorom promowanym lub sektorom zaawansowanych technologii, takich jak przemysł włókien ciągłych szklanych.

(110) Komisja starała się uzyskać od rządu ChRL wyjaśnienia w zakresie definicji i sformułowań zawartych w okólniku 251 oraz poprzedzających go przepisach (okólnik LBCh nr 250 w sprawie rozszerzenia przedziału dla zmiennej stopy procentowej pożyczek instytucji finansowych — YinFa [2003]). Jednakże jak wspomniano powyżej w sekcji C. 2.2, rząd ChRL nie dostarczył tych okólników. Rząd ChRL twierdził jednak, że okólnik 250 został uchylony na mocy okólnika 251 oraz, że dolny pułap oprocentowania kredytów został zniesiony począwszy od lipca 2013 r., w związku z czym nie występuje już zaangażowanie państwa w sektor bankowy.

⁽¹⁾ Decyzja nr 40, art. 17.

⁽²⁾ Ustawa ChRL w sprawie postępu naukowego i technologicznego (zarządzenie nr 82) (art. 18), która stanowi, że „Państwo ma zachęcać instytucje finansowe do prowadzenia działalności w zakresie lombardowania praw własności intelektualnej, zachęcać je do wspierania postępu naukowego i technologicznego oraz rozwoju sektorów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie poprzez udzielanie pożyczek itd. oraz udzielać im wskazówek w tym zakresie, a także zachęcać towarzystwa ubezpieczeniowe do wprowadzania produktów ubezpieczeniowych, mając na uwadze potrzeby rozwojowe sektorów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie”.

⁽³⁾ Okólnik LBCh nr 251 w sprawie dostosowywania stóp procentowych depozytów i pożyczek YinFa z 2004 r. („okólnik 251”).

- (111) Zniesienie dolnego pułapu oprocentowania kredytów nastąpiło jednak w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym LBCh miał wpływ na ustalanie stóp procentowych przez banki państwowe w odniesieniu do przeważającej części okresu objętego dochodzeniem. Ponadto dochodzenie nie ujawniło żadnych bezpośrednich skutków zniesienia dolnego pułapu oprocentowania dla pożyczek otrzymanych przez producentów objętych próbą. Dolny pułap oprocentowania obowiązujący w okresie objętym dochodzeniem nie jest w żadnym razie jedynym argumentem, na podstawie którego Komisja uznaje banki państwowe za organy publiczne.
- (112) Ustalenia poczynione w dochodzeniach antysubsydyjnych w sprawie paneli fotowoltaicznych ⁽¹⁾ i szkła solarne ⁽²⁾, w ramach których uznano, że w ChRL banki państwowe odgrywają rolę organów publicznych (zob. motywy 158-168 rozporządzenia dotyczącego paneli fotowoltaicznych oraz motyw 73 rozporządzenia dotyczącego szkła solarne), stanowią również dostępne fakty w niniejszym dochodzeniu w odniesieniu do statusu organu publicznego banków państwowych. Fakty te można streścić w następujący sposób.
- banki państwowe mają największy udział w rynku i są głównymi podmiotami na rynku ChRL;
 - na podstawie dostępnych faktów ustalono, że banki państwowe są kontrolowane przez rząd za pośrednictwem własności oraz kontroli administracyjnej nad ich działalnością komercyjną, w tym poprzez ustanawianie limitów w odniesieniu do stóp procentowych, które mogą oferować;
 - ustawa o bankach oraz inne przepisy ustawowe i wykonawcze zobowiązują banki do udzielania kredytów zgodnie z potrzebami gospodarki krajowej, zapewniania wsparcia kredytowego promowanym projektom oraz priorytetowego traktowania przedsiębiorstw wykorzystujących nowe i zaawansowane technologie.
- (113) Na podstawie powyższych elementów stwierdza się, że banki państwowe pełnią funkcje rządowe w imieniu rządu ChRL, a mianowicie zajmują się obowiązkowym promowaniem pewnych sektorów gospodarki zgodnie z planami rządowymi i dokumentami dotyczącymi polityki rządu. Wysoki stopień własności publicznej w bankach państwowych potwierdza, że banki te są kontrolowane przez rząd w ramach pełnienia przez nie funkcji publicznych. Rząd ChRL dysponuje znaczną kontrolą nad bankami państwowymi poprzez wszechobecne zaangażowanie rządu w sektorze finansowym oraz wymóg stosowania przez banki państwowe polityki rządu. Z tego względu banki państwowe uznaje się za organy publiczne, ponieważ posiadają władzę publiczną, wykonują ją lub władza ta została im powierzona.
- (114) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował ten wniosek, twierdząc, że Komisja nie podała powodów uznania banków państwowych za organy publiczne. Komisja uznaje, że fakty przedstawione w powyższych motywach uzasadniają wniosek, iż banki państwowe są organami publicznymi.
- (115) Chociaż przeważająca większość pożyczek uzyskanych przez producentów eksportujących objętych próbą pochodziła od banków państwowych, dochodzenie wykazało, że niewielka ich część została udzielona przez banki prywatne. Komisja zbadała również, czy w ChRL rząd powierza lub nakazuje prywatnym bankom udzielanie preferencyjnych pożyczek producentom z sektora włókien ciągłych szklanych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (116) W art. 34 ustawy bankowej stanowi się, że prywatnym bankom poleca się również „prowadzić działalność kredytową zgodnie z zapotrzebowaniem krajowej gospodarki i rozwojem społecznym oraz zgodnie z duchem polityki przemysłowej państwa” ⁽³⁾.
- (117) Dochodzenie wykazało, że w przypadku objętych próbą producentów eksportujących stopy procentowe stosowane przez banki państwowe oraz banki prywatne były ogólnie rzecz biorąc na bardzo zbliżonym poziomie. Oznacza to, że banki państwowe, które są głównymi podmiotami na rynku bankowym i kredytowym w ChRL, ustalają poziomy stóp procentowych, natomiast banki prywatne po prostu uzgadniają swoje stopy procentowe ze stopami ustalonymi przez banki państwowe (organy publiczne).
- (118) W związku z powyższym stwierdza się, że banki prywatne nie ustalają swoich stóp procentowych niezależnie od ingerencji państwa i że strategia udzielania pożyczek przez banki prywatne jest wyznaczana przez rząd ChRL.
- (119) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował przedstawioną przez Komisję interpretację art. 34 ustawy bankowej, twierdząc że „Komisja przypisuje art. 34 znaczenie, którego w oczywisty sposób nie można mu przypisać”. Rząd ChRL zwrócił uwagę Komisji na inne artykuły ustawy bankowej, a konkretnie na art. 4, 5 i 7, których celem jest zagwarantowanie, aby kredyty były udzielane bez ingerencji i po przeprowadzeniu oceny kredytowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 66.

⁽²⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.2014, s. 32.

⁽³⁾ Artykuł 34 ustawy o bankach komercyjnych.

- (120) Komisja przyjmuje do wiadomości istnienie tych artykułów; uważa jednak, że powinny one być rozumiane i interpretowane w świetle przepisów art. 34. W tym względzie należy przypomnieć, że ani rząd ChRL, ani banki lub przedsiębiorstwa objęte próbą nie były w stanie wykazać, że kredytów tych udzielono bez ingerencji oraz po przeprowadzeniu odpowiedniej oceny kredytowej. Wręcz przeciwnie, dochodzenie wykazało, że jeden z producentów eksportujących ponosił straty, a mimo to uzyskiwał pożyczki z banku na normalnych warunkach, bez dodatkowej marży za ryzyko związane z jego trudną sytuacją finansową.
- (121) Komisja stwierdza zatem, że rząd powierzył lub nakazał bankom prywatnym zapewnianie preferencyjnego finansowania w podobny sposób jak w przypadku banków państwowych, a w związku z tym miał miejsce wkład finansowy w rozumieniu w art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

Specyficzność

- (122) Jeżeli chodzi o banki, które udzielały pożyczek współpracującym producentom eksportującym, większość z nich stanowią banki państwowe i ostatecznie kontrolowane przez rząd ChRL. Należały do nich główne banki komercyjne i realizujące politykę rządu w ChRL, takie jak: Chiński Bank Rozwoju (China Development Bank), Eksportowo-Importowy Bank Chiński (EXIM Bank), Chiński Bank Rolny (Agricultural Bank of China), Bank Chiński (Bank of China) Chiński Bank Budownictwa China Construction Bank i Chiński Bank Przemysłowo-Handlowy (Industrial and Commercial Bank of China).
- (123) Ponadto Komisja zauważa, że rząd ChRL kieruje preferencyjne kredyty do ograniczonej liczby gałęzi przemysłu. Przykładowo decyzja nr 40 stanowi, że rząd ChRL będzie aktywnie wspierać rozwój przemysłu nowych materiałów, a sektor włókien ciągłych szklanych uznawany jest za sektor przemysłu nowych materiałów. Ponadto wszystkim instytucjom finansowym poleca się zapewnienie wsparcia kredytowego jedynie promowanym projektom (w tej kategorii znajdują się projekty związane z włóknami ciągłymi szklanymi). Decyzja ta zawiera również obietnicę wdrażania „innych polityk preferencyjnych w stosunku do popieranych projektów”.
- (124) Rząd ChRL twierdził, że Komisja niesłusznie oparła się na decyzji nr 40, ponieważ produkt objęty postępowaniem nie jest sklasyfikowany jako promowany sektor. Ponadto, zdaniem rządu ChRL, nawet zakładając, że ten sektor przemysłu był promowany, zastosowanie decyzji nr 40 nie może w żadnym przypadku obejmować sektora przemysłu, który nie jest wymieniony w decyzji nr 9 („Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłowej z 2011 r.”).
- (125) Objęci próbą producenci eksportujący należą do kategorii sektorów promowanych, jak ustalono powyżej (motywy 67-76), a także do kategorii sektorów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie. Ponadto, wbrew twierdzeniu rządu ChRL, specjalne włókna szklane i wytwarzane z nich produkty, a także piece do produkcji „włókien ze szkła typu E” są wyraźnie wymienione w rozdziale XII pkt 6 decyzji nr 9 (⁽¹⁾). W związku z tym powyższa argumentacja została uznana za nieuzasadnioną.

Korzyść

- (126) Korzyść istnieje w zakresie, w jakim pożyczki rządowe lub pożyczki udzielane przez organy prywatne, którym rząd powierzył lub wyznaczył takie zadanie, są przyznawane na bardziej korzystnych warunkach niż warunki, jakie odbiorca mógłby faktycznie uzyskać na rynku.

Konieczność wykorzystania poziomu referencyjnego

- (127) Komisja próbowała weryfikować oceny ryzyka kredytowego sporządzane przez banki, które w OD pożyczki środki pieniężne producentom eksportującym objętym próbą. Niektórzy z producentów eksportujących ponosili straty. Mimo to udało im się uzyskać pożyczki z banków o referencyjnym oprocentowaniu bez jakiegokolwiek marży za ryzyko związane z pogarszaniem się ich sytuacji finansowej. Komisja ma zatem powody, by wątpić, że pożyczki dla przedsiębiorstw z sektora włókien ciągłych szklanych oparte były na starannej ocenie ryzyka, oraz że ustalona w ten sposób stopa procentowa odzwierciedlała ryzyko finansowe.
- (128) Jak wyjaśniono powyżej, ponieważ pożyczki udzielane przez chińskie banki odzwierciedlają istotną interwencję rządu w sektorze bankowym i nie odzwierciedlają oprocentowania, jakie można uzyskać na funkcjonującym rynku bankowym, skonstruowano odpowiedni wskaźnik rynkowy przy użyciu metody opisanej poniżej. Ponadto w związku z odmową współpracy ze strony rządu ChRL Komisja oparła się również na dostępnych faktach w celu ustalenia odpowiedniej referencyjnej stopy procentowej.

(¹) „Produkcja drutów z wykorzystaniem pieca do włókien ze szkła typu E[...], rozwój i produkcja wysokowydajnych włókien szklanych i wytwarzanych z nich produktów”

- (129) Przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego dla pożyczek denominowanych w RMB za właściwe uważa się zastosowanie chińskich stóp procentowych dostosowanych w taki sposób, by odzwierciedlały normalne ryzyko rynkowe. W sytuacji, w której obecne warunki finansowe eksporterów określono jako warunki zakłóconego rynku pożyczek bankowych i w której brakuje wiarygodnych informacji od chińskich banków na temat pomiaru ryzyka i ustalania ratingów kredytowych, za konieczne uznano nieuwzględnianie zdolności kredytowej chińskich eksporterów jako wartości nominalnej, lecz zastosowanie marży w celu odzwierciedlenia potencjalnego wpływu chińskiego zakłóconego rynku na ich sytuację finansową.
- (130) To samo dotyczy pożyczek denominowanych w walutach obcych. Jako poziom referencyjny wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB, które wyemitowano w OD.
- (131) Jak wyjaśniono powyżej, zwrócono się zarówno do rządu ChRL, jak i do współpracujących producentów eksportujących o dostarczenie informacji na temat polityki kredytowej chińskich banków i sposobu przyznawania pożyczek producentom eksportującym. Nie uzyskano jednak takich informacji. W związku z powyższym, w świetle wspomnianego braku współpracy i wszystkich dostępnych faktów oraz zgodnie z przepisami art. 28 ust. 6 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego należy uznać, że wszystkie przedsiębiorstwa w Chinach uzyskiwałyby jedynie najwyższy stopień obligacji o „niskiej ocenie kredytowej” (ocena BB w Bloomberg), i zastosować odpowiednią premię przewidywaną w przypadku obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa z takim ratingiem do standardowego oprocentowania kredytów Ludowego Banku Chin.
- (132) W związku z tym w celu obliczenia referencyjnej stopy procentowej dla kredytów dla przedsiębiorstw objętych próbą w OD obliczono premię za ryzyko na podstawie różnicy między stopami oprocentowania obligacji emitowanych przez przedsiębiorstwa z ratingiem BB i stopami oprocentowania obligacji wyemitowanych przez spółki z ratingiem AAA (który jest ratingiem kredytowym dla obligacji emitowanych przez ChRL), zgodnie z ratingami Bloomberg. Wspomniana premia za ryzyko została następnie dodana do opublikowanych stóp procentowych LBCh dla obligacji o ratingu BB, biorąc pod uwagę czas trwania pożyczki.
- (133) Korzyść dla producentów eksportujących została obliczona jako różnica między kwotą odsetek faktycznie zapłaconych w OD przez przedmiotowe przedsiębiorstwa, a kwotami odsetek, które zostałyby zapłacone w przypadku zastosowania referencyjnej stopy procentowej. Korzyść ta została następnie ujęta jako odsetek łącznej kwoty obrotów każdego współpracującego producenta eksportującego.
- (134) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL twierdził, że Komisja nie powinna była wykorzystywać poziomu referencyjnego do celów obliczania korzyści, gdyż pożyczki zostały udzielone na warunkach rynkowych i w związku z tym nie stanowiły żadnej korzyści.
- (135) Jak wyjaśniono w motywach 127-130, rynek kredytów bankowych w ChRL jest zakłócony, a zatem, zdaniem Komisji, odwołanie się do poziomu referencyjnego jest w pełni uzasadnione.
- (136) Ponadto rząd ChRL twierdził, że dokonany przez Komisję wybór tego konkretnego poziomu referencyjnego nie był wystarczająco uzasadniony.
- (137) Komisja uważa, że przy konstruowaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego dla oprocentowania pożyczek właściwą metodą jest zastosowanie chińskich stóp procentowych dostosowanych w taki sposób, by odzwierciedlały normalne ryzyko rynkowe. W sytuacji, w której obecne warunki finansowe eksporterów określono jako warunki rynku zakłóconego i w której brakuje wiarygodnych informacji od chińskich banków na temat pomiaru ryzyka i ustalania ratingów kredytowych, za konieczne uznano zastosowanie marży w celu odzwierciedlenia potencjalnego wpływu chińskiego zakłóconego rynku na ich sytuację finansową.

d) Wnioski

- (138) Na podstawie ustaleń wynikających z dochodzenia Komisja stwierdza, że sektor produkcji włókien ciągłych szklanych w Chinach korzystał w OD z preferencyjnych pożyczek, zarówno ze strony banków państwowych, jak i ze strony banków prywatnych. Finansowanie sektora włókien ciągłych szklanych stanowi subsydyum w rozumieniu podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, ponieważ:
- (a) ma miejsce finansowy wkład rządu, jak określono w art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i);
 - (b) ma miejsce powierzanie i wyznaczanie zadań przez rząd, jak określono w art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv); oraz
 - (c) w ten sposób zostaje przyznana korzyść (świadczenie), zgodnie z wymogami art. 3 pkt 2.
- (139) W świetle istnienia wkładu finansowego korzyści dla producentów eksportujących oraz specyficzności przedmiotowe subsydyum uznaje się za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

- (140) Artykuł 6 lit. b) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego stanowi, że korzyść związaną z pożyczkami preferencyjnymi oblicza się jako różnicę między kwotą odsetek zapłaconych a kwotą, którą należałoby zapłacić za porównywalną pożyczkę komercyjną, jaką firma mogłaby uzyskać na rynku. Jak stwierdzono powyżej, w przypadku braku jakiegokolwiek rzeczowej oceny ryzyka Komisja ustaliła rynkową stopę referencyjną dla porównywalnych pożyczek komercyjnych.
- (141) Korzyść obliczono w odniesieniu do OD jako różnicę między kwotą odsetek faktycznie zapłaconych w OD a kwotą odsetek, którą należałoby zapłacić w przypadku zastosowania stopy referencyjnej.
- (142) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że przy obliczaniu korzyści Komisja wykorzystała błędną stopę procentową dla odsetek faktycznie zapłaconych przez to przedsiębiorstwo w przypadku jednej z pożyczek. Wniosek ten przyjęto i Komisja skorygowała obliczenia. Zweryfikowane obliczenia nie miały jednak wpływu na ustalony margines subsydiowania.
- (143) Marginesy subsydiowania obliczone w oparciu o tę metodykę dla producentów eksportujących objętych próbą przedstawiają się następująco:

Pożyczki preferencyjne	
Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Chongqing Polycomp International Corporation	6,3 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	2,6 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	7,4 %

⁽¹⁾ Obliczenia marginesu subsydiowania dla tej grupy dokonano na podstawie dostępnych faktów, jak wyjaśniono w motywie (89).

4.2. *Inne preferencyjne programy pożyczek*

- (144) W okresie objętym dochodzeniem producenci eksportujący objęci próbą nie otrzymali żadnego wkładu finansowego w ramach pozostałych preferencyjnych programów pożyczek wymienionych w sekcji C.3 powyżej.

5. **Programy dotacji**

- (145) W okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwa objęte próbą nie otrzymały żadnego wkładu finansowego w ramach programów „Famous Brands”, „China World Top Brands” ani „Funds for Outward Expansion of Industries in Guangdong Province”.

5.1. *Szczególne programy dotacji i dotacje*a) *Wprowadzenie*

- (146) Przedsiębiorstwa objęte próbą otrzymały jednorazowe dotacje od różnych organów rządowych na wielu szczeblach administracji, wskutek czego uzyskały one korzyści w OD. Dotacje te uznano za wchodzące w zakres zarzutów dotyczących programów dotacji wymienionych w skardze (w skardze stwierdzono, że producenci włókien ciągłych szklanych otrzymywali jednorazowe dotacje od organów rządowych na poziomie prowincji i lokalnych organów rządowych oraz że dotacje te przyniosły im korzyści, ponieważ środki pieniężne uzyskano bez konieczności spełnienia konkretnych warunków).
- (147) Komisja zaproponowała przeprowadzenie konsultacji z rządem ChRL w sprawie tych szczególnych dotacji.
- (148) Rząd ChRL sprzeciwił się konsultacjom, twierdząc, że nie byłoby to zgodne z Porozumieniem w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („ASCM”), jako że takie konsultacje powinny mieć miejsce przed wszczęciem dochodzenia, a ponadto konieczność zweryfikowania informacji dotyczących każdego pojedynczego programu stanowiłaby nieproporcjonalne obciążenie dla władz chińskich.
- (149) Większość przedmiotowych dotacji dotyczyła znikomych kwot. W związku z tym Komisja nie objęła ich dodatkowym badaniem.
- (150) Komisja zbadała jednak jedną stosunkowo dużą dotację dotyczącą budowy hotelów pracowniczych, która została przyznana jednemu z przedsiębiorstw objętych próbą, i którą uznała za związaną z zarzutami dotyczącymi programów dotacji zawartymi w skardze.

b) Wnioski

- (151) Wyżej wspomniany charakter „ad hoc” tej dotacji wyraźnie wskazuje na to, że dotacja ta nie była dostępna dla innych przedsiębiorstw i w związku z tym była szczególna w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Na podstawie dowodów zebranych w odniesieniu do otrzymania przedmiotowej dotacji oraz wobec braku innych informacji Komisja uważa, że dotacja ta stanowi subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 pkt 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, oraz że w związku z tym przedmiotowemu producentowi eksportującemu została przyznana korzyść.
- (152) Po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo, które otrzymało dotację, twierdziło, że wsparcie zostało mu przyznane na odnowienie aktywów trwałych, których okres amortyzacji wynosi 50 lat. W związku z tym subsydium to należy rozłożyć na okres 50 lat i jedynie jego 1/50 to część, która odpowiada korzyści uzyskanej w OD i która powinna zostać uwzględniona przy obliczaniu marginesu subsydiowania.
- (153) Przedsiębiorstwo nie dostarczyło dowodów uzasadniających okres amortyzacji wynoszący 50 lat w przypadku inwestycji w aktywa trwałe (w tym przypadku budynek hotelu pracowniczego). Rzeczywisty okres amortyzacji środków trwałych przedsiębiorstw jest zazwyczaj znacznie krótszy i wynosi od 10 do 20 lat. Na tej podstawie uznano, że korzyść uzyskana w ramach przedmiotowej dotacji była znikoma, a zatem nie powinna stanowić podstawy środków wyrównawczych.

6. Programy zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich**6.1. Program „Two Free, Three Half” (bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata) dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym**

a) Wprowadzenie

- (154) W ramach programu „Two Free, Three Half” (bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata) przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym mogą nie płacić podatku dochodowego od osób prawnych przez pierwsze dwa lata działalności, a przez następne trzy lata płacić ten podatek według stawki 12,5 % zamiast 25 %.

b) Podstawa prawna

- (155) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 8 Ustawy o podatku dochodowym ChRL dla przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego oraz dla przedsiębiorstw zagranicznych („ustawa o podatku dochodowym dla przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego”) oraz art. 72 Rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy o podatku dochodowym ChRL dla przedsiębiorstw z udziałem kapitału zagranicznego oraz dla przedsiębiorstw zagranicznych. Według rządu ChRL program ten zakończono na mocy art. 57 Ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw z 2008 r., natomiast okres przejściowy trwał do końca 2012 r. W związku z powyższym z ustawy tej wyraźnie wynika, że w ramach tego programu przedsiębiorstwa odniosły korzyści w roku podatkowym 2012.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (156) Program „bez podatku przez dwa lata, połowa podatku przez trzy lata” przyniósł korzyści przedsiębiorstwom w roku finansowym 2012, po którym, według rządu ChRL, program ten został wycofany. Tak czy inaczej, żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie było przedsiębiorstwem z udziałem kapitału zagranicznego, które w OD kwalifikowało się do korzystania z tego programu podatkowego.

d) Wnioski

- (157) W okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwa objęte próbą nie otrzymały żadnego wkładu finansowego w ramach tego programu. Dochodzenie wykazało również, że program ten rzeczywiście został wycofany przez rząd ChRL.

6.2. Przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie

a) Wprowadzenie

- (158) Program ten umożliwia uznawanie przedsiębiorstw, które mogą wykazać, że spełniają określony zbiór kryteriów, za „przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie” w celu uzyskania obniżenia stawki podatku dochodowego od osób prawnych do 15 % w porównaniu ze standardową stawką 25 %.

b) Podstawa prawna

- (159) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 28 ust. 2 Ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw z 2008 r. („ustawa o podatku dochodowym”) wraz ze „środkami administracyjnymi na potrzeby określania przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie” (Guo Ke Fa Huo [2008] nr 172) oraz art. 93 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw wraz z obwieszczeniem Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie kwestii dotyczących uiszczania podatku dochodowego od przedsiębiorstw przez przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie (Guo Shui Han [2008] nr 985).

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (160) Przedmiotowy program ma zastosowanie do przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, uznanych za takie przez rząd ChRL. Aby kwalifikować się do tego programu, przedsiębiorstwa muszą posiadać podstawowe niezależne prawa własności intelektualnej i muszą spełniać następujące wymagania, które określono w podstawie prawnej i podsumowano w następujący sposób:

- a) ich produkcja wchodzi w zakres produktów z dziedziny „zaawansowanych technologii otrzymujących kluczowe wsparcie ze strony państwa”;
- b) całkowite wydatki na badania i rozwój odpowiadają 3–6 % całkowitych dochodów ze sprzedaży;
- c) ich dochody ze sprzedaży produktów wytwarzanych z wykorzystaniem zaawansowanych i nowych technologii stanowią ponad 60 % całkowitych dochodów ze sprzedaży;
- d) personel zaangażowany w badania i rozwój stanowi 10 % całkowitej liczby pracowników;
- e) spełnione są pozostałe wymogi ustanowione w „środkach administracyjnych na potrzeby określania przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie z 2008 r.”.

- (161) Ustalono, że niektórzy objęci próbą producenci eksportujący korzystali z tego programu i tym samym płacili podatek dochodowy od osób prawnych według stawki wynoszącej jedynie 15 % (zamiast 25 %). Przedsiębiorstwa te wniosły o uznanie ich za przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie i otrzymały oficjalne powiadomienie, że spełniły kryteria programu, a zatem są uprawnione do wypełniania swoich deklaracji podatkowych, podając odpowiednią stawkę.

d) Wnioski

- (162) Komisja uważa, że program ten stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydlum, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci utraconych dochodów rządu ChRL, który stanowi korzyść dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych.

- (163) Przedmiotowe subsydlum ma charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) podstawowego rozporządzenia antysubsydlum, ponieważ jest ograniczone do przedsiębiorstw, które posiadają certyfikat przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie oraz spełniają wszystkie wymogi ustanowione w środkach administracyjnych z 2008 r. Objęci próbą producenci eksportujący, których dotyczy postępowanie, uzyskali taki certyfikat. Obiektywne kryteria kwalifikowalności nie zostały określone ani w prawodawstwie, ani przez organ udzielający subsydlum.

- (164) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował wnioski Komisji, twierdząc, że kryteria kwalifikowalności były obiektywne i dotyczyły w jednakowym stopniu wszystkich przedsiębiorstw w ChRL. W związku z tym nie spełniają one kryterium szczególności.

- (165) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Przedmiotowa dotacja jest dostępna jedynie dla przedsiębiorstw posiadających szczególne cechy (przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie), a nie dla wszystkich branż i sektorów przemysłu. Ponadto kwalifikowalność również nie jest automatyczna, lecz zależy od uzyskania certyfikatu przedsiębiorstwa wykorzystującego zaawansowane i nowe technologie, który jest wydawany w drodze uznaniowej procedury przez właściwy organ. W związku z tym program ten ma charakter szczególny.

(166) Komisja uznaje zatem przedmiotowe subsydia za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

(167) Komisja obliczyła kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych jako różnicę między kwotą podatku płaconą w normalnych warunkach w OD a kwotą podatku faktycznie zapłaconego w OD przez przedsiębiorstwa objęte postępowaniem.

Przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie	
Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Chongqing Polycomp International Corporation	0,0 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	1,3 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	0,8 %

(¹) Obliczenia marginesu subsydiowania dla tej grupy dokonano na podstawie dostępnych faktów, jak wyjaśniono w motywie (89).

6.3. *Ulgi w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej*

a) Wprowadzenie

(168) Program ten pozwala przedsiębiorstwom ubiegać się o ulgę podatkową z tytułu zakupu urządzeń krajowych, jeżeli projekt jest zgodny z polityką przemysłową rządu ChRL. Ulga podatkowa w wysokości do 40 % ceny zakupu urządzeń krajowych może dotyczyć przyrostowego zwiększenia rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego za poprzedni rok.

b) Podstawa prawna

(169) Podstawę prawną dla tego programu stanowią środki tymczasowe dotyczące ulg z tytułu podatku dochodowego dla przedsiębiorstw na inwestycje w sprzęt produkcji krajowej na potrzeby projektów modernizacji technologii z dnia 1 lipca 1999 r. oraz obwieszczenie Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie zakończenia wdrażania polityki odliczeń od podatku dochodowego należnego od przedsiębiorstw oraz zwolnień z tego podatku w przypadku inwestycji dokonywanych przez przedsiębiorstwo na zakup urządzeń produkcji krajowej, nr 52 [2008] Państwowego Urzędu Podatkowego, obowiązujące od dnia 1 stycznia 2008 r.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(170) Rząd ChRL twierdził, że program ten zakończono od stycznia 2008 r., zgodnie ze wspomnianym obwieszczeniem nr 52. Dochodzenie wykazało jednak, że jedno z objętych próbą przedsiębiorstw czerpało korzyści z tego programu w OD.

d) Wnioski

(171) Przedmiotowy program stanowi subsydia, ponieważ zapewnia wkład finansowy w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL, zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Program ten zapewnia odbiorcom korzyść w wysokości równej kwocie oszczędności podatkowych w rozumieniu art. 3 pkt 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Przedmiotowe subsydia ma charakter szczególny zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. b) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, ponieważ oszczędność podatkowa jest uwarunkowana preferencyjnym wykorzystywaniem towarów krajowych w stosunku do towarów przywożonych.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

(172) Komisja obliczyła kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych jako różnicę między kwotą podatku płaconą w normalnych warunkach w OD a kwotą podatku faktycznie zapłaconego w OD przez przedsiębiorstwa objęte postępowaniem.

(173) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego subsydium dla Jiangsu Changhai Group w trakcie OD wynosi 0,2 %.

- (174) Po ujawnieniu ustaleń jeden z producentów eksportujących twierdził, że nie kwalifikował się on do otrzymywania wkładu finansowego w ramach programu „ulgi w zakresie podatku dochodowego dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających urządzenia produkcji chińskiej”, ponieważ jego przedsiębiorstwo nie jest przedsiębiorstwem z kapitałem zagranicznym. W związku z tym jego zdaniem Komisja niesłusznie założyła na podstawie dostępnych faktów uzyskanie korzyści przez tego producenta w ramach wspomnianego programu. Producent ten twierdził również, że zidentyfikował drobne błędy obliczeniowe. Oba wnioski zostały przyjęte, a obliczenie marginesu subsydiowania zostało odpowiednio skorygowane.

6.4. *Inne programy zwolnień z podatków bezpośrednich i ulg w zakresie podatków bezpośrednich*

- (175) Dochodzeniem objęto również odliczenia podatkowe na badania i rozwój. Środek ten dotyczył jednak znikomych kwot. W związku z tym Komisja nie objęła go dodatkowym badaniem.
- (176) W okresie objętym dochodzeniem producenci eksportujący objęci próbą nie otrzymali żadnego wkładu finansowego w ramach pozostałych programów zwolnień i ulg podatkowych wymienionych w sekcji C.3 powyżej.

7. **Programy w zakresie podatków pośrednich i przywózowych taryf celnych**

7.1. *Zwolnienia z podatku VAT oraz obniżki przywózowych należności celnych za stosowanie urządzeń pochodzących z przywozu*

a) Wprowadzenie

- (177) Program zapewnia zwolnienie z podatku VAT i przywózowych taryf celnych na rzecz przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym lub przedsiębiorstw krajowych w odniesieniu do przywozu dóbr inwestycyjnych wykorzystywanych przez nie w produkcji. Aby skorzystać ze zwolnienia, dobra te nie mogą być uwzględnione w wykazie urządzeń niekwalifikowalnych, zaś przedsiębiorstwo ubiegające się o zwolnienie musi uzyskać certyfikat projektu promowanego przez państwo wydany przez władze chińskie lub przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform (NDRC) zgodnie z odpowiednimi przepisami inwestycyjnymi, podatkowymi lub prawa celnego.

b) Podstawa prawna

- (178) Podstawę prawną przedmiotowego programu stanowią: okólnik Rady Państwa w sprawie dostosowania polityki podatkowej w zakresie przywożonych urządzeń, Guo Fa nr 37/1997, obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie dostosowania niektórych preferencyjnych przywózowych zasad celnych, obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego nr 43 [2008], obwieszczenie NDRC w sprawie odpowiednich zagadnień dotyczących doręczenia pism zatwierdzających projekty, których rozwój jest wspierany przez państwo i finansowany ze źródeł krajowych i zagranicznych, nr 316 2006 z dnia 22 lutego 2006 r., oraz katalog niepodlegających zwolnieniu z ceł przywożonych artykułów dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym lub przedsiębiorstw krajowych z 2008 r.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (179) Wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą korzystały z tego programu.

d) Wnioski

- (180) Przedmiotowy program uznaje się za zapewniający wkład finansowy w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym oraz inne kwalifikujące się przedsiębiorstwa krajowe zostały zwolnione z zapłacenia podatku VAT lub innych opłat celnych, które w przeciwnym razie byłyby należne. Program przyznaje zatem korzyść przedsiębiorstwom w rozumieniu art. 3 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Program ma charakter szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, ponieważ przepisy, na podstawie których działa organ przyznający subsydia, ograniczają dostęp do tego programu do przedsiębiorstw, które inwestują w określone kategorie działalności wyczerpująco zdefiniowane przez prawo oraz należą do kategorii sektorów promowanych lub do ograniczonej kategorii B w ramach *Katalogu na potrzeby wytycznych dla sektorów przemysłu w zakresie inwestycji zagranicznych i transferu technologii* lub które są zgodne z *Katalogiem kluczowych sektorów przemysłu, produktów i technologii, których rozwój jest promowany przez państwo*.
- (181) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował wnioski Komisji, twierdząc, że kryteria kwalifikowalności były obiektywne i dotyczyły w jednakowym stopniu wszystkich przedsiębiorstw w ChRL. W związku z tym nie spełniają one kryterium szczególności. Rząd ChRL nie wskazał jednak żadnych szczególnych przepisów w prawodawstwie na poparcie swojego stanowiska i nie dostarczył żadnych przekonujących dowodów na to, że kwalifikowalność była automatyczna.

- (182) Rząd ChRL oraz jeden producent eksportujący twierdzili również, że Komisja nie może objąć środkami wyrównawczymi jakichkolwiek ewentualnych korzyści w zakresie podatku VAT uzyskanych przez trzy objęte próbą przedsiębiorstwa, ponieważ od 2009 r. nie istniała już możliwość korzystania z przyznawanych w przeszłości zwolnień z podatku VAT. W związku z tym nawet przy założeniu, że średni okres amortyzacji dla przywożonych urządzeń wynosi 5-10 lat, ewentualna korzyść albo wygasłaby przed wprowadzeniem środków, albo najprawdopodobniej nie trwałaby przez pełny pięcioletni okres obowiązywania środków.
- (183) Komisja stwierdza, że okres amortyzacji niektórych przywożonych urządzeń jest znacznie dłuższy niż 10 lat i może, w niektórych przypadkach, trwać 15 lub 20 lat. Tak czy inaczej Komisja nie objęła środkami wyrównawczymi jakichkolwiek korzyści związanych z nabyciem po 2009 r. przywożonych urządzeń. Ponadto rząd ChRL przyznał, że przedsiębiorstwa mogły nadal korzystać z programu „nieco później” po wprowadzeniu środków. Ten argument zostaje więc odrzucony.

e) Obliczanie wysokości subsydiów

- (184) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej beneficjentowi, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść przyznaną beneficjentom uznaje się kwotę zwolnień z VAT i ceł na przywożone urządzenia. W celu zagwarantowania, że kwota stanowiąca podstawę środków wyrównawczych obejmuje tylko OD, uzyskaną korzyść zamortyzowano w cyklu życia urządzeń zgodnie z przyjętymi praktykami księgowymi danego producenta eksportującego.
- (185) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w trakcie OD wynosi:

Zwolnienia z podatku VAT oraz obniżki przywózowych taryf celnych za stosowanie urządzeń pochodzących z przywozu	
Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stopa subsydiowania
Chongqing Polycomp International Corporation	0,5 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	0,1 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	0,5 %

⁽¹⁾ Obliczenia marginesu subsydiowania dla tej grupy dokonano na podstawie dostępnych faktów, jak wyjaśniono w motywie (89).

7.2. Inne programy zwolnień z podatków pośrednich i ulg w zakresie podatków pośrednich

- (186) W okresie objętym dochodzeniem producenci eksportujący objęci próbą nie otrzymali żadnego wkładu finansowego w ramach pozostałych programów zwolnień i ulg w zakresie podatków pośrednich wymienionych w sekcji C.3 powyżej.

8. Dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

8.1. Dostarczanie surowców, energii elektrycznej i wody

- (187) Nie stwierdzono, by objęci próbą producenci eksportujący uzyskali subsydia związane z zakupem surowców, wody lub energii elektrycznej w OD.

8.2. Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów

a) Wprowadzenie

- (188) Przedsiębiorstwa nie mogą zakupić gruntów w ChRL, a jedynie nabyć prawo do użytkowania gruntów od władz lokalnych.

b) Podstawa prawna

- (189) W ustawie ChRL o zarządzaniu gruntami stanowi się, że wszystkie grunty są wspólną własnością ludu Chin i nie można ich kupić ani sprzedać, określono w niej jednak warunki, zgodnie z którymi prawa do użytkowania gruntów mogą być sprzedawane przedsiębiorstwom w drodze przetargu, oferty lub aukcji.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (190) Zasadniczo system aukcji umożliwiłby oszacowanie na rynku ceny konkretnego prawa do użytkowania gruntów, a więc cena byłaby określana niezależnie. Rząd ChRL stwierdził jednak, że w każdym przypadku określany jest dolny pułap ceny dla każdej klasy gruntów (grunty dzielą się na klasy od 1 do 15 w zależności od jakości działki), poniżej którego nie może spaść cena prawa do użytkowania gruntów.
- (191) Rząd ChRL kontroluje również podaż gruntów poprzez ograniczenie udziału powierzchni gruntów, których prawa użytkowania mogą być sprzedawane w celach przemysłowych lub mieszkalnych, według prowincji i według roku.
- (192) W ani jednym przypadku zakupu prawa do użytkowania gruntów przez producentów eksportujących objętych próbą Komisja nie znalazła dowodów na przeprowadzenie procesu aukcji, w ramach którego niezależnie ustalono by cenę tego prawa. Producent eksportujący, któremu przyznano prawo do użytkowania gruntów zaproponował cenę wywoławczą, a ponieważ był jedynym oferentem, przyznano mu prawo do użytkowania gruntów. Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL stwierdził, że nie zgadza się z wnioskiem Komisji, że nie istnieje funkcjonujący rynek sprzedaży praw do użytkowania gruntów w ChRL. Jednakże rząd ChRL nie przedstawił żadnych nowych argumentów na poparcie tego stanowiska.
- (193) Ustalenia dokonane podczas dochodzenia potwierdzają, że sytuacja dotycząca przekazywania i nabywania gruntów w ChRL jest niejasna i nieprzejrzysta, a w wielu przypadkach władze dowolnie ustanawiają ceny. Władze ustanawiają ceny zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, w którym jednym z kryteriów jest obowiązek uwzględnienia polityki przemysłowej przy ustalaniu ceny gruntów przemysłowych ⁽¹⁾.
- (194) Z niezależnych informacji dostępnych publicznie wynika również, że w ChRL grunty przyznaje się po cenach nieosiągających poziomu stawek rynkowych ⁽²⁾.
- (195) W rezultacie przedsiębiorstwa objęte próbą zapłaciły cenę ustaloną przez rząd ChRL. Prawo do użytkowania gruntów jest przyznawane za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia w porównaniu z rynkowym poziomem referencyjnym, który określono w sekcji e) poniżej.
- (196) Sytuacja dotycząca gruntów w ChRL została także omówiona w dokumencie roboczym MFW, w którym potwierdzono, że chińskim przedsiębiorstwom przyznaje się prawa do użytkowania gruntów bez poszanowania warunków rynkowych ⁽³⁾.

d) Wnioski

- (197) Komisja stwierdza, że przyznawanie prawa do użytkowania gruntów przez rząd ChRL należy uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego w formie zapewniania dóbr, które stanowią korzyść dla przedsiębiorstw. Ponieważ w dochodzeniu nie wykazano, że w ChRL istnieje funkcjonujący rynek sprzedaży praw do użytkowania gruntów, stosowanie zewnętrznego poziomu referencyjnego (zob. sekcja e) poniżej) wskazuje, że kwoty płacone za prawa do użytkowania gruntów przez eksporterów objętych próbą są niższe od stawek rynkowych.
- (198) Przedmiotowe subsydlum jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 2 lit. c) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, ponieważ decyzja nr 40 Rady Państwa zobowiązuje organy publiczne do zapewnienia gruntów promowanym sektorom, do których należy sektor włókien ciągłych szklanych, jak wyjaśniono w motywach 67–82. Artykuł 18 decyzji nr 40 wyraźnie stanowi, że sektory „o ograniczonych prawach” nie będą miały dostępu do praw do użytkowania gruntów.

e) Obliczanie marginesu subsydiowania

- (199) Korzyścią jest różnica pomiędzy ceną zapłaconą za prawo do użytkowania gruntów a odpowiednim zewnętrznym poziomem referencyjnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 215/2013 z dnia 11 marca 2013 r., motyw 116.

⁽²⁾ George E. Peterson, Land leasing and land sale as an infrastructure-financing option, World Bank Policy Research Working Paper 4043, 7 listopada 2006 r., dokument roboczy MFW (WP/12/100), An End to China's Imbalances, kwiecień 2012 r., s. 12.

⁽³⁾ Dokument roboczy MFW (WP/12/100), An End to China's Imbalances, kwiecień 2012 r., s. 12.

- (200) Komisja uważa, że Tajwan może zostać wykorzystany jako odpowiedni zewnętrzny poziom referencyjny z następujących powodów:
- porównywalnego poziomu rozwoju gospodarczego, PKB i struktury gospodarczej istniejącej na tym obszarze i w większości chińskich prowincji oraz miast, w których producenci eksportujący objęci próbą mają swoje siedziby;
 - geograficznej bliskości ChRL i wspomnianego obszaru;
 - wysokiego stopnia rozwoju infrastruktury przemysłowej na wspomnianym obszarze oraz w wielu prowincjach ChRL;
 - silnych powiązań gospodarczych między wspomnianym obszarem a ChRL oraz faktu prowadzenia przez nie handlu transgranicznego,
 - wysokiej gęstości zaludnienia w wielu prowincjach ChRL i na wspomnianym obszarze;
 - podobieństw w zakresie rodzaju gruntów oraz transakcji wykorzystywanych przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego na wspomnianym obszarze i w ChRL; oraz
 - wspólnych cech demograficznych, lingwistycznych i kulturowych wspomnianego obszaru i ChRL.
- (201) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL zakwestionował wykorzystanie Tajwanu jako poziomu referencyjnego, twierdząc, że gęstość zaludnienia na Tajwanie jest wielokrotnie wyższa niż w ChRL, co sprawia, że sytuacja i ceny gruntów w obu krajach nie są porównywalne. Komisja uważa jednak, że z wielu powodów określonych w poprzednim motywie wybór poziomu referencyjnego jest uzasadniony.
- (202) Ponadto po ujawnieniu ustaleń inne objęty próbą producent eksportujący zasugerował, że wykorzystanie Tajwanu było nieodpowiednie w kontekście warunków gospodarczych w prowincji, w której zlokalizowana jest jego siedziba; nie zaproponował on jednak alternatywnego rozwiązania. Producent ten twierdził również, że geograficzna bliskość między ChRL i Tajwanem nie powinna być traktowana jako ważne kryterium wyboru tego konkretnego poziomu referencyjnego, ale nie poparł tego twierdzenia żadnymi dowodami. Ze względu na brak sugestii dotyczących alternatywnych poziomów referencyjnych wykorzystanie w tym charakterze Tajwanu zostaje potwierdzone.
- (203) Biorąc pod uwagę wszystkie te czynniki, Komisja uznała, że ceny praw do użytkowania gruntów dla producentów eksportujących objętych próbą w ChRL w warunkach rynkowych byłyby bardzo podobne do cen gruntów na Tajwanie.
- (204) Informacje na temat średnich cen gruntów na Tajwanie w 2012 r. otrzymano od Biura Przemysłowego Ministerstwa Spraw Gospodarczych i skorygowano o inflację i wzrost PKB, aby ustalić cenę referencyjną gruntów w każdym roku kalendarzowym. Jako że prawa do użytkowania gruntów obowiązują przez 50 lat i są amortyzowane na tej podstawie, korzyść w OD będzie wynosiła 1/50 część różnicy pomiędzy ceną referencyjną a ceną rzeczywiście zapłaconą.
- (205) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do przyznawania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia kształtowała się następująco:

Przyznawanie gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia	
Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Chongqing Polycomp International Corporation	2,9 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	1,6 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	1,6 %

⁽¹⁾ Obliczenia marginesu subsydiowania dla tej grupy dokonano na podstawie dostępnych faktów, jak wyjaśniono w motywie 89.

9. Wnioski dotyczące subsydiowania

- (206) Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych dochodzeniem i w odniesieniu do każdego programu i zsumowała te dane liczbowe, aby obliczyć całkowitą kwotę subsydiów dla każdego producenta eksportującego w OD.
- (207) Aby obliczyć przedstawione poniżej całkowite marginesy subsydiowania, Komisja najpierw obliczyła udział subsydiowania, będący stosunkiem kwoty subsydium do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Tę wartość procentową następnie wykorzystano do obliczenia subsydium przyznanego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w OD.

- (208) Następnie obliczono kwotę subsydium na tonę produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Unii w OD, a przedstawione poniżej marginesy obliczono jako odsetek wartości CIF (wartość obejmująca koszt, ubezpieczenie i fracht) tego samego wywozu na tonę.
- (209) Zgodnie z art. 15 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego łączny margines subsydiowania dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących został obliczony na podstawie łącznej średniej ważonej marginesu subsydiowania ustalonego dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem grupy, do której należy producent eksportujący objęty przepisami art. 28 ust. 1.

Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Chongqing Polycomp International Corporation	9,7 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	5,8 %
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	10,3 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	10,2 %

⁽¹⁾ Obliczenia marginesu subsydiowania dla tej grupy dokonano na podstawie dostępnych faktów, jak wyjaśniono w motywie 89.

D. SZKODA

1. Produkcja unijna i przemysł unijny

- (210) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez ośmiu producentów w Unii. Producenci ci stanowią „przemysł unijny” w rozumieniu art. 4 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego oraz art. 9 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (211) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 530 000 — 580 000 ton. Komisja ustaliła wielkość produkcji w oparciu o wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego dostarczone przez APFE. Jak wskazano w motywie 17, do próby włączono zakłady produkcyjne trzech producentów unijnych reprezentujących 52 % całkowitej produkcji unijnej produktu podobnego.
- (212) Na podstawie informacji przedstawionych w skardze/wniosku o dokonanie przeglądu, zawierających rzeczywiste wskaźniki makroekonomiczne skarżących/wnioskodawców oraz biorąc pod uwagę fakt, że tylko bardzo ograniczona liczba producentów unijnych nie należała do skarżących/wnioskodawców, wydaje się stosowne, by nie ujawniać rzeczywistych zagregowanych wskaźników makroekonomicznych odnoszących się do wszystkich producentów unijnych, gdyż umożliwiłoby to każdej zainteresowanej stronie określenie brakujących danych dla konkretnych przedsiębiorstw nienależących do skarżących/wnioskodawców.
- (213) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL sprzeciwił się poufnemu traktowaniu oraz podawaniu przedziałów dla całkowitej konsumpcji w Unii oraz danych dotyczących innych makroekonomicznych wskaźników szkody.
- (214) Jeżeli wystąpiono z takim wnioskiem oraz podano odpowiednie uzasadnienie, Komisja ma obowiązek przestrzegać poufności danych dotyczących producentów, którzy nie byli skarżącymi. Ujawnienie precyzyjnych wskaźników makroekonomicznych umożliwiłoby identyfikację poufnych danych tych producentów i mogłoby zaszkodzić ich interesom. W związku z powyższym wniosek został odrzucony.

2. Konsumpcja w Unii

- (215) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie (i) wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym (w tym celu wykorzystano dane przedstawione przez APFE) oraz (ii) wielkości przywozu z państw trzecich (ustalonej w oparciu o dane pochodzące z bazy COMEXT Eurostatu).

(216) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach metrycznych)

	2010	2011	2012	OD
Konsumpcja w Unii ogółem	700 000 — 750 000	680 000 — 730 000	710 000 — 760 000	720 000 — 770 000
Wskaźnik (2010 = 100)	100	97	101	103

Źródło: Dane dostarczone przez APFE; Eurostat (baza COMEXT);

(217) W okresie między 2010 r. a OD konsumpcja w Unii zwiększyła się o 3 %.

(218) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden użytkownik twierdził, że konsumpcja w Unii spadła o prawie 30 % w 2009 r. W związku z tym twierdził on, że wzrost o 3 % od 2010 r. nie jest istotny. Komisja nie zakwalifikowała jednak tego wzrostu jako istotny, a jedynie odnotowała, że konsumpcja wzrosła w badanym okresie.

3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu towarów po cenach dumpingowych i przywozu subsydiowanego

(219) Poniższa analiza uwzględnia zarówno przywóz po cenach dumpingowych, jak i przywóz subsydiowany ze względu na fakt, iż producenci objęci próbą w ChRL oraz okres dochodzenia byli identyczni w obu przypadkach.

(220) Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach metrycznych) i udział w rynku

	2009	2010	2011	2012	OD
Wielkość przywozu (w tonach)	98 916	152 514	109 172	125 781	130 958
Wskaźnik (2010 = 100)	65	100	72	82	86
Wskaźnik (2009 = 100)	100	154	110	127	132
Udział w rynku	13 % — 18 %	19 % — 24 %	13 % — 18 %	15 % — 20 %	15 % — 20 %
Wskaźnik (2010 = 100)	87	100	73	81	83
Wskaźnik (2009 = 100)	100	115	84	93	97

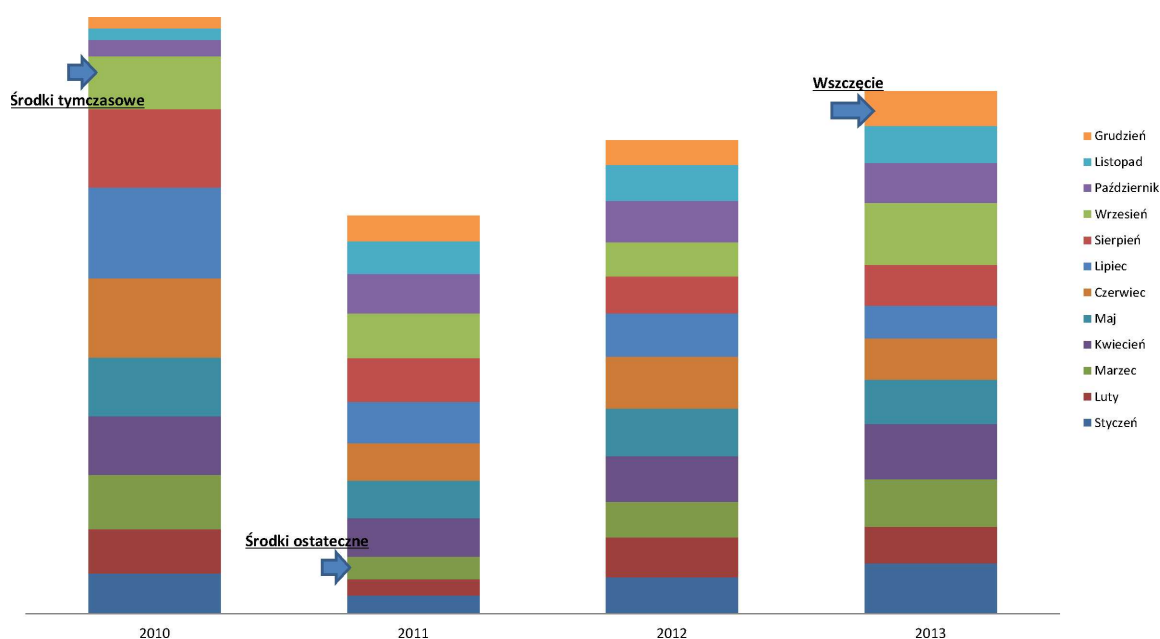
Źródło: Eurostat (baza COMEXT);

(221) Wielkość przywozu z ChRL zmniejszyła się w okresie badanym o 14 %, a jego udział w rynku o 17 %. Rok 2010 nie jest jednak odpowiednim rokiem referencyjnym, a analiza tendencji przywozowych byłaby dokładniejsza przy uwzględnieniu także poprzedzającego roku 2009, jak przedstawiono w tabeli powyżej. Rok 2010 charakteryzował się gromadzeniem znacznych zapasów produktów z włókien ciągłych szklanych z ChRL przez unijnych importerów przed nałożeniem ceł tymczasowych we wrześniu 2010 r. W toku dochodzenia faktycznie wykazano, że w okresie pierwszych dziewięciu miesięcy 2010 r. z ChRL przywożono znacznie większe ilości niż zazwyczaj. Przywóz z ChRL wyniósł około 99 000 ton w 2009 r., natomiast w 2010 r. wzrósł on do 152 000 ton, po czym spadł do około 109 000 ton w 2011 r. Tendencja ta pokazuje wyraźny wzrost przywozu począwszy od 2009 r. Począwszy od 2011 r. przywóz z ChRL wzrósł o 20 % w ujęciu realnym, co przełożyło się na odzyskanie jego udziału w rynku w wysokości 2 punktów procentowych.

- (222) Kilka stron ponownie twierdziło, że wielkość przywozu z ChRL i jego udział w rynku zmalały pomiędzy 2010 r. a końcem OD i że w związku z tym nie wykazano znaczącego wzrostu przywozu zgodnie z wymogami art. 3 ust. 2 Porozumienia antydumpingowego oraz art. 15 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Strony te twierdziły również, że rok 2009 nie jest odpowiednim rokiem referencyjnym z następujących powodów: (i) nie ma ku temu podstawy prawnej w podstawowym rozporządzeniu antydumpingowym i podstawowym rozporządzeniu antysubsydyjnym, natomiast w sprawozdaniu końcowym panelu w sporze WT/DS331/R Meksyk — cła antydumpingowe dla stalowych rur i przewodów z Gwatemali zaznaczono iż „organ prowadzący dochodzenie nie może wykorzystywać cząstkowych okresów w ramach badanego okresu”, (ii) nie ma dowodów na to, że przywóz w 2010 r. był skutkiem gromadzenia zapasów oraz (iii) dane za rok 2009 nie zostały uwzględnione w żadnym innym aspekcie oceny szkody, co sprawia, że ocena ta nie jest obiektywna.
- (223) W odniesieniu do pierwszego i trzeciego argumentu należy zauważyć, że w podstawowym rozporządzeniu antydumpingowym oraz podstawowym rozporządzeniu antysubsydyjnym (które są prawem właściwym) nie istnieją szczegółowe wskazania dotyczące okresu, który należy uwzględnić w celu analizy tendencji. W związku z tym nie ma powodu, dla którego roku 2009 nie można wykorzystać w celu analizy tendencji przywozu z ChRL. Nie oznacza to jednak, że analiza jest nieobiektywna, przeciwnie, uwzględnienie tego roku umożliwia uzupełnienie analizy przeprowadzonej w odniesieniu do sytuacji przemysłu unijnego. Rok 2009 został uwzględniony jako uzupełnienie okresu badanego tylko w odniesieniu do konkretnych wskaźników szkody związanych z przywozem z ChRL, jak wyjaśniono w motywie 219 powyżej. Dla pozostałych wskaźników szkody nie istnieje żaden obiektywny powód, dla którego nie należałoby w pełni wziąć pod uwagę wszystkich lat okresu badanego.
- (224) W odniesieniu do drugiego argumentu efekt gromadzenia zapasów był bardzo wyraźnie widoczny w miesięcznych danych dotyczących przywozu uzyskanych z bazy danych, ustanowionej zgodnie z wymogami art. 14 ust. 6 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (zob. wykres 1 poniżej) ⁽¹⁾. Przed nałożeniem środków tymczasowych przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL znacznie zwiększył się w drugim i trzecim kwartale 2010 r. (produkty do użycia przed końcem 2010 r. lub na początku 2011 r. z uwagi na ograniczony okres trwałości). Wzrost ten nie odpowiadał podobnemu wzrostowi konsumpcji, co świadczy o tym, że przywóz tego dokonywano w celu gromadzenia zapasów w oczekiwaniu na wprowadzenie środków. Rząd ChRL nie przedstawił innego wyjaśnienia tego wzrostu, a zatem Komisja miała podstawy do uznania, że gromadzenie zapasów miało miejsce przed wprowadzeniem środków tymczasowych pod koniec 2010 r. Dodatkowym potwierdzeniem tego wniosku jest fakt, że poziom miesięcznego przywozu z ChRL w okresie między wprowadzeniem tymczasowych i ostatecznych środków (w czwartym kwartale 2010 r. i pierwszym kwartale 2011 r.) był bardzo niski. Po obniżeniu środków na ostatecznym etapie postępowania (w marcu 2011 r.) miesięczny poziom przywozu ponownie zwiększył się i ustabilizował.

Wykres 1 —

przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL (ilość na miesiąc)

Źródło: Baza danych stworzona zgodnie z art. 14 ust. 6

⁽¹⁾ Baza danych stworzona zgodnie z art. 14 ust. 6 przez DG ds. Handlu zawiera dane na temat przywozu produktów objętych środkami antydumpingowymi lub antysubsydyjnymi lub dochodzeniami, zarówno z krajów, których dotyczy postępowanie, jak i z pozostałych krajów trzecich, na poziomie 10-cyfrowych kodów TARIC.

3.2. Ceny towarów przywożonych po cenach dumpingowych i towarów z przywozu subsydiowanego

(225) Ceny importowe z ChRL (z wyłączeniem obowiązujących ceł antydumpingowych) kształtowały się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe

	2010	2011	2012	OD
Średnia cena CIF (w EUR/t)	911	877	892	834
Wskaźnik (2010 = 100)	100	96	98	92

Źródło: Eurostat (baza COMEXT);

- (226) W okresie badanym chińskie ceny importowe CIF (z wyłączeniem obowiązujących ceł antydumpingowych) spadły z 911 EUR/t do 834 EUR/t. Stanowi to spadek o 8 % w okresie badanym.
- (227) Rząd ChRL oraz jeden z użytkowników twierdzili, że porównanie średnich cen importowych niezawierające analizy asortymentu produktów wprowadzało w błąd. Rząd ChRL twierdził również, że największą część przywozu z ChRL stanowił najtańszy rodzaj produktu, to znaczy niedoprzędy.
- (228) Wbrew temu twierdzeniu asortyment produktów został w pełni uwzględniony w analizie, ponieważ Komisja porównała dla każdego rodzaju produktu ceny sprzedaży chińskich producentów eksportujących z cenami stosowanymi przez objętych próbą producentów unijnych. Identyczne podejście przyjęto w dochodzeniu pierwotnym.
- (229) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL zwrócił się o przekazanie chińskich cen importowych dla każdego rodzaju produktu zawartych w tabeli 3 ze względu na fakt, że dane te w podziale na rodzaj produktu zostały wykorzystane do obliczenia podcięcia cenowego i marginesu szkody.
- (230) Średnia cena importowa w ramach przywozu z Chin zawarta w tabeli 3 została wykorzystana do analizy tendencji w badanym okresie. W celu analizy tendencji właściwe jest wykorzystanie średnich cen. Natomiast w celu określenia podcięcia cenowego i obliczenia marginesu szkody wykorzystano dane w podziale na rodzaj produktu.
- (231) W celu określenia podcięcia cenowego w OD porównano średnie ważone ceny sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu wytwarzanych przez objętych próbą producentów unijnych stosowane wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowane do poziomu ex-works, z odpowiadającymi średnimi ważonymi cenami przywozu analogicznych rodzajów produktu, stosowanymi przez objętych próbą chińskich producentów przy sprzedaży pierwszemu niepowiązanemu klientowi na rynku unijnym, ustalonymi na podstawie CIF z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cła, cła antydumpingowe oraz koszty ponoszone po przywozie. Porównania cen dokonano osobno dla każdego rodzaju produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu. Wyniki porównania przedstawiono jako odsetek średniej ważonej ceny stosowanej przez objętych próbą producentów unijnych na poziomie ex-works w okresie objętym dochodzeniem. W przypadku głównego chińskiego eksportera do Unii porównanie wykazało margines podcięcia cenowego wynoszący 2 % pomimo obowiązujących środków antydumpingowych (i ceł), które zostały dodane do ceny importowej. Zdecydowana większość pozostaje części przywozu była dokonywana po cenach porównywalnych do cen unijnych.
- (232) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z producentów eksportujących twierdził, że wystąpiły błędy w przypadku wartości CIF dla trzech numerów kontrolnych produktu.
- (233) Twierdzenie to było uzasadnione i Komisja dostosowała odnośne wartości CIF, co doprowadziło do niewielkiej zmiany marginesu podcięcia cenowego i marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach w przypadku tego producenta eksportującego (patrz motywy 440).
- (234) Kilka stron twierdziło, że nie występowało żadne znaczące podcięcie cenowe w OD. Według nich margines podcięcia cenowego wynoszący 2 % dla pojedynczego eksportera jest prawie równy z poziomem *de minimis*, w związku z czym nie można go uznać za istotny. Ponadto strony te odniosły się do praktyki Komisji w innym przypadku, w którym uznano, że ograniczone podcięcie cenowe (wynoszące 6 %) nie miało wpływu na ogólny poziom cen w Unii ze względu na ograniczoną wielkość wywozu.

- (235) Pomimo obowiązującego cła antidumpingowego nadal występuje podcięcie cenowe. Wspomniane odniesienie do praktyki Komisji wprowadza w błąd. W przypadku „gęstego węgla sodu” ⁽¹⁾ uznano, że podcięcie cenowe wynoszące 6 % nie miało praktycznie żadnego wpływu na ogólny poziom cen ze względu na ograniczoną wielkość przywozu oraz udział w rynku kraju wywozu wynoszący 1,4 %. Dla porównania, udział ChRL w rynku w OD wynosił od 15 % do 20 %. Przywołany przypadek „niektórych systemów laserowych czytników optycznych” ⁽²⁾ odnosił się do ograniczonego podjęcia cenowego przedmiotowego przywozu ze względu na: (i) znaczny wzrost konsumpcji w Unii (129 %) oraz (ii) charakter produktu objętego postępowaniem, który jest produktem niejednorodnym, o wielu różnorodnych cechach i różnicach technicznych oraz objętym szybkim rozwojem technologicznym. W ramach obecnych dochodzeń rynek produktu objętego postępowaniem ma zupełnie inny charakter i w związku z tym wielkość podjęcia cenowego należy rozpatrywać w kontekście tego konkretnego rynku. Produkt objęty postępowaniem jest podstawowym jednorodnym produktem wzmacniającym na rynku, który jest raczej stabilny. Taki rynek jest bardziej wrażliwy na różnice cen, w związku z czym nawet mniejsza różnica w cenie może mieć na niego znaczny wpływ. W związku z tym fakt, że nie występowało żadne znaczne podcięcie cenowe nie zmienia wniosków Komisji. Wręcz przeciwnie, element ten został w pełni uwzględniony w ocenie. Niezależnie od tego każdy przypadek należy oceniać na podstawie jego szczególnego kontekstu, a obraz szkody składa się z wielu wskaźników, z których żaden nie może mieć decydującego znaczenia.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (236) Zgodnie z art. 3 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego oraz art. 8 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego badanie wpływu subsydiowanego przywozu oraz przywozu po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na sytuację przemysłu unijnego w badanym okresie.
- (237) Jak wspomniano w motywach 17–25, do zbadania ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny zastosowano kontrolę wrywkową.
- (238) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja przeprowadziła analizę wskaźników makroekonomicznych na podstawie danych przedstawionych w skardze i we wniosku o dokonanie przeglądu oraz w późniejszych uwagach i zweryfikowała je w miarę możliwości poprzez porównanie z danymi statystycznymi. Dane odnosiły się do wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (239) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, zdolność produkcyjną, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu i marginesu subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu lub subsydiowaniu.
- (240) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszt pracy, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.

5. Wskaźniki makroekonomiczne

5.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (241) Różnice w zakresie produkcji rocznej są wspólnym elementem dla przemysłu unijnego, biorąc pod uwagę fakt, że piece należy remontować co 7-10 lat (powoduje to zwiększenie produkcji w roku poprzednim w celu zgromadzenia zapasów oraz niższą wielkość produkcji w roku, w którym piec jest remontowany). W każdym przypadku, gdy piec jest remontowany, moce produkcyjne w danym roku będą niższe.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 7 września 1990 r. w sprawie zakończenia przeglądu środków antidumpingowych dotyczących gęstego węgla sodu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Dz.U. L 283 z 16.10.1990, s. 38.

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie zakończenia postępowania antidumpingowego dotyczącego przywozu niektórych systemów laserowych czytników optycznych i ich podstawowych elementów składowych, stosowanych w pojazdach silnikowych, pochodzących z Japonii, Korei, Malezji, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu, Dz.U. L 18 z 23.1.1999, s. 62.

- (242) Mając na uwadze te zastrzeżenia, całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne oraz poziom wykorzystania mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2010	2011	2012	OD
Wielkość produkcji (w tonach)	560 000 — 610 000	580 000 — 630 000	510 000 — 560 000	530 000 — 580 000
Wskaźnik	100	103	92	95
Moce produkcyjne (w tonach)	670 000 — 720 000	680 000 — 730 000	650 000 — 700 000	640 000 — 690 000
Wskaźnik	100	101	97	96
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	84 %	86 %	81 %	84 %
Wskaźnik	100	102	95	99

Źródło: Dane dostarczone przez APFE

- (243) W kontekście rosnącej konsumpcji w Unii (o 3 %) produkcja produktu podobnego przez przemysł unijny zmniejszyła się o 5 % między 2010 r. a OD. Moce produkcyjne również zmniejszyły się między 2010 r. a OD o ok. 4 %. Wykorzystanie mocy produkcyjnych pozostawało na dosyć stabilnym poziomie w badanym okresie z wyjątkiem spadku w 2012 r.
- (244) W latach 2011-2012 odnotowano zmniejszenie produkcji o 11 punktów procentowych oraz spadek mocy produkcyjnych o 4 punkty procentowe. Było to wynikiem restrukturyzacji przemysłu unijnego i zamknięcia niektórych jego zakładów produkcyjnych. Producent włókien ciągłych szklanych Ahlstrom zaprzestał produkcji pod koniec 2011 r., a zakład przedsiębiorstwa Owens Corning w Vado Ligure we Włoszech został zamknięty w 2012 r., ponieważ producenci ci nie zdołali poprawić swojej sytuacji po szkodzie wyrządzonej przez towary przywożone po cenach dumpingowych. Przemysł unijny uważa jednak, że po restrukturyzacji i przywróceniu równych warunków działania może zachować rentowność, co wyjaśnia, dlaczego nadal inwestuje on w remont istniejących pieców.
- (245) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL twierdził, że Komisja wykorzystwała krótszy od średniego czas eksploatacji pieców, co przekłada się na znaczny brak wydajności producentów unijnych w zakresie inwestycji lub eksploatacji pieców.
- (246) W toku dochodzenia wykazano jednak, że decyzje podejmowane przez przemysł unijny w zakresie remontu pieców były oparte na względach związanych z produkcją oraz efektywnością energetyczną. Nic nie wskazywało na to, że czas eksploatacji pieców przez objętych próbą producentów unijnych nie stanowił dobrej praktyki w przedmiotowym przemyśle i nie był zgodny z wymogami asortymentu produktów.
- (247) Kilka stron twierdziło, że należy uwzględnić dłuższy okres niż okres od 2010 r. do OD ze względu na koszty remontu pieców, które mają wpływ na wszystkie wskaźniki makro- i mikroekonomiczne. Rząd ChRL twierdził, że nie podano żadnych danych ani informacji dotyczących lat, w których producenci unijni dokonywali remontu pieców.
- (248) Remont pieców jest nieodłącznie związany z działalnością tej branży przemysłu i jest czynnością powtarzaną okresowo. Jest on niezbędny do zapewnienia ciągłości działalności i do utrzymania mocy produkcyjnych. Poczynione inwestycje na badania naukowe i rozwój są bezpośrednio związane z potencjałem operacyjnym i mają na celu umożliwienie opracowywania produktów dostosowanych do indywidualnych potrzeb klientów.

W związku z tym inwestycje te nie miały wyjątkowego charakteru w okresie badanym. Niezależnie od rozpatrywanego okresu, naprawy lub remonty pieców będą zawsze miały wpływ na wielkość produkcji. Informacje szczegółowe dotyczące momentu dokonywania remontu pieców przez konkretne przedsiębiorstwa uznaje się za informacje poufne.

- (249) Jeden z użytkowników twierdził również, że przemysł unijny był w stanie uniknąć wszelkich szkodliwych skutków (subsydiowanego przywozu lub przywozu po cenach dumpingowych), jako że poziom wykorzystania mocy produkcyjnych pozostał dość stabilny w okresie od 2010 r. do końca OD.
- (250) Proces produkcji produktu podobnego jest procesem ciągłym, którego nie można dostosować do krótkookresowych wahań popytu. Dość stabilny poziom wykorzystania mocy produkcyjnych należy rozpatrywać w świetle spadku mocy produkcyjnych. Argumentacja ta została zatem odrzucona.

5.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (251) Wielkość sprzedaży wolnorynkowej przemysłu unijnego na rynku unijnym, a także wielkość sprzedaży na rynku zmonopolizowanym w UE oraz odpowiadające im udziały w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2010	2011	2012	OD
Wielkość sprzedaży wolnorynkowej na rynku unijnym (w tonach)	420 000 — 470 000	390 000 — 440 000	400 000 — 450 000	420 000 — 470 000
Wskaźnik	100	94	96	99
Udział w rynku sprzedaży wolnorynkowej	58 % — 63 %	56 % — 61 %	55 % — 60 %	56 % — 61 %
Wskaźnik	100	96	95	97
Wielkość sprzedaży na rynku zmonopolizowanym na rynku unijnym (w tonach)	20 000 — 70 000	30 000 — 80 000	30 000 — 80 000	30 000 — 80 000
Wskaźnik	100	114	123	121
Udział w rynku sprzedaży na rynku zmonopolizowanym	4 % — 9 %	5 % — 10 %	5 % — 10 %	5 % — 10 %
Wskaźnik	100	117	122	118

Źródło: Dane dostarczone przez APFE

- (252) Wielkość sprzedaży wolnorynkowej produktów z włókna ciągłego szklanego przez przemysł unijny (tj. niepowiązanym odbiorcom) zmniejszyła się nieznacznie w okresie badanym (o 1 %). W świetle wzrostu konsumpcji w Unii o 3 % przełożyło się to jednak na spadek udziału w rynku przemysłu unijnego z 58-63 % w 2010 r. do 56-61 % w OD. Niższe wielkości sprzedaży w 2011 r. są wynikiem efektu gromadzenia zapasów produktów przywożonych z ChRL w 2010 r., które stopniowo wchodziły na rynek w 2011 r.

- (253) W okresie badanym sprzedaż przemysłu unijnego na rynku zmonopolizowanym stanowiła od 11 % do 14 % łącznej sprzedaży (na wolnym rynku i na rynku zmonopolizowanym) przemysłu unijnego na rynku UE. Wielkość sprzedaży na rynku zmonopolizowanym miała tendencję wzrostową w latach 2010–2012, po czym ustabilizowała się w OD. Wzrost sprzedaży na rynku zmonopolizowanym od 2010 do 2011 r. jest ograniczony w wartościach bezwzględnych.

5.3. Zatrudnienie i wydajność

- (254) Zatrudnienie i wydajność producentów unijnych w badanym okresie kształtowały się następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2010	2011	2012	OD
Liczba pracowników	3 450 — 3 950	3 350 — 3 850	3 200 — 3 700	3 000 — 3 500
Wskaźnik	100	97	95	89
Wydajność (jednostka/pracownik)	153	163	150	164
Wskaźnik	100	106	98	107

Źródło: Dane dostarczone przez APFE

- (255) Poziom zatrudnienia u producentów unijnych wskazuje, że przemysł unijny próbował dokonać racjonalizacji produkcji w całym okresie badanym w celu obniżenia kosztów produkcji. W okresie badanym liczba pracowników rzeczywiście zmniejszyła się o 11 %.
- (256) Połączony wpływ zmiany liczby pracowników oraz wielkości produkcji w tym samym okresie badanym doprowadził do zwiększenia wydajności siły roboczej producentów unijnych (mierzonej jako produkcja w tonach na osobę zatrudnioną na rok) o 7 % między 2010 r. a OD.

5.4. Wzrost

- (257) Jak wspomniano w motywie 217 powyżej, konsumpcja w Unii wzrosła w okresie badanym o 3 %. Biorąc pod uwagę ilość zastosowań produktu podobnego, przemysł unijny i użytkownicy oczekują, że ta tendencja wzrostowa utrzyma się w najbliższej przyszłości.

5.5. Wielkość marginesu subsydiowania i marginesu dumpingu oraz poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu lub subsydiowaniu

- (258) Przemysł unijny odnosił szkodę ze względu na przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL do 2011 r., kiedy zaczęły obowiązywać cła. Cła obowiązujące na przywóz z ChRL miały zapewnić równe warunki działania, w których przemysł unijny mógłby uczciwie konkurować z tym przywozem i poprawić swoją sytuację po odniesionej szkodzi.
- (259) Tak się jednak nie stało. Obecnie przemysł unijny ponownie przynosi straty, a jego udział w rynku nadal spada, nawet jeżeli konsumpcja w Unii wzrosła. Przywóz z ChRL nadal odbywa się po bardzo niskich cenach, a jego udział w rynku przyrozu. Udział w rynku przywozu z ChRL był w okresie objętym dochodzeniem o 3 punkty procentowe powyżej poziomu sprzed nałożenia cel (¹). Przemysł unijny przeprowadził restrukturyzację i zamknął niektóre ze swoich zakładów produkcyjnych (zob. motyw 244 powyżej). Nie ulega wątpliwości, że poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu nie nastąpiła.
- (260) Biorąc pod uwagę wielkość, udział w rynku i ceny przywozu po cenach dumpingowych oraz przywozu subsydiowanego z ChRL, a także istniejące marginesy dumpingu (9,6 % i 29,7 %) (²), wpływ tego przywozu na sytuację przemysłu unijnego może być uważany za istotny.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 248/2011, Dz.U. L 67 z 15.3.2011, s. 6, motyw 64.

(²) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 248/2011, Dz.U. L 67 z 15.3.2011, s. 6, motyw 54.

- (261) Ponieważ jest to pierwsze dochodzenie antysubsydyjne dotyczące produktu objętego postępowaniem, ocena nie obejmuje poprawy sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.

6. Wskaźniki mikroekonomiczne

6.1. Ceny

- (262) Średnia ważona jednostkowych cen sprzedaży naliczanych przez producentów unijnych objętych próbą w Unii kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży wolnorynkowej oraz sprzedaży na rynku zmonopolizowanym w Unii

	2010	2011	2012	OD
Średnia jednostkowa cena wolnorynkowej sprzedaży na poziomie ex-works w Unii (w EUR/t)	1 061	1 144	1 070	1 035
Wskaźnik (2010 = 100)	100	108	101	98
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na poziomie ex-works na rynku zmonopolizowanym w Unii (w EUR/t)	1 006	1 031	1 027	989
Wskaźnik (2010 = 100)	100	103	102	98

Źródło: dane objętych próbą producentów unijnych

- (263) Jednostkowe ceny sprzedaży wolnorynkowej spadły w okresie badanym o 2 %. Kiedy we wrześniu 2010 r. cła tymczasowe weszły w życie, przemysł unijny był w stanie podnieść swoje ceny w 2011 r. Jednak począwszy od 2011 r. jednostkowe ceny sprzedaży spadły o 10 %.
- (264) Jeżeli chodzi o jednostkowe ceny sprzedaży na rynku zmonopolizowanym (tj. ceny transferowe), to wykazywały one te same tendencje, co jednostkowe ceny sprzedaży wolnorynkowej, przy czym przemysł unijny podwyższył swoje ceny sprzedaży na rynku zmonopolizowanym w 2011 r., na którym następnie jednostkowe ceny sprzedaży spadły o 4 %.

6.2. Średnie jednostkowe koszty produkcji

- (265) Jednostkowe koszty produkcji w badanym okresie kształtowały się następująco:

Tabela 8

Jednostkowe koszty produkcji

	2010	2011	2012	OD
Jednostkowe koszty produkcji (w EUR/t)	964	990	1 032	976
Wskaźnik (2010 = 100)	100	103	107	101

Źródło: dane objętych próbą producentów unijnych

- (266) Średnie jednostkowe koszty produkcji wzrosły w latach 2010-2012. Po 2012 r. średnie jednostkowe koszty produkcji ponownie zmalały, niemal do poziomu z 2010 r. Najwyższą wartość, osiągniętą w 2012 r., przypisuje się szczególnej sytuacji w zakresie inwestycji, która dotyczyła jednego z producentów unijnych objętych próbą. W całym okresie badanym średnie jednostkowe koszty produkcji wzrosły jedynie o 1 %.

- (267) Kilku użytkowników twierdziło, że szczególna sytuacja jednego przedsiębiorstwa nie może uzasadniać ogólnych wniosków. Wniosek dotyczący jednostkowych kosztów produkcji był taki, że koszty te utrzymywały się na stosunkowo stabilnym poziomie. Najwyższa wartość, osiągnięta w 2012 r., nie miała zatem wpływu na ogólne wnioski.
- (268) Jednostkowe koszty produkcji opierają się na ogólnej wielkości produkcji producentów unijnych objętych próbą. Jednostkowe ceny sprzedaży ujęte w tabeli 7 dotyczą sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii. W związku z tym oba te wskaźniki oparte są na różnych podstawach i nie są bezpośrednio porównywalne.
- (269) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CCCLA twierdziła, że Komisja musi dostarczyć wystarczającej ilości porównywalnych danych, aby ocenić, czy zmiana kosztów produkcji mogłaby wyjaśnić niewielki spadek cen sprzedaży w Unii.
- (270) Te dwa wskaźniki oparte są na różnych podstawach i, mimo że w liczbach bezwzględnych nie są one bezpośrednio porównywalne, to można porównać związane z nimi tendencje.

6.3. Koszty pracy

- (271) Średni koszt pracy producentów unijnych objętych próbą kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średni koszt pracy na pracownika

	2010	2011	2012	OD
Średnie wynagrodzenie na pracownika (w EUR)	40 518	41 590	42 310	42 917
Wskaźnik (2010 = 100)	100	103	104	106

Źródło: dane objętych próbą producentów unijnych

- (272) W okresie badanym średni koszt pracy na pracownika wykazywał stopniową tendencję wzrostową (+ 6 %). Było to zgodne ze wskaźnikiem kosztów pracy w krajach, w których zlokalizowani są objęci próbą producenci ⁽¹⁾.

6.4. Zapasy

- (273) Stan zapasów producentów unijnych objętych próbą kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2010	2011	2012	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	18 539	46 585	50 198	52 805
Wskaźnik (2010 = 100)	100	251	271	285

Źródło: dane objętych próbą producentów unijnych

- (274) Poziom zapasów najpierw wzrósł znacznie w 2011 r., a następnie dalej zwiększał się w okresie badanym.
- (275) Rząd ChRL twierdził, że zmiany zapasów ujęte w danych dostarczonych przez APFE uwidaczniają niezgłoszoną sprzedaż, a ich porównanie z przywozem z Chin nie wskazuje na wystąpienie szkody.

⁽¹⁾ Ycharts.com

- (276) Argumentu tego nie można przyjąć. Komisja dokonała analizy wskaźników mikroekonomicznych, takich jak poziom zapasów na podstawie faktycznych danych dostarczonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dochodzenie dotyczące objętych próbą producentów unijnych nie ujawniło żadnej sprzedaży niezgłoszonej.
- (277) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z użytkowników twierdził, że rok 2010 nie jest odpowiednim rokiem referencyjnym, ponieważ poziomy zapasów były nadzwyczaj niskie w porównaniu z ich poziomem w okresie od 2006 r. do października 2009 r. (okres dochodzenia pierwotnego dochodzenia antydumpingowego).
- (278) Wniosek ten odrzucono, ponieważ podmioty objęte próbą w ramach obecnych dochodzeń różnią się od podmiotów objętych próbą w poprzednim dochodzeniu, a zatem dane nie są porównywalne. Komisja ograniczyła swoją analizę do okresu badanego, w szczególności w odniesieniu do danych mikroekonomicznych i nie dysponuje danymi dotyczącymi poziomu zapasów objętych próbą producentów unijnych w okresie poprzedzającym okres badany. Rząd ChRL twierdził, że poziom zapasów w 2011 r. jest wyższy również ze względu na spadek konsumpcji w Unii w tym roku (o 3 %). Element ten nie ma jednak wpływu na tendencję w okresie badanym.

6.5. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (279) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2010	2011	2012	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	3 %	2 %	- 6 %	- 4 %
Wskaźnik (2010 = 100)	100	66	- 200	- 134
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	32 847 910	10 978 839	-1 297 704	14 660 203
Wskaźnik (2010 = 100)	100	33	- 4	45
Inwestycje (w EUR)	7 729 022	9 721 478	30 738 820	32 511 238
Wskaźnik (2010 = 100)	100	126	398	421
Zwrot z inwestycji	2 %	2 %	- 4 %	- 3 %
Wskaźnik (2010 = 100)	100	69	- 184	- 137

Źródło: dane objętych próbą producentów unijnych

- (280) Komisja określiła rentowność unijnych producentów objętych próbą, wyrażając zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. W okresie badanym rentowność producentów unijnych objętych próbą znacznie spadła z 3 % do -4 %.
- (281) Przepływy pieniężne netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływy pieniężne znacznie się zmniejszyły podczas badanego okresu (-55 %).

- (282) W okresie badanym poziom nakładów inwestycyjnych producentów unijnych objętych próbą wykazywał tendencję wzrostową. Wzrost ten był wyraźniejszy w 2012 r. i w OD. Wysokie koszty inwestycji miały związek z koniecznością przeprowadzenia remontu pieców. W tej kapitałochłonnej gałęzi przemysłu piece należy remontować co 7-10 lat, a koszty z tym związane wynoszą od 8 do 13 mln EUR (bardziej dokładnych kosztów nie podano ze względu na poufny charakter tej informacji). Inwestycje obejmują także znaczne koszty inwestycji strukturalnych związanych ze zużyciem stopu w łódkach do snucia włókna i ich remontem
- (283) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji wyraźnie wykazywał taką samą negatywną tendencję, jak poziom rentowności. Spadek zwrotu z inwestycji jest wyraźnym sygnałem pogorszenia się sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (284) Wyżej przedstawiona trudna sytuacja finansowa powstała mimo zwiększonej konsumpcji w okresie badanym, jak opisano w motywie 217 powyżej, oraz niezależnie od wysiłków przemysłu unijnego zmierzających do racjonalizacji kosztów produkcji, jak opisano w motywie 244 powyżej oraz 337 poniżej.
- (285) W dochodzeniach nie wykazano żadnych trudności w pozyskiwaniu kapitału przez objętych próbą producentów unijnych.
- (286) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń kilka stron zwróciło uwagę na fakt, że poziom inwestycji był tak wysoki w 2012 r. i w OD, że te wysokie koszty inwestycji mogą stanowić wyjaśnienie, dlaczego produkcja przemysłu unijnego była niedochodowa w OD. Rząd ChRL twierdził również, że niższa rentowność jest bezpośrednio związana ze wzrostem kosztów produkcji oraz ze spadkiem produkcji wynikającym z remontu pieców.
- (287) Należy zauważyć po pierwsze, że kwota 32 mln EUR inwestycji w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 września 2013 r.) częściowo pokrywa się z kwotą 30 mln EUR w 2012 r. Po drugie, inwestycje poczynione w tych okresach były niezbędne do remontu pieców — jak wskazano w motywach 241–250 inwestycje te powtarzają się regularnie i uznaje się je za część zwykłej działalności gospodarczej. Po trzecie, poziom inwestycji miał wpływ na wyniki finansowe przemysłu unijnego, ponieważ generuje dodatkowe koszty. Niemniej jednak główne skutki inwestycji są odzwierciedlone w bilansie, a nie w rachunku zysków i strat, który wykazuje powtarzające się standardowe koszty amortyzacji, a w związku z tym sam w sobie nie może wyjaśnić sytuacji powodującej straty. W odniesieniu do twierdzenia rządu ChRL dotyczącego remontów pieców należy zauważyć, że remonty te są dokładnie zaplanowane z wyprzedzeniem. Ciągłość dostaw do odbiorców jest zapewniona dzięki gromadzeniu zapasów buforowych. Wreszcie, wpływ tych inwestycji na koszty oraz na wyniki przedsiębiorstw jest rozłożony na kilka lat.
- (288) Ponadto kilka stron twierdziło (i) że wyższe koszty inwestycyjne są odzwierciedlone w niższym zwrocie z inwestycji w 2012 i w OD (biorąc pod uwagę fakt, że niektóre z inwestycji nie przynoszą natychmiastowych zysków) oraz (ii) że nie jest uzasadnione wykorzystanie dwuletniego okresu, charakteryzującego się bardzo wysokim poziomem inwestycji, i na jego podstawie wyciągnąć wniosek, że sytuacja przemysłu unijnego pogorszyła się.
- (289) Inwestycje związane z remontem pieców nie miały wyjątkowego charakteru w okresie badanym. W toku dochodzenia wykazano, że od 2004 r. przemysł unijny inwestuje w remonty pieców niemal co roku. Niezależnie więc od rozpatrywanego okresu, naprawy lub remonty pieców będą zawsze miały wpływ na wielkość produkcji oraz na zwrot z inwestycji. Spadek rentowności objętych próbą producentów unijnych wskazuje, że nie byli oni w stanie stosować cen za produkt podobny, które pozwoliłyby na przeprowadzenie inwestycji mających kluczowe znaczenie dla ciągłości działalności przedsiębiorstwa.
- (290) Rząd ChRL twierdził, że producenci w pierwszej kolejności wykorzystują dostępne środki pieniężne, a dopiero następnie korzystają z pożyczek, więc jest rzeczą normalną, że przepływy pieniężne uległy pogorszeniu w sytuacji, gdy objęci próbą producenci unijni przeprowadzili znaczne inwestycje w 2012 r. i w OD. Rząd ChRL twierdził ponadto, że przemysł przynoszący straty nie mógłby przeprowadzić tak dużych inwestycji, jak miało to miejsce w przypadku przedsiębiorstw objętych próbą.
- (291) Przemysł włókien ciągłych szklanych jest działalnością gospodarczą o charakterze globalnym i o mechanizmach finansowych, które wykraczają poza zakres finansowy objętych próbą producentów unijnych. Inwestycje niekonięcznie mają wpływ na przepływ środków pieniężnych. W związku z tym powyższe argumenty zostają odrzucone.

7. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu unijnego

- (292) Wyniki dochodzeń potwierdzają, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 8 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (293) Wprowadzenie środków antydumpingowych pozwoliło przemysłowi unijnemu podnieść ceny w 2011 r. Jednocześnie przemysł unijny podjął wysiłki w celu zwiększenia swojej skuteczności i wydajności. Pomimo wzrostu konsumpcji w Unii przemysł unijny był zmuszony do ponownego obniżenia jednostkowych cen sprzedaży w 2012 r. w celu utrzymania swojego udziału w rynku.
- (294) Analiza podjęcia cenowego (zob. motyw 231) oraz spadkowa tendencja cen sprzedaży producentów unijnych (zob. motyw 263) wyraźnie pokazują, że producenci unijni próbowali konkurować z przywozem z Chin w zakresie cen i spowodowali zamknięcie luki cenowej. Doprowadziło to jednak do znacznego pogorszenia wyników finansowych producentów unijnych, w związku z czym od 2012 r. przemysł unijny odnotowuje straty. Sytuacja ta jest nie do utrzymania w perspektywie krótko- do średnioterminowej.
- (295) Odnotowano również negatywne tendencje dla innych wskaźników, nawet po wprowadzeniu środków wobec ChRL (m.in. wskaźników dotyczących produkcji, mocy produkcyjnych, zapasów i przepływu środków pieniężnych).
- (296) Wyniki obu dochodzeń potwierdziły także, że zmienione okoliczności, które uzasadniały wszczęcie częściowego okresowego przeglądu środków antydumpingowych, a mianowicie restrukturyzacja i zamknięcie niektórych zakładów w Unii (jak wyjaśniono w motywie 244 powyżej), mają znaczący i trwały charakter. Zamykane zakłady są w całości demontowane. Ponadto montaż nowych pieców jest procesem wysoce kapitałochłonnym oraz czasochłonnym, który nie może zostać zrealizowany w krótkim czasie. W związku z tym nie powinno się lekceważyć czasu i kosztów niezbędnych do wybudowania nowego zakładu wyposażonego w piece. Restrukturyzację oraz zamknięcie niektórych zakładów można zatem uznać za proces o znaczącym i trwałym charakterze.
- (297) Kilka stron twierdziło, że istnieją wyraźne oznaki braku szkody. Przedstawione przez te strony argumenty zostały rozpatrzone w poniższych motywach.
- (298) CCCLA stwierdziła, że jeden z producentów unijnych, 3B Fibreglass, został przejęty w 2012 r. przez grupę Binani i że ogólne wyniki przemysłu unijnego muszą być dobre, gdyż żaden rozsądny podmiot gospodarczy nie inwestowałby w branżę, której wyniki są słabe. CCCLA zacytowała również sprawozdanie roczne przedsiębiorstwa Braj Binani za rok 2013, w którym stwierdzono, że „ogólne wyniki dwóch zakładów produkcyjnych w Belgii i Norwegii uważa się za dobre”. Ponadto strona ta stwierdziła również, że obroty dwóch producentów unijnych wzrosły między 2010 r. a OD, co jej zdaniem wyraźnie dowodzi, że przemysł unijny nie poniósł żadnej szkody.
- (299) Indyjska grupa Binani faktycznie przejęła w 2012 r. przedsiębiorstwo 3B Fibreglass. Niemniej jednak niezależnie od indywidualnych powodów działań tej grupy Komisja odsyła do swoich ustaleń poczynionych w toku dochodzenia, z których wynika, że przemysł unijny stracił udział w rynku, a jego rentowność spadła. Ponadto przytoczony cytat powinien zostać rozpatrzony w odpowiednim kontekście, a jego pełne brzmienie jest następujące: „Ogólne wyniki dwóch zakładów produkcyjnych w Belgii i Norwegii uważa się za dobre, a moce produkcyjne zostały częściowo ograniczone w celu dopasowania do niższego popytu rynkowego. Udało się podniesienie wydajności produkcji do normalnego poziomu. Średnie wyniki były jednak niskie ze względu na tani przywóz z Azji”.
- (300) Twierdzenie, że przemysł unijny nie poniósł szkody, ponieważ obroty dwóch producentów unijnych zwiększyły się między rokiem 2010 a OD, jest mylące i błędne. Do celów tej analizy CCCLA opierała się na obrotach wyrażonych w kg. Jednakże sformułowanie wniosków wyłącznie na podstawie wzrostu wielkości sprzedaży nie jest trafne, gdyż nie bierze się wówczas pod uwagę poziomu cen tej sprzedaży, a zatem jej wpływu na rentowność przedsiębiorstwa.
- (301) Rząd ChRL twierdził, że fakt, iż członkowie APFE inwestują w zwiększenie mocy produkcyjnych w Unii i poza nią (np. w ChRL, Rosji, Indiach i Tunezji), stanowi wyraźną oznakę braku szkody.
- (302) Niniejsze badanie szkody jest powiązane z wynikami uzyskiwanymi przez producentów unijnych na rynku unijnym. Jak wynika z tabeli 4 powyżej, przemysł unijny nieznacznie zwiększył swoje moce produkcyjne (o 1 %) w 2011 r., natomiast następnie moce te zmniejszyły się o 5 punktów procentowych pod koniec OD. Nie może być zatem mowy o zwiększeniu moc produkcyjnych w Unii. Wielu producentów produktów z włókien ciągłych szklanych to przedsiębiorstwa wielonarodowe, w związku z czym nie budzi zdziwienia fakt, iż przedsiębiorstwa te inwestują także poza terytorium Unii, w przypadku gdy pojawiają się szanse na rynku.

Inwestowanie w dodatkowe moce produkcyjne poza terytorium Unii jest przeprowadzane w celu zaspokojenia potrzeb rynków wschodzących oraz z zamiarem osiągnięcia zysku. Tworzenie zakładów w tych regionach wiąże się także z wolą przybliżenia się do klientów. Jednakże decyzje o stworzeniu zakładów poza Unią są całkowicie niezależne od tego, czy producenci unijni ponieśli szkodę. Podobne zarzuty dotyczące dużych inwestycji zrealizowanych przez przemysł unijny zostały omówione w poniższej sekcji dotyczącej szkody powstałej z własnej winy.

- (303) Kilka stron twierdziło, że szkoda nie miała miejsca, ponieważ niektórzy producenci unijni ogłosili, że ceny produktu podobnego wzrosną od stycznia 2014 r. w celu skompensowania stałego wzrostu kosztów surowców, energii i transportu.
- (304) Należy zauważyć po pierwsze, że poziomy cen w 2014 r. odnoszą się do wydarzeń, które miały miejsce po OD. Po drugie, przemysł unijny absorbował w ostatnich latach większość takich podwyżek cen poprzez zwiększanie produktywności. W pewnym momencie jednak osiąganie dalszego wzrostu wydajności w perspektywie krótkoterminowej okazuje się znacznie trudniejsze. Biorąc pod uwagę fakt, że w OD przemysł unijny ponosił straty, a absorpcja tych podwyżek cen nie jest już możliwa, przeniesienie wzrostu kosztów na klientów w pewnym momencie staje się nieuniknione, przy czym może to spowodować dalszy spadek udziału w rynku. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wprowadzenie

- (305) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego oraz art. 8 ust. 6 i 7 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego zbadano, czy przywóz po cenach dumpingowych i przywóz subsydiowany z ChRL spowodował szkodę dla przemysłu unijnego w stopniu wystarczającym, aby można ją było uznać za istotną.
- (306) Oprócz przywozu produktów po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, w celu zagwarantowania, aby przywózowi towarów po cenach dumpingowych lub przywózowi subsydiowanemu nie przypisano ewentualnej szkody spowodowanej tymi innymi czynnikami.

1.1. Skutki przywozu po cenach dumpingowych i przywozu subsydiowanego

- (307) Dochodzenia wykazały, że mimo obowiązujących środków antydumpingowych dumpingowy i subsydiowany przywóz z ChRL wzrósł pod względem wielkości (o 32 %) w okresie badanym w odniesieniu do 2009 r., przyjętego jako rok referencyjny. Spowodowało to wzrost udziału w rynku produktów z ChRL z 13-18 % w 2009 r. do 15-20 % pod koniec OD.
- (308) Jednocześnie, pomimo wzrostu konsumpcji, udział w rynku przemysłu unijnego spadł o trzy punkty procentowe w okresie badanym.
- (309) Średnie ceny przywozu dumpingowego i subsydiowanego spadły o 8 % między 2010 r. a OD i były niższe od cen przemysłu unijnego w tym samym okresie.
- (310) Przemysł unijny był jeszcze rentowny w 2010 i 2011 r., ale następnie stał się deficytowy, co zbiegło się w czasie ze wzrostem dumpingowego i subsydiowanego przywozu z ChRL. Nawet po obniżeniu cen sprzedaży przemysłowi unijnemu nie udało się utrzymać swojego udziału w rynku. Wspomniana obniżka cen odbyła się kosztem rentowności, co w efekcie doprowadziło do sytuacji, w której przemysł unijny odnosił straty.
- (311) W związku z powyższym stwierdza się, że poziom cen dumpingowego i subsydiowanego przywozu z ChRL, a także wzrost jego wielkości miały istotny negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego i w związku z tym odegrały decydującą rolę w spowodowaniu istotnej szkody dla przemysłu unijnego.
- (312) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń kilka stron twierdziło, że brakuje analizy dowodzącej, że to przywóz z Chin spowodował obniżenie cen przez przemysł unijny oraz poniesioną szkodę oraz że Komisja w swojej analizie opierała się jedynie na zbieżności tych zjawisk w czasie. Strony te odniosły się do sprawozdania panelu w sprawie chińskich urządzeń rentgenowskich: „Panel uznaje, że istnienie ogólnej korelacji między przywozem po cenach dumpingowych a szkodą dla przemysłu krajowego może uzasadniać wyciągnięcie wniosku o istnieniu związku przyczynowego. Jednakże taka analiza dotycząca zbieżności nie przesądza o istnieniu związku przyczynowego; związek przyczynowy i korelacja są dwoma różnymi pojęciami. W niniejszym przypadku [...] kwestia istnienia związku przyczynowego nie została rozwiązana poprzez ogólne stwierdzenie zbieżności”⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Sprawozdanie panelu — Chiny — ostateczne cła antydumpingowe na rentgenowskie urządzenia do kontroli bezpieczeństwa pochodzące z Unii Europejskiej — WT/DS425/R, pkt 7.247.

- (313) Jednakże w niniejszym postępowaniu wnioski opierają się na analizie szeregu wskaźników. Jak określono powyżej w sekcji D, badanie wpływu przywozu dumpingowego oraz przywozu subsydiowanego obejmowało ocenę wszystkich istotnych okoliczności i wskaźników ekonomicznych mających wpływ na stan przemysłu unijnego. Wiele wskaźników wskazywało na wystąpienie szkody. W takiej sytuacji jedynym powodem, dla którego przemysł unijny zdecydował się na obniżenie cen, jest utrzymanie udziału w rynku lub przynajmniej niedopuszczenie do tracenia dalszych udziałów w rynku, w sytuacji gdy był on narażony na konkurencję w zakresie cen. Po wprowadzeniu pierwotnych środków przemysł unijny zdołał podnieść ceny w 2011 r., ale w kolejnych latach zmuszony był do obniżenia swoich cen w kontekście utrzymujących się kosztów produkcji. Jak wyjaśniono szczegółowo w motywach 320 — 335 poniżej, wywóz z państw trzecich odbywał się głównie po wysokich cenach w całym okresie badanym, a udział w rynku państw trzecich utrzymywał się na dość stałym poziomie, a następnie spadał od roku 2011. W związku z tym przemysł unijny nie obniżył swoich cen z powodu przywozu z krajów trzecich, lecz z powodu dumpingowego i subsydiowanego przywozu z ChRL po niskich cenach. Od 2011 r. tylko przywóz z ChRL wzrósł znacznie, tylko jego udział w rynku rósł kosztem udziału przemysłu unijnego i tylko jego ceny importowe spadły. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że niskie ceny stosowane przez przemysł unijny oraz poniesiona szkoda zostały spowodowane wzrostem dumpingowego i subsydiowanego przywozu z ChRL. Poniżej przeanalizowano inne czynniki, które mogłyby naruszyć ten związek przyczynowy.
- (314) CCCLA i rząd ChRL stwierdzili, że nie doszło do obniżenia cen ani tłumienia cen ponieważ „spadek cen sprzedaży producentów unijnych nie był znaczący, gdyż nie przekroczył poziomu 2 % w badanym okresie”. Kilka stron twierdziło również, że 1 % spadku sprzedaży w Unii, 2 % wzrostu udziału w rynku przywozu z Chin oraz 3 % spadku udziału przemysłu unijnego w rynku nie są wartościami, które uzasadniałyby wprowadzenie proponowanych drastycznych środków.
- (315) Komisja ponownie podkreśla, jak wskazano powyżej, że w następstwie nałożenia ceł tymczasowych we wrześniu 2010 r., przemysł unijny był w stanie zwiększyć swoje ceny w 2011 r. Jednak począwszy od 2011 r. jednostkowe ceny sprzedaży spadły o 10 %. W związku z tym wyraźnie miał miejsce znaczny spadek cen sprzedaży. Pomimo obowiązujących środków antydumpingowych przemysł unijny nadal cierpiał z powodu spadku wielkości sprzedaży, cen i udziału w rynku, podczas gdy w tym samym czasie przywóz z Chin zwiększył wielkość swojej sprzedaży oraz udział w rynku do poziomu znacząco wyższego niż w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. Zazwyczaj wprowadzenie środków skutkuje poprawą sytuacji dla przemysłu unijnego po skutkach wcześniejszego dumpingu lub subsydiowania. W tym przypadku zdecydowanie nie miało to jednak miejsca. Bezpośrednio po wprowadzeniu środków antydumpingowych pojawiły się pewne oznaki poprawy, jednak sytuacja przemysłu unijnego ulegała dalszemu pogorszeniu w okresie badanym.
- (316) Jeden niepowiązany importer twierdził, że producenci unijni nie musieli obniżyć cen w takim zakresie, w jakim to uczynili, gdyż na rynku unijnym występowała przewaga popytu nad podażą. Rząd ChRL twierdził, że nie można postrzegać spadku cen sprzedaży w Unii ani spadku chińskich cen importowych w oderwaniu od ogólnych zmian cen produktu objętego postępowaniem, i że spadki te były zgodne z normalnymi warunkami rynkowymi. Rząd ChRL twierdził również, że Komisja nie sprawdziła, czy sytuacja na rynku umożliwia wzrost cen w 2011 r. (po wprowadzeniu środków w wyniku poprzedniego dochodzenia), jeśli zostałaby rozpatrzona w kontekście globalnym, a jeśli tak, to w jakim stopniu. Ponadto, zdaniem rządu ChRL, Komisja niesłusznie odmówiła przyjęcia dowodów przedstawionych na wzrost cen producentów unijnych po OD. Na poparcie tego twierdzenia rząd ChRL przytoczył przypadki dotyczące szkła solarnego i faksów do użytku prywatnego (¹).
- (317) Komisja uważa, że stwierdzenie, iż popyt przekraczał podaż nie zostało uzasadnione. Utrata udziału w rynku oraz wzrost poziomu zapasów nie wskazują na nadwyżkę popytu, wręcz przeciwnie. Jeżeli chodzi natomiast o argument rządu ChRL odnoszący się do zmian cen, to badane zmiany cen dotyczą sprzedaży na rynku unijnym, a nie na szczeblu światowym. Na rynku unijnym konkurencja między produktem podobnym i produktem objętym postępowaniem dotyczy ceny. Jak wykazano powyżej, spadków cen nie można przypisać innym czynnikom niż ta konkurencja w zakresie ceny (z uwagi na dość stabilne poziomy kosztów produkcji oraz konsumpcję w Unii). Ponadto rząd ChRL nie dostarczył dalszych informacji na temat kształtowania się cen na rynku globalnym. W związku z tym twierdzenie to uznano za bezpodstawne. Jeśli chodzi o wzrost cen po OD, to wydarzenia, które miały miejsce po OD, wykraczają poza zakres niniejszego dochodzenia. W każdym przypadku nie dostarczono żadnych konkretnych dowodów świadczących o rzeczywistych wzrostach cen po OD. Dlatego argument ten został odrzucony.
- (318) Ponadto CCCLA twierdziła, że spadek średniej ceny chińskiego przywozu o 8 %, o którym mowa w motywie 226, powinien uwzględniać ceny skorygowane (uwzględniające należności celne, przeładunek, cło antydumpingowe, marżę zysku importerów oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne ponoszone przez importerów).

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 471/2014 z dnia 13 maja 2014 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz szkła solarnego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. L 142 z 14.5.2014, s. 23, motyw 319. Rozporządzenie Rady (WE) nr 495/2002 z dnia 18 marca 2002 r. uchylające rozporządzenie (WE) nr 904/98 w odniesieniu do nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz faksów do użytku prywatnego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Malezji, Singapuru, Tajwanu i Tajlandii, Dz.U. L 78 z 21.3.2002, s. 1, motyw 12.

Zdaniem CCCLA te skorygowane ceny byłyby na porównywalnym poziomie z cenami sprzedaży w Unii wskazanymi w tabeli 7, w związku z czym nie mogły one odegrać decydującej roli w poniesieniu znacznej szkody przez przemysł unijny.

- (319) W przypadku analizy wskaźników wartość CIF sprzedaży producentów eksportujących z tabeli 3 jest porównywana z ceną ex-works producentów unijnych z tabeli 7. Metoda ta jest odpowiednia dla analizy tendencji. W odniesieniu do obliczeń podcięcia cenowego i marginesu szkody wykorzystano rzeczywiście skorygowane ceny, jak wyjaśniono w motywie 231 powyżej. W tym względzie Komisja podkreśla, że podcięcie cenowe jest tylko jednym z badanych wskaźników, lecz analiza szkody powinna uwzględniać łącznie wszystkie wskaźniki szkody. Z tego powodu argument zostaje odrzucony.

1.2. Wpływ innych czynników

1.2.1. Przywóz z innych państw

- (320) Wielkość przywozu z państw trzecich, średnie ceny jednostkowe, a także udział w rynku w okresie badanym przedstawiono w poniższej tabeli.

Tabela 12

Wielkość przywozu (w tonach metrycznych), średnie ceny jednostkowe (w EUR/t)

		2010	2011	2012	OD
Ogółem państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	128 378	182 601	183 446	174 553
	Wskaźnik (2010 = 100)	100	142	143	136
	Udział w rynku	14 % — 19 %	22 % — 27 %	21 % — 26 %	20 % — 25 %
Malezja	Wielkość (w tonach)	37 919	70 847	60 931	60 841
	Średnia cena za tonę (w EUR)	980	1 029	998	958
	Udział w rynku	2 % — 7 %	7 % — 12 %	5 % — 10 %	5 % — 10 %
Norwegia	Wielkość (w tonach)	25 204	30 496	33 277	30 781
	Średnia cena za tonę (w EUR)	1 167	1 044	1 006	944
	Udział w rynku	0 % — 5 %	1 % — 6 %	1 % — 6 %	1 % — 6 %
Turcja	Wielkość (w tonach)	18 430	20 017	23 235	19 233
	Średnia cena za tonę (w EUR)	1 199	1 231	1 064	1 067
	Udział w rynku	0 % — 5 %	0 % — 5 %	0 % — 5 %	0 % — 5 %

Źródło: Eurostat (baza COMEXT);

- (321) Poza ChRL, produkt objęty postępowaniem jest przywożony głównie z Malezji, Norwegii i Turcji. Niewielkie ilości przywozi się także z Meksyku, USA i Tajwanu. Łączny udział w rynku państw trzecich odnotował gwałtowny wzrost między 2010 i 2011 r. Następnie udział ten zmniejszył się w OD.

- (322) Ceny większości przywozu z państw trzecich (z wyjątkiem niewielkich ilości z Tajwanu) były na poziomie znacznie wyższym od chińskich cen importowych. Ponadto łączne średnie ceny przywozu z innych państw były wyższe lub zbliżone do cen przemysłu unijnego.
- (323) Największą część przywozu z państw trzecich do Unii stanowił przywóz z Malezji (40 %). Jednakże przywóz z Malezji ograniczał się tylko do jednego rodzaju produktów z włókien ciągłych szklanych, mianowicie nici ciętych. Udział przywozu z Malezji w rynku unijnym wzrósł w okresie badanym. Średnie ceny importowe nici szklanych pochodzących z Malezji były również wyższe od cen przywozu z ChRL oraz prawie tak wysokie, jak ceny przemysłu unijnego. Ponadto malezyjskie ceny nie stanowiły przeszkody dla podniesienia cen przez producentów unijnych, które nastąpiło między 2010 a 2011 r., kiedy to nałożono tymczasowe cła wobec przywozu z ChRL. Jeżeli malezyjskie ceny wyrządzałyby faktycznie istotną szkodę przemysłowi unijnemu, producenci unijni nie byłiby w stanie podnieść swoich cen w okresie, w którym nałożone zostały tymczasowe cła antydumpingowe wobec przywozu z ChRL. Przywóz z Malezji konkuruje z produkcją przemysłu unijnego, jednak stanowił on w całym okresie badanym niezmienny czynnik pod względem ceny, rodzaju produktu oraz ilości.
- (324) Drugą co do wielkości część przywozu z państw trzecich do Unii stanowił przywóz z Norwegii. Udział w rynku przywozu z Norwegii utrzymywał się na stabilnym poziomie w okresie badanym. Średnie ceny importowe dla poszczególnych rodzajów produktu pochodzących z Norwegii były wyższe niż ceny przywozu z ChRL. Przywożony z Norwegii rodzaj produktu to głównie niedoprzędę wytwarzane przez jedno przedsiębiorstwo należące do tej samej grupy, co jeden z producentów unijnych. Ponadto cała norweska produkcja jest sprzedawana przez producenta unijnego. W związku z tym Komisja nie uznaje przywozu z Norwegii za przywóz z państwa trzeciego stanowiący konkurencję dla produkcji unijnej.
- (325) Trzecią co do wielkości część przywozu z państw trzecich do Unii stanowił przywóz z Turcji. Udział w rynku przywozu z Turcji utrzymywał się na stabilnym poziomie w okresie badanym. Średnie tureckie ceny importowe dla poszczególnych rodzajów produktu podobnego były znacznie wyższe niż ceny przywozu z ChRL.
- (326) Rząd ChRL twierdził również, że poziom unijnych zapasów wzrósł w 2011 r. w wyniku znacznego wzrostu przywozu z państw trzecich, podczas gdy przywóz z ChRL zmniejszył się w tym samym roku.
- (327) Istotnie, między 2010 r. a 2011 r. wielkość chińskiego przywozu zmniejszyła się, a wielkość przywozu z państw trzecich zwiększyła się. Jednakże przemysł unijny był jeszcze rentowny w 2010 i 2011 r., natomiast później stał się deficytowy, co zbiegło się w czasie ze wzrostem dumpingowego i subsydiowanego przywozu z ChRL. Przywóz z państw trzecich zmniejszył się po 2011 r., i dlatego nie może on stanowić powodu późniejszego przynoszenia strat przez przemysł unijny. W związku z powyższym uzasadnione jest stwierdzenie, że o ile część przywozu z pozostałych państw mogła mieć negatywny wpływ na przemysł unijny, o tyle skala tego zjawiska nie była na tyle znaczna, by przerwać związek przyczynowy między dumpingowym i subsydiowanym przywozem z ChRL a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (328) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń kilka stron twierdziło, że asortyment produktów wykorzystany w ramach analizy podcięcia cenowego (porównania cen między chińskimi i unijnymi producentami) nie został wykorzystany w przypadku analizy przywozu z państw trzecich. Rząd ChRL wyraźnie zażądał szczegółowych informacji na temat asortymentu produktów przywożonych z państw trzecich, które nie są zawarte w danych statystycznych Eurostatu.
- (329) Komisja uwzględniła w pełni asortyment produktów w ramach analizy przywozu z państw trzecich, porównując ceny według rodzaju produktu w państwie trzecim z odpowiadającymi im cenami unijnymi w rozbiciu na rodzaj produktu. Biorąc pod uwagę fakt, że w przypadku trzech państw trzecich istnieje tylko jeden producent, szczegółowe informacje nie mogły zostać udostępnione ze względu na poufność danych.
- (330) Rząd ChRL twierdził, że wyciągnięty przez Komisję wniosek, iż część przywozu z państw trzecich mogła wpłynąć na sytuację producentów unijnych, jednak nie naruszała związku przyczynowego, nie jest obiektywny ani oparty na odpowiednio uzasadnionej analizie.
- (331) Trzema głównymi państwami trzecimi, które dokonywały wywozu produktu podobnego do Unii, były Malezja, Norwegia i Turcja. Jak wspomniano powyżej, przywóz z Malezji był ukierunkowany na jeden rodzaj produktu, a jego ceny były na poziomie zbliżonym do poziomu cen przemysłu unijnego. Z powodów określonych powyżej norweski producent nie jest uznawany za producenta z państwa trzeciego stanowiącego konkurencję dla produkcji unijnej. Udział w rynku przywozu z Turcji pozostał stabilny, a jego wielkość utrzymywała się na stosunkowo niskim poziomie w badanym okresie. Twierdzenie, że przywóz z państw trzecich spowodował zerwanie związku przyczynowego zostaje niniejszym odrzucone.

- (332) Rząd ChRL twierdził również, że Komisja nie wzięła pod uwagę skutków przywozu z Tajwanu i Meksyku, którego ceny i wielkość znacznie się zmieniały.
- (333) Biorąc pod uwagę ograniczoną wielkość przywozu z Tajwanu i Meksyku, przywóz ten nie mógł naruszyć związku przyczynowego.
- (334) Ponadto rząd ChRL stwierdził, że Komisja w swojej analizie gromadzenia chińskich zapasów zaniedbała fakt, że między 2010 i 2011 r. przywóz z państw trzecich wzrósł o ponad 40 %.
- (335) Statystyki (zob. motyw 224) wskazują, że gromadzenie zapasów chińskich produktów miało miejsce w drugim i trzecim kwartale 2010 r. (produkty do użycia przed końcem 2010 r. lub na początku 2011 r. z uwagi na ograniczony okres trwałości). Wzrost przywozu z państw trzecich odnotowano w 2011 r., kiedy wpływ gromadzenia zapasów ustał, a środki przeciwko przywózowi z ChRL weszły w życie, co okazało się korzystne dla producentów z krajów trzecich. W związku z powyższym argument zostaje odrzucony.

1.2.2. Koszty produkcji

- (336) Niektóre ze stron stwierdziły, że wzrost kosztów produkcji przemysłu unijnego (spowodowany głównie wzrostem kosztów surowców, energii, transportu i personelu) miał negatywny wpływ na rentowność przemysłu unijnego. Jedna ze stron twierdziła również, że niezwracanie szpul przez klientów stanowiło istotny czynnik w zakresie kosztów, nie uzasadniła jednak w sposób bardziej szczegółowy tego twierdzenia. Strony te przedstawiły na poparcie swoich argumentów kwotowania producentów unijnych wskazujące, że rzeczywiście mają oni do czynienia ze wzrostem kosztów.
- (337) Istotnie przemysł unijny musiał sprostać wzrostowi kosztów surowców, energii, transportu oraz personelu. Jednak, jak pokazano w tabeli 8 powyżej, średni koszt produkcji przemysłu unijnego na tonę wrósł jedynie o 1 % między 2010 r. a OD. Oznacza to, że przemysł unijny był w stanie zrekompensować większość wzrostu kosztów poprzez wzrost wydajności i produktywności. W związku z tym stwierdza się, że wzrost kosztów produkcji nie przyczynił się do szkody, a tym samym nie mógł spowodować zerwania związku przyczynowego.
- (338) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń kilka stron powtórzyło swoje twierdzenia w tej kwestii, jednak nie poparło ich nowymi argumentami.

1.2.3. Zmiany w konsumpcji

- (339) Jak wspomniano powyżej, konsumpcja w Unii wzrosła o 3 % w okresie między 2010 r. i OD. Spodziewany jest dalszy jej wzrost, biorąc pod uwagę nowe zastosowania wykorzystujące produkt podobny, co stwierdzili zarówno producenci unijni, jak i wielu użytkowników. Przemysł unijny nie był jednak w stanie utrzymać swojego udziału w rynku i stracił jego część, natomiast dumpingowy i subsydiowany przywóz z ChRL zwiększał swój udział w rynku od 2011 r. W związku z tym zmiany w konsumpcji w Unii nie mogły zerwać związku przyczynowego między szkodą a dumpingowym i subsydiowanym przywozem z ChRL.

1.2.4. Niewystarczające moce produkcyjne i zapasy w Unii

- (340) Rząd ChRL twierdził, że szkoda, jeśli w ogóle nastąpiła, była spowodowana niewystarczającymi mocami produkcyjnymi producentów unijnych. Rząd ChRL odwołał się do szeregu sprawozdań finansowych producentów unijnych. W sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa 3B Fibreglass z 2010 r. stwierdza się, że „nasze ograniczone moce produkcyjne nie pozwoliły na pozyskanie dodatkowych udziałów w rynku” i „zmusiły nas do dostosowania się do popytu ze strony naszych klientów przy niewielkim poziomie zapasów”. W sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa 3B Fibreglass z 2011 r. stwierdza się, że „oznaki poprawy sytuacji gospodarczej w 2010 r. potwierdziły się w pierwszej połowie 2011 r., jednak niższe od spodziewanych poziomy wydajności produkcyjnej przedsiębiorstwa w pierwszym kwartale nie pozwoliły nam na czerpanie pełnych korzyści z tego ożywienia koniunktury i doprowadziły do ograniczenia naszych zobowiązań umownych w 2011 r.”. W sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa Lanxess z 2011 r. stwierdza się, że „W 2011 r. produkcja włókien szklanych w naszym przedsiębiorstwie odbywała się przy maksymalnym wykorzystaniu mocy produkcyjnych” oraz „W drugim kwartale 2012 r. planowane zamknięcie pieca nr 1 będzie trwało niemal 10 tygodni, w związku z czym roczna produkcja będzie w 2012 r. o 14 % niższa.”.

- (341) Poziom zapasów w 2010 r. rzeczywiście były niskie (zob. tabela 10 powyżej). Było to wynikiem obniżenia poziomu produkcji w 2009 r., kiedy zdemonstrowano, czasowo zamknięto lub ograniczono szereg linii produkcyjnych ze względu na spadek cen i utratę udziału w rynku spowodowane przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL⁽¹⁾. Niemniej jednak przemysł unijny zwiększył poziom zapasów o ponad 150 % w 2011 r., a następnie poziom ten dalej rósł. Nie jest jednak właściwe odnoszenie się do oświadczeń dotyczących ograniczonych zapasów wyłącznie dla 2010 r.; należy raczej określić tendencję w całym badanym okresie.
- (342) Ponadto niektóre przytoczone dane odnoszą się do zmniejszonej wydajności produkcji w wyniku napraw lub remontów pieców. Jak wyjaśniono w motywie 241 powyżej, takie naprawy/remonty są nieodłącznie związane z działalnością tego sektora. Producenci zazwyczaj gromadzą zapasy w perspektywie naprawy/remontu pieca, co umożliwia im kontynuację dostaw do najważniejszych klientów.
- (343) Ponadto przemysł unijny mógłby inwestować w rozwijanie mocy produkcyjnych, jeżeli zapewnione byłyby równe warunki działania, umożliwiające mu wygenerowanie zysku, który uzasadniałby i pozwalałby na wzrost mocy produkcyjnych.
- (344) Mocy produkcyjnych i zapasów w Unii nie uznaje się za niewystarczające, dlatego nie mogły się one przyczynić do szkody, a tym samym nie mogły spowodować zerwania związku przyczynowego między przywozem dumpingowym i subsydiowanym a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

1.2.5. Wpływ kryzysu gospodarczego

- (345) Niektóre strony twierdziły, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny spowodowana była kryzysem gospodarczym, który wywołał gwałtowny spadek popytu ze strony użytkowników przemysłowych (takich jak przemysł motoryzacyjny i sektor energii wiatrowej).
- (346) Rząd ChRL przytoczył sprawozdania finansowe kilku producentów unijnych, np. sprawozdanie przedsiębiorstwa European Owens Corning Fibreglass SPRL („EOCF”) za 2010 r., w którym stwierdza się, że „spadek ten można częściowo wytłumaczyć silnym uzależnieniem tej działalności od rynku energii wiatrowej, który to rynek pozostawał w trudnej sytuacji ze względu na trudności działających na nim podmiotów z finansowaniem nowych projektów”, sprawozdanie finansowe przedsiębiorstwa Lanxess za 2011 r., w którym stwierdza się, że „Po wprowadzeniu środków antydumpingowych wobec przywozu z Chin Lanxess był w stanie podnieść ceny sprzedaży. W drugiej połowie 2011 r. odnotowujemy jednak spadek o 16 % w stosunku do 2010 r. z powodu spadkowej tendencji gospodarczej.” oraz sprawozdanie finansowe EOCF za 2012 r., w którym stwierdza się, że poziom obrotów w 2012 r. „wynika głównie z utrzymującego się kryzysu gospodarczego, który nie pozwala im działać na pełnych obrotach”.
- (347) Istotnie między 2010 i 2011 r. można było zaobserwować spadek o 3 % unijnej konsumpcji produktów z włókna ciągłego szklanego. Jednak do końca OD konsumpcja w Unii wzrosła ponownie o 6 punktów procentowych.
- (348) Przytoczony cytat mówiący o tym, że jedno z przedsiębiorstw musiało obniżyć swoje ceny o 16 % w drugiej połowie 2011 r. w stosunku do 2010 r., daje jedynie częściowy obraz sytuacji w 2011 r. Dochodzenie wykazało wzrost ceny jednostkowej za cały rok 2011 o 8 % (w porównaniu z 2010 r.).
- (349) Ponadto przemysł unijny był jeszcze rentowny w 2010 i 2011 r., ale następnie stał się deficytowy, co zbiegło się w czasie ze wzrostem dumpingowego i subsydiowanego przywozu z ChRL podcinającego ceny przemysłu unijnego.
- (350) Można uznać, że pogorszenie koniunktury gospodarczej w latach 2010–2011 przyczyniło się do pogorszenia sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego. Jednakże pogorszenie to nie wyjaśnia dlaczego produkcja przemysłu unijnego w 2012 r. i w OD stała się deficytowa. Największe straty przemysł ten poniósł już po zakończeniu okresu pogorszenia koniunktury gospodarczej, w czasie gdy konsumpcja ponownie wzrastała.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 812/2010, Dz.U. L 243 z 16.9.2010, s. 47, motyw 69.

- (351) Jeśli chodzi o cytaty ze sprawozdania przedsiębiorstwa Owens Corning z 2011 r., należy zauważyć, że cytaty te pochodzą ze sprawozdania przedsiębiorstwa EOCF, które jest jednostką handlową w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw tej grupy w Europie i na Bliskim Wschodzie. Oprócz produktu podobnego EOCF sprzedawało w tym okresie również włókniny, tkaniny, pokrycia dachowe (dachówki) oraz wyroby izolacyjne, które nie są objęte postępowaniem. Przytoczony cytat nie odnosi się więc w sposób szczególny do produktu podobnego na rynku unijnym.
- (352) Jeśli chodzi o cytaty ze sprawozdania przedsiębiorstwa Owens Corning z 2012 r., odnosi się on wyraźnie do działalności związanej z tkaninami prowadzonej przez EOCF w jednym z jego zakładów. Z uwagi na fakt, że tkaniny nie są częścią produktu podobnego, ten cytat nie jest istotny.
- (353) Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, pogorszenie koniunktury gospodarczej mogło mieć negatywny wpływ na przemysł unijny, ale nie w takim stopniu, który mógłby naruszyć związek przyczynowy pomiędzy dumpingowym i subsydiowanym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

1.2.6. Konkurencyjność dumpingowego i subsydiowanego przywozu z ChRL

- (354) Niektóre strony twierdziły, że powodem szkody była przestarzała technologia przemysłu unijnego w porównaniu z nowoczesną technologią stosowaną przez chińskich producentów eksportujących (a nie dumping lub subsydiowanie produktu objętego postępowaniem).
- (355) W trakcie dochodzenia potwierdzono jednak, że przemysł unijny dysponuje również nowoczesnymi procesami produkcyjnymi. Twierdzenie, że technologia stosowana przez przemysł unijny doprowadziła do zerwania związku przyczynowego między dumpingowym i subsydiowanym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł unijny zostało więc odrzucone.

1.2.7. Szkada powstała z własnej winy

- (356) Niektóre strony twierdziły, że szkoda mogła powstać z winy przemysłu unijnego, ponieważ: (i) ceny oferowane przez producentów unijnych w 2014 r. były niższe od cen, jakie strony uzyskały od chińskich producentów eksportujących, (ii) inwestycje dokonane przez podmioty skarżące w ostatnich latach zaprzeczają istnieniu szkody, jako że trudno jest pogodzić dokonywanie dużych inwestycji z istnieniem szkody w danym sektorze przemysłu; ponadto inwestycje te nie doprowadziły do zwiększenia udziału w rynku przemysłu unijnego, (iii) inwestycje dokonane przez strony skarżące mogły dotyczyć modernizacji i rozwijania nowych produkcyjnych w zakresie „niewłaściwych” produktów z włókien ciągłych szklanych, na przykład produktów, w odniesieniu do których popyt jest ograniczony, a nie przykładowo dla nici ciętych, w odniesieniu do których strony powołują się na duży popyt i w odniesieniu do których rzeczywiście możliwy jest niedobór dostaw w Unii.
- (357) W odniesieniu do pierwszego twierdzenia dotyczącego niższych cen oferowanych przez producentów unijnych należy zauważyć, że zarzut ten dotyczy wydarzenia, które miało miejsce po OD, w związku z czym poziom cen w 2014 r. nie może być rozpatrywany. Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, że piece pracują 24 godziny na dobę oraz że spowolnienie produkcji jest bardzo kosztowne, przemysł unijny starał się podjąć wysiłki w celu utrzymania udziału w rynku poprzez sprzedaż po niższej cenie, co pozwalało mu na pokrycie części kosztów stałych.
- (358) W odniesieniu do dużych inwestycji realizowanych przez przemysł unijny w ostatnich latach, należy przypomnieć, iż w tej kapitałochłonnej gałęzi przemysłu piece należy remontować co 7-10 lat, a koszty z tym związane wynoszą od 8 do 13 mln EUR (bardziej dokładnych kosztów nie podano ze względu na poufny charakter tej informacji). Duża część innych, bardziej strukturalnych, wysokich kosztów inwestycji jest związana ze zużyciem stopu w łożkach do snucia włókna i koniecznością ich remontu. W związku z tym inwestycje te są nieodłącznie związane z działalnością branży i są niezbędne do utrzymania obecnych mocy produkcyjnych. Również inwestycje przeznaczone na rozwój i badania są niezbędne, aby utrzymać się na rynku i spełnić potrzeby klientów.
- (359) Co do trzeciego argumentu dotyczącego rzekomo „niewłaściwych” inwestycji w rozwijanie produktów innych niż nici cięte, należy zauważyć, że (i) przemysł unijny przeprowadził restrukturyzację w celu umożliwienia oferowania klientom szerokiego asortymentu produktów. Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że taki rodzaj restrukturyzacji nie był rentowny, a (ii) produkcja nici ciętych, którą w ostatnich latach wstrzymano w związku z restrukturyzacją, została przeniesiona do innego zakładu produkcyjnego, który został przekształcony.
- (360) Rząd ChRL twierdził, że producenci unijni przetrzymywali zapasy produktów przywiezionych z krajów trzecich i powołał się na sprawozdanie finansowe jednego z producentów unijnych za 2011 r., w którym stwierdzono, że: „Zapasy towarów (21,4 mln EUR na dzień 31 grudnia 2011 r.) rosną z powodu światowego spowolnienia gospodarczego obserwowanego w naszej działalności w drugiej połowie roku; zapasy obejmują do 75 % gotowych produktów przywożonych z przedsiębiorstw [...] [naszej] grupy poza Europą, natomiast pozostała część to głównie materiały i produkty niezbędne do działalności związanej z tkaninami”.

- (361) Wzrost poziomu zapasów tego producenta unijnego w 2011 r. można wyjaśnić gromadzeniem zapasów w celu zaopatrzenia jednego z jego zakładów poza UE, kiedy w tym ostatnim przeprowadzano remont pieca w 2012 r. Przywóz z innych zakładów spoza UE nie miałby miejsca, gdyby te produkty przeznaczone dla zakładu spoza UE mogły być wyprodukowane w Unii.
- (362) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL zwrócił się o wyjaśnienie, czy w tym przypadku przywiezione produkty pochodziły z ChRL, czy z innych państw oraz o jakie ilości chodziło. Jednakże producenci unijni objęci próbą nie kupowali w badanym okresie produktu objętego postępowaniem z ChRL.
- (363) Rząd ChRL twierdził również, że szkoda mogła powstać z winy przemysłu unijnego, ponieważ producent unijny 3B Fibreglass podjął się uzupełnienia zapasów dla przedsiębiorstwa BASF w 2011 r. w okresie, w którym produkcja była niewystarczająca. Rząd ChRL przytoczył następujący cytat ze sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa 3B Fibreglass za 2011 r.: „w celu odbudowania naszych zapasów dla BASF oraz aby stawić czoła konsekwencjom remontu wygaszonego pieca nr 2.”.
- (364) Gromadzenie zapasów w celu wywiązania się ze zobowiązań umownych wobec kluczowych klientów jest jednak zwykłym zachowaniem biznesowym. Ponadto powyższy cytat odnosi się również do planowanego remontu pieca, który wymaga utworzenia zapasów w celu zachowania ciągłości dostaw do klientów (oraz w celu honorowania umów dostawy zawartych przez to przedsiębiorstwo) podczas naprawy.
- (365) W związku z powyższym zarzut szkody powstałej z własnej winy, która mogłaby doprowadzić do zerwania związku przyczynowego między dumpingowym i subsydiowanym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł unijny, zostaje odrzucony.

1.2.8. Sprzedaż eksportowa producentów unijnych i przenoszenie produkcji w celu przybliżenia się do rynków zbytu

- (366) Rząd ChRL twierdził, że rzekoma szkoda, jeśli w ogóle nastąpiła, była spowodowana decyzją o przeniesieniu produkcji bliżej lokalizacji przemysłu wykorzystującego produkt. Zdaniem rządu ChRL ma to miejsce nie tylko wewnątrz Unii, lecz również w skali globalnej. Rząd ChRL twierdził, że producent unijny P + D rozszerzył swoją działalność w Rosji i Indiach, producent unijny 3B rozwijał działalność w Tunezji, producent unijny PPG rozwijał działalność ChRL, a producent unijny Ahlstrom przeniósł produkcję z Europy do ChRL na początku 2011 r. w celu lepszego zaspokojenia potrzeb rozwijających się rynków energii wiatrowej w Azji, a w szczególności w ChRL.
- (367) Wielu producentów produktów z włókien ciągłych szklanych to przedsiębiorstwa wielonarodowe, w związku z czym nie budzi zdziwienia fakt, iż przedsiębiorstwa te inwestują także poza terytorium Unii, w przypadku gdy pojawiają się szanse na rynku. Inwestowanie w dodatkowe moce produkcyjne poza terytorium Unii jest przeprowadzane w celu zaspokojenia potrzeb rynków wschodzących oraz z zamiarem osiągnięcia zysku. Tworzenie zakładów w tych regionach wiąże się istotnie również z wolą przybliżenia się do klientów. Jednakże decyzje o stworzeniu zakładów poza Unią są całkowicie niezależne od tego, czy producenci unijni ponieśli szkodę.
- (368) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL ponownie twierdził że duże inwestycje zagraniczne przyczyniły się do przeniesienia produkcji, miejsc pracy oraz sprzedaży poza Unię i w związku z tym wyrządziły szkodę.
- (369) Argument ten nie został jednak poparty dowodami. Producenci włókien szklanych ciągłych działają zgodnie z modelem bliskości regionalnej, w ramach którego klienci są zaopatrywani przez zakłady produkcyjne w swoich regionach. Wskaźniki dotyczące mocy produkcyjnych i zatrudnienia nie wykazują, że potencjalnych znacznych zagranicznych inwestycji dokonano ze szkodą dla działalności w Unii.
- (370) Rząd ChRL twierdził również, że spadek sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego miał poważne negatywne skutki, które nie zostały poddane ocenie przez Komisję.
- (371) W obecnych dochodzeniach wykazano, że odsetek sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego (powiązanych i niepowiązanych klientom) wynosił 11-13 % łącznej sprzedaży przemysłu unijnego (powiązanych i niepowiązanych klientom) w okresie od 2010 r. do końca OD. Podobnie w trakcie pierwotnego dochodzenia antydumpingowego odsetek ten wahał się między 10 % i 14 % w okresie od 2006 r. do września 2009 r. Biorąc pod uwagę fakt, że wahania wielkości wywozu nie są znaczące i nie różnią się znacznie od wielkości wywozu ustalonej w ramach poprzedniego dochodzenia antydumpingowego, zmiany wielkości sprzedaży eksportowej nie miały więc poważnych negatywnych skutków, jak stwierdzono powyżej.
- (372) W związku z powyższym sprzedaż eksportowa producentów unijnych i przenoszenie produkcji nie przyczyniły się do powstania szkody, a tym samym nie mogły spowodować zerwania związku przyczynowego między przywozem dumpingowym i subsydiowanym a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

1.2.9. Kurs wymiany EUR/USD

- (373) Rząd ChRL twierdził, że dostawy chińskich produktów były narażone na ryzyko związane z bardziej złożoną logistyką oraz z wahaniami kursów wymiany walut, a klienci niechętnie akceptują niepewności z tym związane. Jeden z użytkowników twierdził, że chińskie ceny produktów z włókien ciągłych szklanych są silnie uzależnione od kursu wymiany pomiędzy EUR i USD. Fakt stopniowego osłabiania dolara w stosunku do euro od 2000 r. mógłby, zdaniem tego producenta, zerwać związek przyczynowy.
- (374) Istotnie, na początku lat 2000 kurs EUR do USD był niższy niż obecnie. Należy jednak zauważyć, że kurs wymiany EUR/USD był dość stabilny w badanym okresie. Rentowność producentów unijnych objętych próbą jednak znacznie spadła w badanym okresie, z 3 % do -4 %. Nawet jeśli kurs wymiany EUR/USD może być uznany za element przyczyniający się do powstania szkody, w żaden sposób nie zmniejsza to szkodliwych skutków taniego przywozu po cenach dumpingowych z ChRL na rynek unijny w okresie od 2011 r do końca OD.
- (375) Dlatego kurs wymiany EUR/USD nie przyczynił się do powstania szkody i nie mógł spowodować zerwania związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

1.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (376) Podsumowując, powyższa analiza wykazała, że miał miejsce znaczny wzrost wielkości oraz udziału w rynku dumpingowego i subsydiowanego przywozu z ChRL. Nacisk wywierany przez wzrost przywozu dumpingowego i subsydiowanego na rynek unijny nie pozwolił przemysłowi unijnemu na ustalenie cen sprzedaży stosownie do normalnych warunków rynkowych oraz do odnotowanego wzrostu kosztów. Nawet po obniżeniu cen sprzedaży objętym próbą producentom unijnym nie udało się utrzymać ich udziału w rynku. Wspomniana obniżka cen odbyła się kosztem rentowności, co w efekcie doprowadziło do niemożliwej do utrzymania sytuacji, w której przemysł unijny odnosił straty.
- (377) Powyższa analiza pozwoliła na właściwe odróżnienie i oddzielenie skutków wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu dumpingowego. Na podstawie tej analizy stwierdza się, że dumpingowy i subsydiowany przywóz z ChRL spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego w rozumieniu art. 3 ust. 6 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 8 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (378) Zgodnie z art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 8 ust. 6 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego poddano ocenie znane czynniki, inne niż dumpingowy i subsydiowany przywóz. Ustalono, że wpływ żadnego z tych czynników, badany zarówno indywidualnie, jak i łącznie, nie był wystarczający, aby naruszyć związek przyczynowy stwierdzony między dumpingowym i subsydiowanym przywozem z ChRL a szkodą odniesioną przez przemysł unijny.
- (379) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd ChRL twierdził, że Komisja ograniczyła się jedynie do oddalenia argumentów zainteresowanych stron, zamiast zbadać wszystkie znane czynniki, inne niż przywóz dumpingowy, które powodują szkodę dla przemysłu unijnego.
- (380) Komisja poddała analizie wpływ następujących czynników: przywóz z innych państw, koszty produkcji, zmiany w konsumpcji, moce produkcyjne i zapasy, kryzys gospodarczy, konkurencyjność przywozu z ChRL, szkoda powstała z własnej winy, sprzedaż eksportowa producentów unijnych i przenoszenie produkcji oraz kurs wymiany EUR/USD. W toku dochodzenia nie wykazano żadnych innych czynników, które mogłyby naruszyć związek przyczynowy.

F. INTERES UNII

- (381) Zgodnie z art. 31 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja sprawdziła, czy pomimo sformułowania wniosku o wyrządającym szkodę subsydiowaniu istnieją istotne powody, aby stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. Ustalenie interesu Unii oparto na ocenie interesów wszystkich zaangażowanych stron, w tym interesu przemysłu unijnego, importerów oraz użytkowników.
- (382) Wszystkie zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii zgodnie z art. 31 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Komisja przesłała kwestionariusze do pięciu niezależnych importerów i 34 użytkowników. Dwóch importerów i 13 użytkowników nadesłało pełną odpowiedź na pytania kwestionariusza w wymaganym terminie. Ponadto w trakcie dochodzenia niektórzy użytkownicy i stowarzyszenia użytkowników zgłosili na piśmie sprzeciw wobec zastosowania jakichkolwiek środków w tej sprawie. Rząd ChRL i CCCLA także wystąpiły ze sprzeciwem wobec wszelkich możliwych środków w tej sprawie.

- (383) W pierwotnym dochodzeniu antydumpingowym wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesom Unii. Ponieważ przegląd tymczasowy jest ograniczony do kwestii szkody, ustalenia dotyczące interesu Unii zachowują ważność. Poniższa analiza dotyczy zatem dochodzenia antysubsydyjnego.

1. Interes przemysłu unijnego

- (384) Istniejące środki antydumpingowe nie doprowadziły do zmniejszenia przywozu z ChRL towarów po cenach dumpingowych i nie przyniosły ulgi przemysłowi unijnemu. Jak wspomniano powyżej, przemysł unijny nadal ponosił istotną szkodę w następstwie spadku cen spowodowanego przez dumpingowy przywóz z ChRL. Niewprowadzenie środków najprawdopodobniej doprowadziłyby do utrzymania negatywnej tendencji w sytuacji finansowej przemysłu unijnego. Na sytuację objętych próbą unijnych producentów wpłynął szczególnie spadek rentowności z +3 % w 2010 r. do -4 % na koniec OD. Jakikolwiek dalszy spadek wyników doprowadziłby ostatecznie do cięć w produkcji i większej liczby zamykanych zakładów produkcyjnych, co stanowiłoby zagrożenie dla zatrudnienia i inwestycji w Unii.
- (385) Wprowadzenie środków przywróciłoby uczciwą konkurencję na rynku. Tendencja spadkowa w rentowności przemysłu unijnego jest spowodowana trudnościami w konkuroowaniu z tanim subsydiowanym przywozem pochodzącym z ChRL. Oczekuje się, że wprowadzenie środków antydumpingowych położyłoby kres spadkowi cen i utracie udziału w rynku oraz że ceny sprzedaży przemysłu unijnego stopniowo będą się podnosić, powodując poprawę jego rentowności do poziomów uznawanych za niezbędne w tym kapitałochłonnym przemyśle.
- (386) Środki zapewniłyby przemysłowi unijnemu możliwość powrotu do sytuacji sprzed szkodliwego dumpingu ustalonego w trakcie dochodzenia.
- (387) W związku z powyższym stwierdza się, iż wprowadzenie środków antysubsydyjnych leżałoby wyraźnie w interesie przemysłu unijnego.
- (388) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedno stowarzyszenie producentów twierdziło, że zwiększenie środków nie przyniosłoby ulgi dla przemysłu unijnego, zważywszy na fakt, że pierwotne środki wprowadzone w 2011 r. najwyraźniej nie miały żadnego wpływu.
- (389) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem i odwołuje się do motywów powyżej, w których stwierdza się, że brak zaostrzenia środków najprawdopodobniej doprowadziłby do utrzymywania się negatywnej tendencji w sytuacji finansowej przemysłu unijnego.

2. Interes importerów

- (390) Jak wskazano powyżej, nie zastosowano kontroli wyrywkowej dla niepowiązanych importerów i dwóch takich importerów w pełni współpracowało w dochodzeniu, przesyłając odpowiedzi na pytania kwestionariusza. Działalność związana z produktem objętym postępowaniem stanowiła tylko niewielką część całkowitego obrotu tych dwóch importerów (poniżej 0,5 %). Obaj importerzy sprzeciwili się ewentualnemu zwiększeniu środków antydumpingowych, gdyż ich zdaniem mogłoby to doprowadzić do zaprzestania przywozu z ChRL produktu objętego postępowaniem.
- (391) Łączny przywóz w OD zgłoszony przez tych dwóch importerów stanowił znaczną część całego przywozu z ChRL w OD, a w związku z tym importerów tych uważa się za reprezentatywnych dla importerów w Unii. W dochodzeniu nie współpracowali żadni inni importerzy, którzy udzieliliby odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawili uzasadnione uwagi. Na tej podstawie stwierdza się, że ze względu na ograniczony udział produktu objętego postępowaniem w całej działalności importerów nałożenie środków nie będzie miało znaczącego negatywnego wpływu na ogólny interes unijnych importerów.

3. Interes użytkowników

- (392) Produkt podobny wykorzystuje się w wielu zastosowaniach, takich jak przemysł motoryzacyjny, turbiny wiatrowe, przemysł morski, transport, lotnictwo i infrastruktura. Współpracy podjęto się wielu różnych użytkowników, których pogrupowano według sektora działalności: producenci mieszanek, producenci materiałów kompozytowych, producenci tkanin i producenci turbin wiatrowych. Pozwoliło to Komisji na przeprowadzenie oceny oddziaływania zaostrzonych środków na różne grupy użytkowników.

- (393) W OD współpracujący użytkownicy zakupili około 13 % produktu objętego postępowaniem z ChRL. W związku z tym znaczna większość podobnego produktu została zakupiona z innych źródeł, takich jak państwa trzecie i przemysł unijny. Tylko nieliczni użytkownicy kupowali produkt objęty postępowaniem wyłącznie z ChRL.
- (394) Istnieje szeroka gama sektorów użytkowników wykorzystujących produkt podobny i użytkownicy ci różnią się również pod względem wielkości (od MŚP do przedsiębiorstw globalnych). Z informacji otrzymanych w trakcie dochodzenia wynika również, że w unijnym przemyśle użytkowników zatrudniona jest duża liczba pracowników, szacowana na 100 000 osób, chociaż nie przedstawiono żadnych kompleksowych i udokumentowanych danych.

3.1. *Możliwe skutki środków dla rentowności użytkowników*

- (395) W oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu ustalono, że przemysł użytkowników włókien szklanych ciągłych był, ogólnie rzecz biorąc, w stosunkowo dobrej kondycji. Istotnie, większość współpracujących użytkowników osiągała zyski ze sprzedaży swoich produktów wykorzystujących produkt objęty postępowaniem w okresie badanym. Działalność zaledwie kilku użytkowników była nierentowna w OD, natomiast w przypadku większości pozostałych zysk wyniósł między 2 a 22 %. Wynika z tego, że nawet przy obecnych środkach przemysł użytkowników nadal był w stanie osiągać zyski.
- (396) Na podstawie otrzymanych danych przeprowadzono ocenę skutków dla użytkowników w odniesieniu do każdej z grup użytkowników.
- (397) Dochodzenie wykazało, że możliwości przeniesienia wzrostu cła na klientów różnią się w zależności od cech poszczególnych sektorów przemysłu użytkowników i w związku z tym wpływ wzrostu cła na marżę zysku będzie inny dla poszczególnych użytkowników.
- (398) Podsumowując, wprowadzenie środków łączonych spowodowałoby spadek zysku użytkowników o mniej niż jeden punkt procentowy w przypadku zdecydowanej większości sektorów wykorzystujących produkt, z wyjątkiem sektora produkcji tkanin wieloosiowych (ang. multiaxial fabric). W tym ostatnim przypadku udział produktu objętego postępowaniem w kosztach produkcji jest wyższy niż w przypadku innych sektorów przemysłu wykorzystujących produkt. W związku z tym wpływ środków na ten właśnie sektor będzie większy niż w przypadku pozostałych użytkowników objętych oceną.
- (399) Na podstawie powyższej analizy wysoce prawdopodobne jest, że użytkownicy z sektorów produkujących mieszanki, materiały kompozytowe i turbiny wiatrowe mogliby pokryć część lub całość wzrostu kosztów. Co więcej, mogą oni również być w stanie przenieść część tych wyższych kosztów na swoich klientów. W związku z tym jeden z dużych użytkowników prowadzący działalność w sektorze produkcji turbin wiatrowych stwierdził, że zgadza się z wnioskami z dochodzenia oraz że będzie w stanie wchłonać skutki nałożenia ceł.
- (400) Ten ogólnie ograniczony wpływ na rentowność oznacza także, że poziom zatrudnienia w przemyśle użytkowników nie jest zagrożony przez proponowane podniesienie ceł w takim stopniu, w jakim twierdziło kilku użytkowników.
- (401) W każdym razie jakiegokolwiek ewentualne negatywne skutki mogłyby być złagodzone dzięki dalszemu dostępowi użytkowników do przywozu z państw trzecich. Wprowadzenie środków nie stanowi przeszkody dla użytkowników w zaopatrywaniu się u różnych dostawców.
- (402) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń kilku użytkowników twierdziło, że argumenty użytkowników zostały odrzucone na podstawie samej oceny jakościowej. Twierdzili oni również, że spadek ich marży zysku był znacznie wyższy niż jeden punkt procentowy, jak stwierdzono w motywie 398 powyżej, zwłaszcza przy indywidualnej analizie każdego produktu.
- (403) Argumenty te zostały odrzucone z następujących względów. Na podstawie danych dostarczonych przez użytkowników Komisja przeprowadziła szczegółowe obliczenia w celu dokonania oceny ilościowego wpływu zaostżenia środków na rentowność użytkowników. Sektory przemysłu wykorzystujące produkt objęty postępowaniem są niejednolite, a poszczególne przedsiębiorstwa wykazują znaczne różnice pod względem wielkości (od MŚP do przedsiębiorstw wielonarodowych), ich zależności od produktu objętego postępowaniem, a także wykorzystania produktu końcowego i ich bazy klientów (małe, średnie i duże przedsiębiorstwa, sprzedaż w Unii w porównaniu ze sprzedażą eksportową). Jak już wyjaśniono w motywie 398 powyżej, Komisja przyznaje, że wpływ na niektóre segmenty przemysłu wykorzystującego produkt będzie większy niż na inne. Z danych dostarczonych przez współpracujących użytkowników wynika, że udział produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL był dość ograniczony (poniżej 13 % — zob. motyw 393). Ponadto udział produktu objętego postępowaniem z ChRL w całkowitych kosztach produkcji był również raczej ograniczony i wynosił poniżej 4 %. Koszt ten jest znacznie wyższy w przypadku zbadanych producentów tkanin wieloosiowych.

Wpływ podwyższenia ceł został obliczony w oparciu o założenie, że z ChRL przywożona byłaby podobna ilość włókna szklanego jak w OD oraz że chiński przywóz podlegałyby należnościom celnym w wysokości ok. 30 %, nawet jeżeli należności celne w przypadku znacznej większości chińskich producentów będą niższe. Przy tych założeniach z obliczeń wynika, że średnio w odniesieniu do wszystkich współpracujących użytkowników wpływ wzrostu cen produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL na rentowność wynosił będzie mniej niż jeden punkt procentowy, jak określono powyżej.

3.2. Brak wymienności

- (404) Niektórzy użytkownicy twierdzili, że wiele rodzajów produktów z włókien ciągłych szklanych niezbędnych w przemyśle użytkowników nie jest bezpośrednio dostępnych na rynku. Dostawcy muszą bowiem przejść długą i skomplikowaną procedurę kwalifikacyjną, trwającą od 6 do 12 miesięcy, przy czym sam udział w niej nie gwarantuje powodzenia. Zmiana dostawcy w celu uniknięcia zapłaty ceł byłaby zatem kosztowna, niemożliwa w krótkim terminie i ryzykowna z punktu widzenia technologii.
- (405) W odniesieniu do tego aspektu uznaje się, że w przypadku niektórych zastosowań charakterystyka produktu objętego postępowaniem może rzeczywiście wymagać długiej procedury kwalifikacyjnej, w tym testowania. Z uwag otrzymanych od wielu użytkowników wynika jednak, iż obecnie w większości przypadków istnieje wiele źródeł dostaw. Ponadto dochodzenie wykazało, że użytkownicy zwykle dysponują różnymi alternatywnymi opcjami dostaw oraz często zakwalifikowali produkty kilku dostawców w celu uniezależnienia się od jednego dostawcy. Należy również przypomnieć, że celem środków nie jest uniemożliwienie niektórym dostawcom dostępu do rynku unijnego — mają one jedynie przywrócić sprawiedliwy handel i skorygować zakłócenia na rynku.
- (406) Dlatego też jest mało prawdopodobne, aby wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL spowodowało tymczasowe zaprzestanie dostaw surowców dla przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem.

3.3. Brak możliwości przeniesienia zwiększonych kosztów produkcji oraz zwiększona konkurencja ze strony produktów przetworzonych niepochodzących z UE

- (407) Kilku użytkowników twierdziło, że muszą stawić czoła ostrej konkurencji ze strony producentów spoza Unii i w związku z tym nie byłoby w stanie przenieść wzrostu cen produktu objętego postępowaniem na klientów, gdyż prowadziłoby to do spadku sprzedaży. Ze względu na zróżnicowanie przedsiębiorstw użytkowników możliwość przeniesienia ewentualnego wzrostu kosztów na klientów jest zróżnicowana w przypadku poszczególnych kategorii użytkowników. Niemniej jednak na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, obroty i rentowność użytkowników niebędących w stanie przenieść na klientów większości wzrostu kosztów ich ucierpiałyby tylko w ograniczonym zakresie w większości przypadków.
- (408) Niektórzy użytkownicy wyrazili obawy, że nałożenie ceł antysubsydyjnych stworzyłoby niekorzystne warunki konkurencji z korzyścią dla dostawców spoza UE, którzy mają dostęp do produktu objętego postępowaniem nieobjętego środkami. Użytkownicy twierdzą, iż doświadczają konkurencji ze strony przywozu z ChRL na rynkach niższego szczebla. Nałożenie środków łączonych zaostriłoby dodatkowo sytuację pod względem konkurencji. W świetle powyższych okoliczności twierdzono, że nie istnieje możliwość przeniesienia wzrostu cen surowców na klientów. Argumentowano również, że prowadziłoby to do przeniesienia produkcji poza terytorium Unii, co spowodowałoby poważne straty w zatrudnieniu.
- (409) Należy zauważyć, że fakt, iż wprowadzenie środków antysubsydyjnych mogłoby wzmocnić konkurencję, nie może być powodem do niewprowadzenia takich środków, jeśli są one uzasadnione. Niniejsze dochodzenia dotyczą konkretnego produktu. Każdy sektor przemysłu wykorzystujący produkt jest w pełni uprawniony do odwołania się do unijnego prawa handlowego i wnioskowania o wszczęcie dochodzenia antydumpingowego w odniesieniu do swoich produktów. Ponadto decyzje dotyczące lokalizacji przedsiębiorstw zależą od wielu czynników. Mało prawdopodobne jest, by decyzja o przeniesieniu produkcji zależała wyłącznie od poziomu ceł na jeden z surowców.
- (410) Niektóre strony twierdziły, że producenci unijni są globalnymi przedsiębiorstwami będącymi w posiadaniu kapitału zagranicznego, natomiast większość przedsiębiorstw w sektorze materiałów kompozytowych to małe i średnie przedsiębiorstwa będące w posiadaniu lokalnych właścicieli. Te małe i średnie przedsiębiorstwa twierdziły, że podwyższenie ceł spowoduje utratę miejsc pracy. Również CCCLA twierdziła, że podwyższenie ceł będzie skutkowało przeniesieniem produkcji przez użytkowników i utratą miejsc pracy w Unii. Ponadto jeden z użytkowników twierdził również, że jakiegokolwiek przeniesienie produkcji przez użytkowników doprowadził także do zmniejszenia wartości sprzedaży przemysłu unijnego.

- (411) Komisja rozpatruje w ten sam sposób wszystkie miejsca pracy w Unii, niezależnie od wielkości przedsiębiorstwa i jego struktury własności. W tym aspekcie Komisja odsyła również do analiz zawartych w motywach 400 i 403 powyżej. Ponadto Komisja uważa, że argumenty dotyczące potencjalnej utraty miejsc pracy, przeniesienia produkcji oraz niższego poziomu sprzedaży przemysłu unijnego są niepotwierdzone i nieuzasadnione.
- (412) Kilka stron stwierdziło, że produkty są obecnie wytwarzane w Unii i sprzedawane na rynku globalnym w konkurencji z producentami z państw trzecich. Jeden z użytkowników twierdził, że może on dokonywać przywozu produktu objętego postępowaniem w ramach procedury uszlachetniania czynnego, nie płacąc ceł antydumpingowych, jeżeli wytworzony produkt końcowy jest następnie wywożony poza terytorium Unii. W wyniku tego użytkownik ten może zaoferować swoim klientom spoza Unii bardziej atrakcyjne ceny niż ceny dla klientów z Unii.
- (413) Istotnie, użytkownicy mogą dokonywać przywozu produktu objętego postępowaniem w ramach procedury uszlachetniania czynnego, nie płacąc ceł antydumpingowych, jeżeli wytworzony przez nich produkt końcowy jest następnie wywożony poza terytorium Unii. Fakt ten nie zmienia jednak wniosków Komisji w ramach niniejszego dochodzenia.

3.4. Niedobór dostaw

- (414) Jeden z użytkowników stwierdził, że przemysł unijny nie jest w stanie w pełni zaspokoić popytu w Unii, w szczególności w odniesieniu do pewnych rodzajów dużych zleceń dotyczących produktów z włókna ciągłego szklanego dostosowanych do indywidualnych potrzeb klienta. Ponadto, zdaniem tego użytkownika, najprawdopodobniej z powodu ograniczonych mocy produkcyjnych w Unii żaden z producentów unijnych nie byłby skłonny do przeznaczenia dużej części swoich mocy produkcyjnych na zaopatrywanie jednego klienta. Inny użytkownik twierdził, że nie występuje nadwyżka podaży nici ciętych, a wykluczenie przywozu z ChRL z unijnego rynku doprowadziłoby, szczególnie w kontekście wzrostu popytu, do znacznych problemów z zaopatrzeniem na rynku unijnym. Rząd ChRL przytoczył wypowiedź producenta unijnego 3B Fibreglass, zgodnie z którą w branży nie stworzono żadnych nowych zdolności w zakresie wytopu od 2002 r., a w celu zaspokojenia potrzeb rynkowych, zwłaszcza w Europie, istnieje potrzeba dodatkowych mocy produkcyjnych w wysokości 200 000 ton.
- (415) Należy zauważyć, że celem środków antysubsydyjnych jest zaradzenie nieuczciwym praktykom handlowym, przynoszącym szkodliwe skutki przemysłowi unijnemu, i przywrócenie skutecznej konkurencji na rynku unijnym, a nie wyeliminowanie danego przywozu. Wysokość zaproponowanych środków nie spowodowałyby zamknięcia rynku unijnego dla producentów eksportujących z ChRL; przywóz ten mógłby odbywać się nadal, nawet po cenach niewyrządzających szkody i w związku z tym możliwy byłby dalszy przywóz nici ciętych oraz innych produktów z włókien ciągłych szklanych z ChRL na rynek unijny.
- (416) Jeżeli chodzi o możliwość zaspokajania przez przemysł unijny wszelkich potencjalnych niedoborów nici ciętych, obecny poziom wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu unijnego umożliwia mu pewne zwiększenie produkcji.
- (417) Nici cięte, podobnie jak wszystkie inne rodzaje produktu objętego postępowaniem, mogą być przywożone do Unii także z państw trzecich, takich jak Malezja.
- (418) Ponadto chińscy producenci włókien ciągłych szklanych stworzyli zakłady w bliższej odległości od Unii (w Egipcie i w Bahrajnie) jako bazę do zaopatrywania rynku unijnego.
- (419) W związku z powyższym można wyciągnąć wniosek, że ewentualnemu niedoborowi podaży nici ciętych można by zaradzić poprzez zwiększone wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu unijnego, przywóz z innych źródeł, jak również poprzez kontynuowanie przywozu z ChRL po cenach niewyrządzających szkody.
- (420) Na podstawie powyższych sekcji stwierdza się, że ogólny wpływ nałożenia środków łączonych na unijny przemysł niższego szczebla jest ograniczony i nie przeważałby on nad pozytywnym wpływem środków na przemysł unijny.
- (421) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedno stowarzyszenie branżowe stwierdziło, że trudno jest zrozumieć fakt, iż producenci unijni dysponują niewykorzystanymi mocami produkcyjnymi, zważywszy na niedobór włókna szklanego na rynku oraz podwyżki cen na rynku unijnym. Kilka stron ponownie stwierdziło, że wprowadzenie dodatkowych środków spowoduje niedobór w dostawach producentów unijnych.

- (422) W odniesieniu do okresu badanego dochodzenie nie wykazało żadnych niedoborów w dostawach. Co do potencjalnych przyszłych niedoborów w dostawach, Komisja uważa, że podwyższenie ceł nie powstrzyma przed przywozem do Unii z ChRL i z państw trzecich, jak stwierdzono powyżej.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (423) W związku z powyższym oczekuje się, że wprowadzenie łączonych środków umożliwi przemysłowi unijnemu poprawienie swojej sytuacji przez podniesienie cen sprzedaży i udziału w rynku. Mimo że mogą wystąpić pewne negatywne skutki w postaci wzrostu kosztów dla niektórych użytkowników, prawdopodobnie przeważą nad nimi spodziewane korzyści dla przemysłu unijnego i jego dostawców.
- (424) Stwierdza się zatem, że zważywszy na wszystkie elementy nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko wprowadzeniu środków na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL.
- (425) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń kilka stron twierdziło, że skutki proponowanych środków są niedoszacowane. Twierdzą one, że Komisja nadała większe znaczenie roszczeniom niewielkiej grupy producentów włókna szklanego niż oporowi ze strony znacznie większej, ale rozproszonej grupy głównie małych i średnich poddostawców, którzy nie mieli realnej szansy na przedstawienie odpowiedzi o takiej samej sile oddziaływania.
- (426) Zarzuty te odrzuca się ponieważ użytkownicy dysponowali licznymi możliwościami zgłoszenia swoich argumentów w trakcie dochodzenia. Wielu z nich to uczyniło, a przekazane przez nich dane zostały wnikliwie przeanalizowane i uwzględnione. W trakcie dochodzenia Komisja przywiązywała dużą uwagę do wszystkich zainteresowanych stron.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE I ANTYSUBSYDIJNE

- (427) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki ostateczne, aby zapobiec dalszemu wyrządzeniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych i przywóz subsydiowany.

1. Poziom usuwający szkodę

- (428) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (429) Szkada zostanie usunięta, gdy przemysł unijny będzie w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć zysk przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na unijnym rynku, jaki tego rodzaju przemysł może zazwyczaj osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu wykorzystano docelowy zysk w wysokości 5 %.
- (430) Stowarzyszenie APFE wnioskowało o docelowy zysk na poziomie 10-12 %. Stowarzyszenie to twierdziło, że docelowy zysk wykorzystywany do analizy powinien uwzględniać fakt, iż ten wysoko kapitałochłonny przemysł potrzebuje osiągać zadowalający zwrot z zaangażowanego kapitału, zgodnie z oczekiwaniami inwestorów. APFE odniosło się również do raportu Business School of New York University, w którym obliczono średni ważony koszt kapitału (WACC), w ramach którego połączono koszt kapitału własnego z kosztem zadłużenia dla różnych sektorów przemysłu ⁽¹⁾. Raport Sterna wyliczył średnią wartość WACC dla przemysłu włókien ciągłych szklanych na 8,3-8,4 %. Ponadto APFE odniosło się do zysku wykorzystanego w przypadku chińskiego szkła solarne, który wynosił 8,3 % ⁽²⁾. Stowarzyszenie to twierdziło ponadto, że, biorąc pod uwagę fakt, iż koszty kapitałowe i dłużne w Unii są nieco wyższe niż w Stanach Zjednoczonych, wskaźnik ten dla Unii powinien być nieco wyższy i wynosić od 10 do 12 %.
- (431) Rzeczywisty zysk osiągnięty w badanym okresie nie może być wykorzystany ze względu na fakt, iż mimo obowiązujących ceł wciąż istniały na rynku znaczne ilości produktów przywożonych po cenach dumpingowych z ChRL.

⁽¹⁾ http://pages.stern.nyu.edu/~adamodar/New_Home_Page/datafile/wacc.htm

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 470/2014, Dz.U. L 142 z 14.5.2014, s. 15, motywy 136.

- (432) W przypadku szkła solarnego z ChRL wykorzystano docelowy zysk na poziomie 8,3 %, ponieważ taki był średni zysk osiągnięty przez producentów unijnych objętych próbą w 2010 r., kiedy przywóz produktu objętego postępowaniem nadal był niewielki, a więc nie mógł jeszcze zakłócić normalnych warunków konkurencji (tzn. zysk, na który dumpingowy przywóz jeszcze nie miał wpływu).
- (433) Choć nie podlega dyskusji fakt, że przemysł unijny jest przemysłem wysoce kapitałochłonnym, APFE nie było w stanie wykazać, że docelowy zysk oparty na wartości WACC zawartej w raporcie Sterna spełnia kryteria stosownego testu. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (434) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń APFE twierdziło, że wnioski na temat zysku docelowego powinny ulec zmianie, biorąc pod uwagę fakt, że przemysł unijny jest w stanie osiągać zysk na poziomie powyżej 5 % w odniesieniu do rodzajów produktu, takich jak nici cięte do zastosowań mokrych (WUCS), włókniny i WUCS do gipsu, w przypadku których producenci mogą na uczciwych warunkach konkurować z przywozem z państw trzecich i nie odczuwają skutków agresywnego zaniżania cen przez chiński przywóz produktów z włókna ciągłego szklanego po cenach dumpingowych i subsydiowanych.
- (435) W poprzednim dochodzeniu wykorzystano zysk docelowy wynoszący 5 %. Wobec braku odpowiednio udokumentowanych argumentów dotyczących zmienionych warunków na rynku, które mogłyby uzasadniać wyższy zysk docelowy zysk, wartość ta została zachowana.
- (436) Ponadto mając na uwadze fakt, że WUCS, podobnie jak inne rodzaje produktu objętego postępowaniem, są wykorzystywane jako materiał wzmacniający, WUCS charakteryzują się ograniczonym okresem trwałości oraz wyższymi kosztami transportu związanymi z zawartością wody (zob. motyw 63). WUCS są przywożone do Unii w znacznie mniejszych ilościach niż inne produkty z włókien ciągłych szklanych. Marża zysku dla tego jednego rodzaju produktu nie jest więc reprezentatywna w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.
- (437) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętych próbą producentów eksportujących z ChRL ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (438) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z producentów eksportujących stwierdził, że wystąpiły błędy w przypadku wartości CIF dla trzech numerów kontrolnych produktu.
- (439) Po weryfikacji Komisja dostosowała odnośne wartości CIF, co doprowadziło do niewielkiej zmiany marginesu podjęcia cenowego i marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach w przypadku tego producenta eksportującego.
- (440) W rezultacie ustalono następujące poziomy usuwające szkodę:

Przedsiębiorstwo	Poziom usuwający szkodę
Jushi Group	24,8 %
Jiangsu Changhai Group	4,9 %
Chongqing Polycomp International Corporation	29,6 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	26,1 %

- (441) Jeden z użytkowników twierdził, że wszystkie okoliczności faktyczne pozostały niezmienione i że w związku z tym jedynym sposobem, w jaki Komisja mogła wyciągnąć wniosek, że szkoda rzekomo spowodowana przez przywóz z ChRL uległa pogorszeniu, było zastosowanie innej metodyki obliczania marginesu szkody w porównaniu z dochodzeniem pierwotnym.
- (442) Okoliczności faktyczne nie pozostały niezmienione. W związku z tym przy zastosowaniu metodyki z pierwotnego dochodzenia obliczenia dotyczące obecnego marginesu szkody prowadzą do odmiennego rezultatu z uwagi na zmiany w danych wyjściowych, takich jak koszty, ceny i straty.

- (443) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z producentów eksportujących zapytał, jakie zmiany w okolicznościach uzasadniały obliczenie marginesu szkody w oparciu o poszczególne numery kontrolne produktu, a nie w oparciu o zwykłe porównanie cen, które zastosowano w pierwotnym dochodzeniu.
- (444) Komisja uważa, że podstawowa metodyka zastosowana w obecnym dochodzeniu jest taka sama jak w poprzednim dochodzeniu. Zastosowano kontrolę wyrwykową, dlatego każde porównanie zostało przeprowadzone osobno dla podobnych produktów. Ustalenie marginesu szkody w oparciu o numery kontrolne produktu umożliwiło bardziej szczegółowe i dokładne obliczenia, lecz nie można tego uznać za zmianę metodyki.
- (445) Ten sam producent eksportujący stwierdził również, że maty z nici ciętych z włókien szklanych ciągłych (CSM) stanowią część produktu objętego postępowaniem, jednak obliczenie marginesu szkody nie odzwierciedla numeru kontrolnego dla tego produktu. Producent ten zapytał, czy (i) producenci unijni zaprzestali produkcji mat CSM oraz (ii) dlaczego Komisja nie miała w przeszłości trudności ze znalezieniem produktu zastępczego dla głównego rodzaju produktu do celów obliczania marginesu szkody, nawet w przypadku braku dokładnego odpowiednika na podstawie numeru kontrolnego produktu.
- (446) Produkt objęty postępowaniem w istocie obejmuje maty z nici ciętych, a niektórzy producenci unijni (ich podmioty) wytwarzają te maty. Objęci próbą producenci unijni wytwarzali rodzaje mat, które nie były przywożone z ChRL w OD. Jednakże ogólnie rzecz biorąc, poziom dopasowania numerów kontrolnych produktu był wysoki i w związku z tym nie było konieczne odwoływanie się do ewentualnych produktów zastępczych.
- (447) Ponadto wspomniany producent eksportujący zapytał, (i) dlaczego niezbędne było dostosowanie dotyczące poziomu handlu i komu faktycznie producenci unijni sprzedają swoje produkty oraz (ii) dlaczego koszty transportu w UE do magazynu oraz koszty magazynowania nie zostały uwzględnione przy obliczaniu marginesu szkody w przypadku chińskiej sprzedaży.
- (448) Producenci unijni objęci próbą sprzedają większość swoich produktów bezpośrednio użytkownikom końcowym. W przypadku objętych próbą eksporterów chińskich było inaczej. Większość sprzedaży odbywała się za pośrednictwem dystrybutorów lub innych pośrednich kanałów sprzedaży. W związku z tym uznano, że ujęcie całej sprzedaży na poziomie użytkowników końcowych sprawi, że ceny będą bardziej porównywalne. Zgodnie ze standardową metodyką w obliczeniu podjęcia cenowego wzięto pod uwagę koszty ponoszone po przywozie, natomiast margines szkody oparto na wartości CIF chińskiej sprzedaży eksportowej.
- (449) Wspomniany producent eksportujący zapytał się także, dlaczego obowiązujące cło antydumpingowe nie zostało uwzględnione w ramach marginesu szkody, jako że włączenie tego cła do wartości CIF byłoby spójne ze stosowaną metodyką obliczania podjęcia cenowego.
- (450) Jak przedstawiono w niniejszym rozporządzeniu, margines usuwający szkodę stanowi pełny margines niezbędny do usunięcia szkody. Jeżeli istniejący margines cła antydumpingowego zostałyby włączone do marginesu usuwającego szkodę, to uzyskanym wynikiem byłby jedynie częściowy margines usuwający szkodę.
- (451) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że ze względu na fakt, iż grupa Jiangsu Changhai nie została uznana za w pełni współpracującą w trakcie dochodzenia (zob. sekcja C. 2.1. powyżej), informacje dotyczące ceny eksportowej tej grupy nie są wiarygodne i w związku z tym nie powinny być wykorzystywane przy obliczaniu marginesu szkody. Skarżący twierdził, że cena eksportowa grupy może być błędna, jeżeli jest ustalana na podstawie kosztów produkcji grupy, których nie można było odpowiednio sprawdzić z powodu braku pełnej współpracy tej grupy w dochodzeniu. Cena eksportowa grupy powinna raczej zostać ustalona na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 28 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (452) Jak wyjaśniono powyżej w motywie 92, w ramach tej grupy produkt objęty postępowaniem nie był wywożony przez przedsiębiorstwo, które dostarczyło informacji wprowadzających w błąd, lecz jedynie przez Jiangsu Changhai Composite Materials Holding (OCH). To ostatnie przedsiębiorstwo w pełni współpracowało w obu dochodzeniach i dostarczyło wiarygodnych informacji na temat ceny eksportowej grupy (np. faktury, które zostały następnie zweryfikowane przez Komisję na miejscu). W związku z tym Komisja nie ma podstaw do kwestionowania ceny eksportowej tej grupy. Obliczenie marginesu szkody zostało przeprowadzone na podstawie faktycznej, zweryfikowanej ceny eksportowej — takiej, która widnieje na fakturach sprzedaży — bez względu na sposób, w jaki została ona ustalona oraz niezależnie od tego, czy została ona oparta na którymkolwiek z kosztów produkcji tej grupy. Wniosek ten został zatem odrzucony.

2. Środki ostateczne

- (453) Niniejsze dochodzenie antysubsydyjne przeprowadzono równoległe z przeglądem środków antidumpingowych, ograniczonym do kwestii szkody. W związku ze stosowaniem zasady niższego cła i faktem, że ostateczne marginesy subsydiowania są niższe od poziomu usuwającego szkodę, Komisja powinna, zgodnie z art. 15 podstawowego rozporządzenia antysubsydijnego, nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na poziomie ustalonych ostatecznych marginesów subsydiowania, a następnie nałożyć ostateczne cło antidumpingowe o odpowiednim poziomie usuwającym szkodę.
- (454) Na podstawie tej metodyki i okoliczności niniejszego przypadku, a w szczególności faktu, iż wysokość środków jest ograniczona przez margines szkody, Komisja uważa, że w niniejszej sprawie nie występuje problem „podwójnego naliczania”.
- (455) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących, cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” ustalono na poziomie najwyższego cła, jakie ma być nałożone na przedsiębiorstwa objęte próbą lub współpracujące w ramach dochodzeń. Cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” będzie miało zastosowanie w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach dochodzeń.
- (456) Dla pozostałych współpracujących chińskich producentów eksportujących nieobjętych próbą, wymienionych w załączniku I, ustala się ostateczną stawkę cła na poziomie średniej ważonej stawek ustalonych dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem grupy, do której należy producent eksportujący, wobec którego zastosowano przepisy art. 28 ust. 1.
- (457) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden producent eksportujący zwrócił się z wnioskiem o przyznanie indywidualnego traktowania na podstawie art. 9 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antidumpingowego oraz ustalenie indywidualnego marginesu dumpingu.
- (458) Jednakże mając na uwadze fakt, iż zakres częściowego przeglądu okresowego jest ograniczony do kwestii szkody, marginesy dumpingu ustalone w poprzednim dochodzeniu antidumpingowym pozostają bez zmian. Wniosek o przyznanie indywidualnego marginesu dumpingu został zatem odrzucony.
- (459) Na podstawie powyższego stawki, zgodnie z którymi tego rodzaju cła zostaną nałożone, ustala się na następującym poziomie:

Chiński eksporter	Margines dumpingu (ustalony w dochodzeniu pierwotnym)	Margines subsydiowania	Poziom usuwający szkodę	Cło wyrównawcze	Cło antidumpingowe
Jushi Group	29,7 %	10,3 %	24,8 %	10,3 %	14,5 %
Jiangsu Changhai Group	9,6 %	5,8 %	4,9 %	4,9 %	0 %
Chongqing Polycomp International Corporation	29,7 %	9,7 %	29,6 %	9,7 %	19,9 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	29,7 %	10,2 %	26,1 %	10,2 %	15,9 %
Stawki cel dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw				10,3 %	19,9 %

- (460) Indywidualna stawka cła antidumpingowego i cła antysubsydijnego określona w niniejszym rozporządzeniu została ustanowiona na podstawie ustaleń obecnych dochodzeń. Odzwierciedla ona zatem określoną podczas dochodzeń sytuację dotyczącą tego przedsiębiorstwa. Wspomniana stawka celna (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) ma wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie i wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwo. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, które nie zostały konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek, a w odniesieniu do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

- (461) Przedsiębiorstwo może złożyć wniosek o zastosowanie indywidualnej stawki cła, jeżeli jego nazwa ulega zmianie. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽¹⁾. Musi on zawierać wszystkie właściwe informacje umożliwiające wykazanie, że taka zmiana nie ma wpływu na prawo tego przedsiębiorstwa do skorzystania ze stawki celnej, która ma do niego zastosowanie. Jeżeli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie ma wpływu na jego prawo do skorzystania ze stawki celnej, która ma do niego zastosowanie, zawiadomienie informujące o zmianie nazwy zostanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
- (462) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie cła antydumpingowego, poziom cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, ale również do tych producentów, którzy nie dokonywali wywozu do Unii podczas OD.

3. Zobowiązanie

- (463) Jeden chiński producent eksportujący złożył zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i art. 13 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Propozycja zobowiązania zawierała minimalne ceny importowe w odniesieniu do kilku głównych rodzajów i podrodzajów produktu objętego postępowaniem.
- (464) Komisja stwierdza, że produkt objęty postępowaniem występuje w wielu podrodzajach i klasach, przy czym różnice w cenie osiągają nawet 700 %. W związku z tym istnieje duże ryzyko wzajemnej kompensacji. W ramach jednego rodzaju produktu różnice w cenie mogą również wynosić do 550 % w zależności od podrodzaju produktu. Ponadto poszczególne minimalne ceny importowe zaoferowane przez chińskiego producenta eksportującego były znacznie poniżej ceny niepowodującej szkody, w związku z czym nie usuwają szkody, jaką poniósł przemysł unijny.
- (465) W związku z powyższym służby celne nie byłyby w stanie rozróżnić specyfikacji poszczególnych produktów bez przeprowadzenia odrębnej analizy każdej transakcji przywozu, w celu ustalenia, do której minimalnej ceny importowej należy przypisać dany produkt, a w związku z tym monitorowanie stałoby się bardzo uciążliwe lub wręcz niewykonalne.
- (466) Ponadto przedsiębiorstwo to dokonuje wywozu do Unii także innych produktów, które nie są objęte środkami. Istnieje zatem ryzyko kompensacji w przypadkach, gdy produkty te są sprzedawane tym samym klientom. Niektórzy klienci tego przedsiębiorstwa w Unii są powiązanymi przedsiębiorstwami, które prowadzą również wymianę handlową z innymi powiązanymi przedsiębiorstwami spoza Unii. Te złożone związki handlowe i biznesowe stwarzają dodatkowe potencjalne ryzyko wzajemnej kompensacji.
- (467) W związku z powyższym oferta zobowiązania złożona przez przedsiębiorstwo została odrzucona.
- (468) Komitetu powołany w art. 15 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego nie wydał opinii.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1) Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz nici ciętych z włókien szklanych, o długości nieprzekraczającej 50 mm; niedoprzędę z włókien szklanych, z wyłączeniem niedoprzędów z włókien szklanych, które są impregnowane i powlekane i których straty podczas prażenia wynoszą więcej niż 3 % (zgodnie z normą ISO 1887); oraz mat z włókien ciągłych szklanych z wyłączeniem mat z waty szklanej, obecnie objętych kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00 (kody TARIC 7019 12 00 21, 7019 12 00 22, 7019 12 00 23, 7019 12 00 25, 7019 12 00 39) i 7019 31 00 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2) Stawka ostatecznego cła wyrównawczego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze (%)	Dodatkowy kod TARIC
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	10,3	B990

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office CHAR 04/039, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgia

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze (%)	Dodatkowy kod TARIC
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd; oraz Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd; Changzhou Tianma Group Co., Ltd	4,9	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	9,7	B991
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	10,2	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	10,3	A999

3) Stosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka cła mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

4) O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Artykuł 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 248/2011 otrzymuje poniższe brzmienie.

- Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz nici ciętych z włókien szklanych, o długości nieprzekraczającej 50 mm; niedoprzędę z włókien szklanych, z wyłączeniem niedoprzędów z włókien szklanych, które są impregnowane i powlekane i których straty podczas prażenia wynoszą więcej niż 3 % (zgodnie z normą ISO 1887); oraz mat z włókien ciągłych szklanych z wyłączeniem mat z waty szklanej, obecnie objętych kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00 (kody TARIC 7019 12 00 21, 7019 12 00 22, 7019 12 00 23, 7019 12 00 25, 7019 12 00 39) i 7019 31 00 i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.
- Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, jest następująca dla produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	14,5	B990
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd; Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd; Changzhou Tianma Group Co., Ltd	0	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	19,9	B991
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	15,9	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,9	A999

- Stosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka cła mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą:

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Taishan Fiberglass Inc.; PPG Sinoma Jinjing Fiber Glass Company Ltd	B992
Xingtai Jinniu Fiberglass Co., Ltd	B993
Weiyuan Huayuan Composite Material Co., Ltd	B994
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Glasstex Fiberglass Materials Corp.	B996

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3 i art. 2 ust. 3, musi zawierać oświadczenie w następującej formie, podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową:

1. nazwisko i funkcja oficjalnego przedstawiciela podmiotu, który wystawił fakturę handlową;
2. następujące oświadczenie: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) produktów z włókien ciągłych szklanych, sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej i objętych niniejszą fakturą, zostało wytworzonych przez (nazwa przedsiębiorstwa i adres) (dodatkowy kod TARIC) w ChRL. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”;
3. data i podpis.
